

V nedeljo 5. aprila, ko je Velikonočna nedelja, bo priredil Slovenski radio klub svoj poslovlilni radio koncert. Od 16. novembra lanskega leta je Slovenski radio klub v Clevelandu oddajal slovensko pesem in glasbo, katere glas in priljubljenost se je razširila po vsej Ameriki. Na Velikonočno nedeljo bo zaključni slovenski radio program, tekmo katerega bo malo oznanjevanja, toliko več pa glasbe in pesmic. Program bo sestavljen kot sledi:

1. Slovenski radio orkester: polka.

2. Molly Kozely: "Ko urca štir' odbije."

3. Slovenski radio orkester: slovenski "zeksar" valček.

4. "Moji rojstni domovini," solo, poje Louis Grdina.

5. "Zveličar gre iz groba," velikonočna pesem, pojeti Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich.

6. Slovenski radio orkester: moderna polka za mladino.

7. Piano solo točka, proizvaja Miss M. Piškur.

8. Slovenski radio orkester bo proizvajal nekaj prav posebnega.

9. Slovenski radio orkester: koračnica.

10. "Markita," znamenita ameriška pesem, ki bo peta v slovensčini po Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich.

11. Slovenski radio orkester: valček.

12. "Pa so fantje proti vasi šli," solo, poje Louis Grdina.

13. Slovenski radio orkester: polka.

14. "Domače pesmice": Josephine Lausche-Welf in Mary Udovich.

15. Slovenski radio orkester: Poslovlilna točka radio poslušalcem.

Vsako bo vesel, kdor bo poslušal v nedeljo slovenski radio program. To bo naš poslovlilni program v nedeljo. Program se začne oddajati ob 5. uri popoldne potom radio postaje WJAY in bo trajal eno uro. Dr. Lausche, glasbeni vodja programa, nam je obljubil, da bo to program, s katerim boste prav gotovo zadovoljni. Poslovlilni govor bo imel na radio v nedeljo Mr. Frank J. Lausche.

Otroci so ubili učitelja, ker jih je "zanemaril"

Varšava, 31. marca. — Skupina učencev gimnazije v mestu Belchatow je včeraj čakala svojega profesorja Hodkova, ki jim je dal slabe reče v spričevalih, in ga ubila. Dva dijaka so aretirali.

Hčerka umrla

Staršem Wm. Oblak na 14905 Thames Ave., je umrla hčerka Betty, stara dva meseca. Mati, Mrs. Oblak je iz poznane Hočvarjeve družine. Pogreb hčerke se vrši v petek popoldne pod vodstvom A. F. Svetek Co. Iskreno sožalje staršem nad zgubo hčerke.

Dramatičen sestanek dveh zakoncev, ki sta bila tri leta prisilno ločena

Ameriške naselniške postave so ene izmed najbolj barbarskih postav na svetu. Te postave primorajo moža, da živi proč od svoje žene, primorajo mater, da ne more do svojih otrok, skratka, ameriške naselniške postave uničujejo družinske vezi, ki so sicer v vseh drugih deželah sveta upoštovane in spoštovane. En tak slučaj se je pripetil te dni tudi v Clevelandu. Mihael Bojdus, ki je svoječasno bival v Clevelandu, je moral zadnja tri leta živeti v pregnanstvu na Češkem. Bojdus se je nahajal predvojno in do leta 1922 v Clevelandu, toda v letu 1922 se je podal na čisk v domovino, kjer so ga vtaknili med vojake, in kjer je moral služiti dve leti. V letu 1925 se je pa vrnil zopet v Ameriko in sicer na podlagi ponarejenih listin. Tu je bival skoro tri leta in se je medtem tudi poročil. Malo prej, predno bi imela žena poroditi otroka, pa so ga iztaknili zvezni naselniški inšpektorji. Bojdus je bil deportiran kljub protestom, da se je nahajal že prej tu, da je njegova žena državljanka in da pričakuje otroka. Moral je iti iz dežele. Medtem so se pa zavzele za njega razne dobrodelne organizacije in zlasti neki J. C. Collins, 1676 Magnolia drive, kjer je bila Bojdusova žena vpisana kot kuharica. Toda vzelo je tri leta, predno je dala ameriška vlada dovoljenje, da sme Bojdus nazaj v Ameriko. In včeraj se je vrnil v Cleveland. Na kolodvoru ga je čakala zvesta žena, dojem se je otrok, katerega oče še ni videl, nahajal istočasno v bolnici. Bojdus je vzbudil zanimanje v ameriških krogih in je dobil takoj delo kot izučeni vrtnar na nekem velikem posestvu.

In sedaj so odkrili bogatino v Jugoslaviji

Belgrad, 1. aprila. Najbogatejši mož v Jugoslaviji je gotovo Artur Drach, katerega premoženje se ceni na eno milijardo dinarjev ali \$200,000,000. Njegov oče Moric je prišel pred 50. leti brez sredstev iz Dunaja na Hrvaško. Posvetil se je lesni trgovini in žagam ter je naredil \$100,000,000 premoženja. Njegov sin je z raznimi špekulacijami podvojil to premoženje. Med Slovenci je najbolj bogat trgovec Andrej Šarabon, katerega premoženje cenijo na \$16,000,000.

Ji je ubil moža, pa vseeno poroči ubijalca

London, 31. marca. — Tu se je vršila poroka, ko je Mrs. G. Duff, vdova po angleškem zrakoplovcu, poročila Nemca Otto von Hohenlohe, ki je bil tudi zrakoplovec v nemški armadi tekom svetovne vojne. Hohenlohe je tekom vojne ubil angleškega zrakoplovca Duffa. Kmalu po vojni sta se vdova in Nemec sešla v nekem zdravilišču in se zaljubila. Danes je sledila poroka.

"Prvi april"

To je naslov lepi igrice šalov, ki je vpisani družstvo sv. Pavla št. 239 KSKJ, na Velikonočno nedeljo v Knausovi dvorani. Po igri se vrši domača zabava in ples. Kdor hoče prav lep vžitek in dobro domačo zabavo na velikonočno nedeljo, naj pride v Knausovo dvorano v nedeljo večer.

Država Ohio bo dobila v kratkem novo avtomobilsko davčno postavbo

Columbus, Ohio, 1. aprila. Poslanska zbornica državne postavbo se je končno odločila, da spremeni avtomobilsko davčno postavbo v državi Ohio. Doslej je bilo treba plačevati davek od avtomobila kot vsake druge premičnine. Z novo določbo ta davek popolnoma odpade, toda je upeljan drug davek na avtomobile. Za licence bo pa tudi treba še vedno plačevati kot tudi davek od gasolina. V državi Ohio je danes licenziranih 1,556,342 avtomobilov. Za licence teh avtomobilov je dobila država \$7,090,775 v letčnjem letu. Po novi avtomobilski postavbi bo pa država dobila \$17,000,000 davka, ki je pa tako prirojen, da lastniki manjših avtomobilov ne odo nič trpeti, pač pa lastniki velikih in težkih avtomobilov ter zlasti težki truki. Odpadel bo davek za osebno lastnino avtomobilov, ki je doslej nosil letno \$4,500,000. Po novi postavbi se bo plačeval avtomobilski davek sledeče: avtomobili, ki tehtajo 2,000 funtov ali manj, plačajo 50c davka za vsakih sto funtov teže, avtomobili težki od 2,000 do 3,000 funtov plačajo 40c od sto funtov teže, avtomobili težki od 3,000 do 4,000 funtov plačajo 50c od 100 funtov in avtomobili težki nad 4,000 funtov, plačajo 60 centov od 100 funtov. Truki so doslej plačali \$4,500,000 davka na leto, po novem bo pa država dobila \$6,000,000 od trukov.

Priznal umor družine pred devetnajstimi leti

Detroit, 31. marca. Neki potepuh, katerega je policija v tem mestu aretirala, je priznal, da je junija meseca, leta 1912, umoril šest oseb s sekuro, v mestu Villisca, Ia. Mož se piše Geo. Myer. Izjavil je, da je dobil \$2000.00, ko je obljubil, da umori člane Moore družine v Villisca, Ia. Obljubili so mu pozneje še \$3000.00, katerih pa ni dobil izplačanih, pa jih tudi zahtevati ni hotel, ker se je bal.

Držijo s suhači

Trije državni poslanci iz Clevelanda so včeraj preprečili v državni zbornici, da slednja ni sprejela predloga, ki daje pravico vsakemu obtoženemu v državi Ohio, da zahteva porotno obravnavo. Vsi trije poslanci iz Clevelanda, ki so glasovali proti, so republikanci — of course! Porotniki zlasti kršilec prohibicije nečje obsoditi, in proti tej postavi so se borili suhači, katerim so pripomogli do zmage republikanci iz Clevelanda.

Pozor, Lorain!

V soboto, 4. aprila, v nedeljo in ponedeljek, 5. in 6. aprila bo Ralph Danilo, zastopnik slovenske tverde Frank Černe iz Clevelanda, prodajal v S. N. Domu v Lorainu ure za birmance po jakom znižanih cenah. Lepa prilika se nudi s tem, da si prihranite precej denarja, ako kupite ob omenjenih dnevih.

Mati strelja sina

Marie Wickhausen, 32 let stara mati 10 letnega sina, se je bala, da je zgubil njen sin ljubezen do nje. Trikrat je ustrelila na sina, ki se nahaja sedaj v nevarnem stanju v bolnici. Mati sama je zavžila kloroform takoj po streljanju, toda zdravniki pričakujejo, da jo bodo rešili.

* Cene vodi v Clevelandu se ne bodo zvišale še do 1. maja.

Zahvala in voščilo

Današnja številka je velikonočna številka "Ameriške Domovine," slovenskega dnevnika. V njej boste dobili mnogo lepega berila, poleg tega pa tudi naznanila slovenskih trgovcev, ki se vam vljudno priporočajo za Velikonoč. Tekom 33 let, odkar izhaja naš list, smo vedno priporočali in navajali našim rojakom, da kupujejo pri domačinih. In še veliko bolj ti morali naši domačini se spominjati svojih trgovcev v teh časih. Ne nosite denarja tujcem, ko je vendar denar tako potreben v naši lastni slovenski naselbini. Pomagajmo si eden drugemu, pa bomo preboleli težko krizo, v kateri živimo. Ne nosite denarja iz naselbine. Naj ostane doma, pri nas, ker boste vsi skupaj imeli direktno in indirektno korist. Iskrena zahvala našim trgovcem, ki so v tako obilnem številu se odzvali z oglasi. "Ameriška Domovina" v povračilo sklozi vse leto v zameno deluje med rojaki, da se držimo izreka: Svoji k svojim! In v tem duhu voščimo vsem našim naročnikom, društvom in ostalim Slovincem prav iskreno vse velikončne praznike!

V staro domovino

Mrs. Ivanka Hartman odpočuje s posredovanjem John L. Mihelich Co. dne 9. aprila na obisk v staro domovino. Ustavi se bo v Ljubljani, Žirih, Zatični, kot tudi v Trnovem in Ilirski Bistrici, Opatici in Idriji. Kdor ima tja kaj za sporočiti, bo Mrs. Hartman drage volje izvršila. Na velikonočno nedeljo se bo v to svrhu praznovalo odhodnico na lastni farmi v North Royalton, Ridge Rd. route št. 3. Prijatelji so vabljeni.

Tako se govori...

Protestantovski škof Warren Rogers je imel včeraj v cerkvi na Public Square govor, tekom katerega je dejal: "Kdor želi iti v peklo, to nikakor ni moja zadeva. Del moje dolžnosti je, da mu skušam preprečiti pot tja, toda spoštovati moram njegovo pravico, ako se je odločil iti tja."

Zlomljena roka

Deputy šerif John Keifer je bil napaden v zaporih, kjer se nahaja oddelek za blazne, od nekoga bolnika, in v metzu je dobil Keifer zlomljeno roko. Šerif Sulzmann se pritožuje, da ima premalo pomočnikov, zato se pa dogajajo enaki dogodki.

Obisk

Z Rev. J. Omanom nas je posetil v uredništvu Rev. John Solar, ki študira sedaj na univerzi v Washingtonu za doktorja bezgospojva. Rev. Solar bo ostal čez velikonočne počitnice v Newburgu. Rev. Solar je doma iz Selške doline.

Mestna elektrika

Samo do 3. aprila vam je dala mestna vlada ta mesec, da plačate svoje račune za elektriko. Plačajte elektriko v našem uradu do 3. aprila, in ako ne, boste morali plačati procenite. Čas imate samo danes in jutri.

Jezerška vožnja

Detroit in Cleveland Navigation Co. naznanja, da je pričela z vožnjo s parniki med Detroitom in Clevelandom 31. marca.

Slep 22 let je mladenič po operaciji naenkrat začel zreti po življenju

Philadelphia, 1. aprila. Earl Musselman je bil rojen slep pred 22. leti. Njegovo oko ni nikdar prej zrlo življenja. Spretna roka zdravnika pa mu je včeraj dala pogled v življenje. Earl je doslej samo slutil kaj je življenje, kakšne so cvetlice, kaj je barva, kaj je sonce, kakšni so ljudje. Danes jih gleda na lastne oči in se čudi in čudi. Earl je bil rojen brez punčic v očesih. Pred šestimi tedni je dr. G. H. Moore, specialist v Graduate bolnici, izvršil operacijo. In včeraj so odstranili zaveze nad očmi. In, glej čudo, Musselman je videl — videl je svet in življenje okoli sebe, videl je cvetlice, ki so se nahajale na mizi poleg njegove postelje, zdelo se mu je kot da je znova rojen. "Kako sem si na popolnoma drugačen način predstavljal svet in življenje!" je vzkliknil mladi mož, ko so mu odstranili zaveze nad očmi. "Mislil sem, da mi je vse znano, kaj in kako je v svetu, pa sem bil močno presenečen, ko so se mi oči prvič v življenju odprle."

Društvo Orel priredi zopet Materinsko proslavo

Piše se nam: Komaj smo se nekoliko oddahnili od zadnje akademije, pa so že zopet Orli in Orlice na delu za drugo, še bolj pomembno prireditev, ki se vrši 10. maja v S. N. Domu, v počast našim materam. Vse je na delu, da bi tem sijajnejše počastili ljube matice. Vsaj enkrat v letu jim dajmo priznanje in čast. Vstopnice za to pomembno proslavo se že dobijo pri Mrs. Kushlan v S. N. Domu. Sezite po njih! Ravno tako jih lahko dobite pri Orlicah. Za te vstopnice, ki jih kupite pri Orlicah dobite potem pri Mrs. Kushlan rezervirano vstopnico. In ravno za velikonočne praznike bi bil to lep dar, ako kupite vaši mamic eno vstopnico za pirhe. Gotovo ji ne morete kaj lepšega podariti. Videli boste, da vam bo mamica hvalečna na materinski dan proslave, ki se vrši 10. maja v S. N. Domu.

Episkopalni vohun obsojen v težko kazen

Chicago, 30. marca. — Pastor Phillip Yarrow, predsednik Illinois Vigilance Union, je bil spoznan krivim od sodnje, da je po nedolžnem obdolžil nekega trgovca prodaje nemoralnih knjig. Sodnik je dal pastoru na izbiro: ali gre za eno leto v ječo, ali pa plača trgovcu \$5000.00. Pastor je na sodniji priznal, da še ni bral knjig, ko je trgovec obdolžil prodaje nemoralnih knjig.

Kdo bo šel?

Ko odplove 21. junija iz newyorškega pristanišča krasna ladja "Berengaria," največja na svetu, se bo nahajala na krovu par sto Slovencev, ki naredijo skupni izlet v staro domovino pod vodstvom K. S. K. Jednote. Prostora je še dovolj na parniku, toda odločiti se morate takoj. Pri slovenski tverdi John L. Mihelich Co., v Slovenskem Narodnem Domu dobite vsa potrebna poiznanila brezplačno.

V spomin

Dne 4. aprila ob 8. uri zjutraj se bo v cerkvi sv. Lovrenca brala sv. maša zadušnica za pokojno Jennie Konestabo. Vabi se prijatelje, sorodnike in druge, da so navzoči ob tej priliki.

Premeteni raketir, Hymie Martin, obtožen umora, se zagovarja pred sodbo

Hymie Martin, proti kateremu se vrši že deset dni obravnav v Clevelandu, ker je obtožen umora councilmana Potterja, je imel svoj dan v sredo, ko ga je vpraševal državni pravdnik Miller o dogodkih iz njegovega življenja. Raketir Martin je sprva ostro in izzivajoče odgovarjal, toda ko je Miller nadaljeval z vprašanji, je postal krotak in skoro nervozen. Miller je tekom zaslišanja spravil iz Martina sledeče: Martin je priznal, da je vozil žganje po Pennsylvaniji in Ohio. Priznal je, da je zapustil svojo ženo in se pajdajal z zloglasno Akron Mary. Priznal je, da je bil obtožen, da je ukradel diamantni prstan. Priznal je, da je bil aretiran, ker je nosil orožje s seboj. Miller je bil skrajno napet, ko je zasliševal Martina. Vprašanje je sledilo vprašanju, hitro kot pada strelji iz strojne puške. Včasih je Martin odgovarjal mirno, včasih nervozno, včasih jezo, pa zopet mehko. Dramatičen prizor je nastal, ko je prosekutor Miller zgrabil za revolver, o katerem trdi država, da je Martin z njim ubil Potterja. "Povedali ste, da niste nikdar videli tega orožja!" je zakričal Miller, ki je zavihtel revolver v roki, kot bi hotel koga z njim udariti. "Toda, ali ni resnica, da ste s tem revolverjem udrihali po glavi Potterja tako, da je kri škropila vse okoli v stanovanju na 880 Parkway Drive?" Nemirno se je Martin premaknil na stolu, potem pa tiho odvrnil: "No, sir!" In enako dramatičen je bil prizor, ko so pripeljali v sodno dvorano Morris Lieberman, bivšega policista v Clevelandu, o katerem je njegova žena pod prisego izpovedala, da je njen mož prodal dotični revolver, katerega je državni pravdnik držal v rokah, Hymie Martinu. Martin je pa izjavil, da Lieberman ne pozna in ni nikoli kupil revolverja. Miller je nadalje stavil vprašanje, češ, ali ni resnica, da je Hymie Martin prišel v Cleveland 6. februarja, da je dobil svoj "krhavi" denar za umor, in da je takoj potem najel v Pittsburghu drago stanovanje, za katero se je pogodil, da plača \$130.00 na mesec. Državni pravdnik Miller je bil sijajen v svojem napadu na Martina. Toda ali je Martin v resnici nedolžen, ali pa tako zakrknjen zločinec, omajati ga ni mogel. Od časa do časa se je zdelo, da bo planil Hymie Martin proti državnemu pravdniku, ki je Martinu v svojem vehemenco stavil vprašanje za vprašanjem. Slednji je pa vedno odgovarjal: "I don't know!" Ali pa: "No, sir!" Dve uri je imel državni pravdnik Martina na pričevalnem stolu. Danes se pričakuje, da se vrše zaključni govor državnega pravdnika in zagovornikov, nakar dobijo porotniki slučaj v pretres.

Čistilni teden

Župan Marshall je proglasil teden od 27. aprila do 2. maja kot čistilni teden. Treba bo pospraviti okoli hiše, očistiti vrt, dvorišče, narediti mala popravila, posaditi razne sadeže in cvetlice ter enako. Kdor more, naj prepusti to delo brezposelnim, da si zaslužijo nekaj dolarjev.

* Ogromna jata štokelj je pozobala milijone kobilic v Maroku.

Nekaj podrobnosti o silnem potresu, ki je zahteval nad 1000 žrtev

Managua, Nicaragua, 1. aprila. Radio operator Craig je sporočil Associated Press v Zedinjenih državah sledeče podrobnosti o strašnem potresu, ki je prizadl glavno mesto Nicaragua: Kamen ni ostal na kamnu v trgovskem delu mesta Managua, kjer je nekaj večjih hotelov, bank in trgovskih prostorov. In česar ni porušil potres, to je uničil za potresom požar. Tekom treh minut se je pripetilo enajst rpičnih potresnih sunkov. To se je zgodilo okoli 10. ure popoldne v ponedeljek. Takej za potresom je sledil požar. Radio postaja se nahaja kakor tri milje izven mesta in torej ni bila prizadeta po potresu. Hoke Palmer, ameriški zrakoplovec, ki je bil priča strašnim prizorom v Managui, je pripovedoval sledeče: "Vse mesto je v ruševinah. Ne vem, če je ostala ena sama hiša cela. Stotine trupel se nahaja v razvalinah. Bojim se, da je med njimi mnogo ameriških državljanov. Največ žrtev je v jetnišnici. Jetniško poslopje se je zrušilo, da je zgedalo po potresu kot bi bilo zmlet v prah. Strah in groza je prevladovala med jetniki. Obsešno stanje je bilo takoj razglašeno. Dospeli so ameriški zrakoplovci, ki so začeli odvažati ameriške žene in otroke na varno. Niti 50 postelj ni več v vsem mestu, ki je šlo pred potresom 60,000 ljudi. Ženske begajo po ulicah in divje kričijo. Ljudje spleh ne vedo, kaj bi počeli. Včeraj so sklenili dinamitirati Anglo-ameriško banko, v kateri se nahaja \$500,000 v gotovini, ker se sicer boje, da bo ogenj prišel do denarja. Videli sem že mnogo groze, toda kaj takega še ne." Ameriška vlada je šla takoj na delo, da pomaga nesrečnikom. Vse vojne ladje blizu in daleč od pristanišča Corinto, so dobile povelje, nemudoma odpluti proti Corintu in peljati s seboj ter oddati oblastem vse zdravniške potrebščine. Zdravila so v tem trenutku bolj potrebna kot pa živež. Zlasti obveze in zdravniki ter streljnice. Nad 2,000 oseb je ranjenih. Iz Washingtona je takoj odpoval poseben zastopnik Rdečega Križa, ki bo prevzel rešila dela.

Bivša carjeva knjižnica bo sedaj prodana

Washington, 1. aprila. Pravkar se naznanja, da bo kongresna knjižnica v tem mestu kupila del bivše carske knjižnice v Petrogradu. Gre se za 1,700 dragocenih knjig in zvezkov, ki so edini svoje vrste na svetu. V tej zbirki se nahaja tudi mnogo tajnih spisov bivšega ruskega generalnega štaba in so knjige že radi tega silne vrednosti.

Rdeča zastava

Washington, 1. aprila. Najvišja sodnija dežele se te dni peča s vprašanjem, ali je dovoljeno izobesiti rdečo zastavo v Zedinjenih državah. Gre se za slučaj 21 letne Yette Stromberg, komunistinje, ki je bila v Clevelandu rojena in je v Californijo pristojna. V Californiji je bila Miss Stromberg pronajdena krivim na sodniji, ker je izobesila rdečo zastavo. Pritožila se je na najvišjo sodnijo, ki bo te dni razpravljala, ali je v Zedinjenih državah dovoljena rdeča zastava ali ne.

Vesele velikonočne praznike želi vsem odjemalcem

JOHN KLAUS
641 E. 185th ST.
Delikatesna trgovina in slaščičarna — Restavracija
Papiramo tudi sobe in barvamo hiše.
Izborno delo — zmerne cene.
Tel. KEnmore 3125

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem,
prijateljem in znancom želi

EUCLID DAIRY
SLOVENSKA MLEKARNA
516 E. 200th ST., EUCLID, O.
Tel. KEnmore 0515

F. F. LEGAN
SLOVENSKA TRGOVINA Z
ŽELEZNINO IN BARVAMI
711 E. 152d ST.
Velika zaloga raznih barv, olja, stekla, firneža, ter
vsega potrebnega vrtnega orodja.
V toplem priporočilu vsem rojakom želimo
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Vesele velikonočne praznike vošči

DANIEL STAKICH
REAL ESTATE — FIRE INSURANCE
15813 Waterloo Rd. Tel. KEnmore 1934

ANDREJ MOŽINA
GROCERIJ IN MESNICA
priporoča za nakup sveže meso, prekajene šunke,
želodec in klobase — zaloga vedno sveža in cene nizke.
Vesele velikonočne praznike vsem
odjemalcem in prijateljem!

15931 Saranac Rd. Tel. EDdy 3658-W

ANTON JERMAN
Slovenska grocerija in trgovina vsevrstnih cigar in
tobaka se znancom in prijateljem v nadaljno
toplo priporoča za obilen poset, ter vošči
vesele velikonočne praznike.

663 E. 160th ST.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želim vsem mojim cenjenim odjemalcem in prijateljem

ANTON OGRINC
SLOVENSKI MESAR
6414 ST. CLAIR AVE.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
vsem mojim odjemalcem, prijateljem in sovražnikom
želi

MARY KUSHLAN
SLAŠČICARNA V S. N. DOMU
6415 ST. CLAIR AVE. ENdicott 9566
Pri nas dobite letos prav lepo izbiro velikonočnih daril,
kakor košarice, zajčkov, velikih čokoladnih
pirhlov, itd., po zelo zmernih cenah.
Se vljudno priporočam za obilen obisk.

JOSEPH ZNIDARŠIČ
1153 Norwood Rd. HEnderson 0796
WILLARD BATTERY SERVICE

Vedno točna postrežba — Zmerne cene
Voščim vesele velikonočne praznike vsem!
Se priporočam še za naprej

LOUIS MAHNE
SLAŠČICARNA
6032 Glass Ave.
Mehka pijača, sladoled, cigare, cigarete in
šolske potrebščine
Vesele velikonočne praznike vsem rojakom!

NACE MARINČIČ:

Znamenita, tipična slovenska vas

Moj brat Frank, naseljen v Clevelandu, mi že nekaj let sem pošilja za božične praznike nekoliko številčk Vašega cenjenega lista Ameriške Domovine. Po dopisih in voščilih za božične praznike in novo leto sem videl, da ima Ameriška Domovina mnogo naročnikov in bralcev iz mojega rojstnega kraja in bližnje okolice. Ker se je večina naših ljudi izselila v Ameriko zadnjih petdeset let, bodo gotovo z veseljem in zanimanjem brali v Vašem cenjenem listu kratek popis o napredku, o važnih spremembah in dogodkih iz njihovega, po vsej Sloveniji in tudi v Ameriki poznanega št. Vida na Dolenjskem v zadnjih petdesetih letih.

Sicer pravi pregovor, da vsak berač svojo malho hvali, vendar mislim, da je upravičeno, če rečem, da je št. Vid na Dolenjskem ena največjih, najbolj poznanih in najlepših kmečkih vasi na Dolenjskem. Ima za naše sloven-

stoj, kakor na Pljuski, v Podgradu, v Radohivasi, pri Sv. Roku, pri Korenu na Zvajdergi itd. a nekatere od njih je že uničil zob časa in zob železnice.

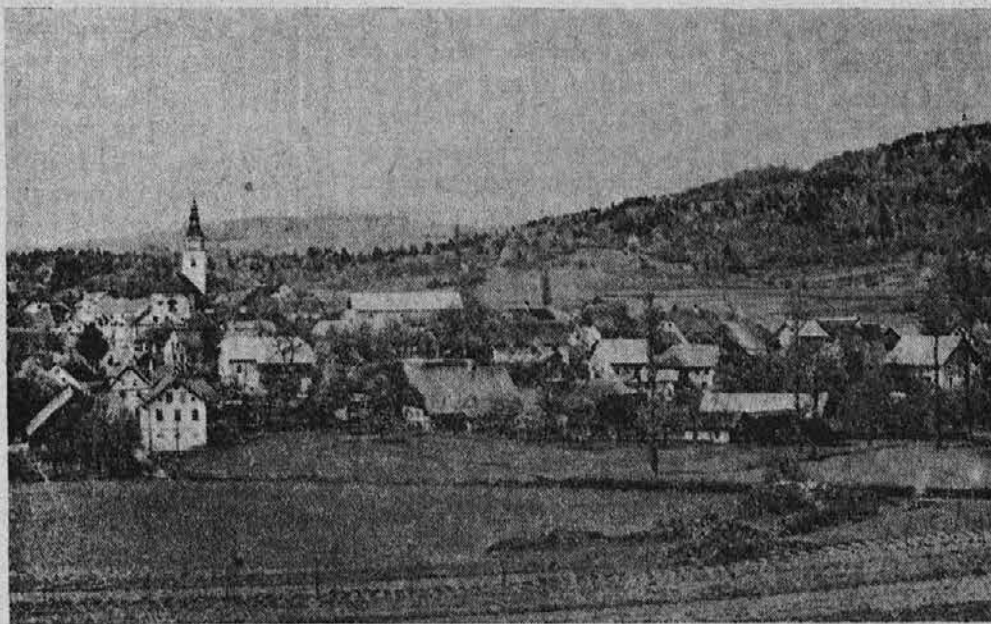
Ker so bili št. Vidci preveč odrezani od sveta, zaostali za duhom časa, navajeni veselega furmanskoga življenja, o katerem so mislili, da ga ne bo nikoli konec, četudi steče železnica, baš to je bilo vzrok, da mnogi niso marali za železnico in so rekli: "Če steče železnica dlje od nas, boljše bo za nas." Leta 1895 je bila dogotovljena proga Ljubljana-Nov mesto. Št. Vidci, katerim se je ob gradnji železnice ponujal kolodvor pod vasio, ga niso marali, a drugo leto, ko je že eno leto tekla železnica, so že prosili ministrstvo železnice, če smejo zidati postajališče na svoje stroške dva kilometra od vasi. Ljudem vseeno ni zameriti, ampak tistim, ki so železnico gradili, pa so ljudi poslušali. Ravno tisto, kar je bilo pred 40

vaše mladosti. Gotovo zapojete katerikrat v Ameriki, ko se spominjate svoje domovine, ono staro šentviško pesem:

"Prelepo poje sv. Vida zvon, Bo ve, ali ga še kdaj slišal bom."

Ne, onega velikega zvona, ki je tako slovesno in v duše segajoče pel iz visokih lin o Božiču in o Veliki noči, o sv. Rešnjem Telesu in ob drugih praznikih, pri veselih dogodkih in takorekoč jokali pri žalostnih pogrebi naših dragih, onega zvona ni več. Ugrabila ga je podivjana vojna. Sicer so šentviški farani s pomočjo Amerikancev kmalu po vojski zbrali za nove zvonove, ali njega ni več.

Cerkev sama se v tem času ni mnogo spremenila. Krasijo jo še vedno lepi pozlačeni oltarji. Čisto drugo sliko pa nudi danes pokopališče okoli cerkve. Mesto stare, napol porušene škarpe, stoji danes krog in krog betoniran zid in ob zidu, tam, kjer so prej stala stara, trhla drevesa,

St. Vid pri Zatični

ske razmere še precej bogato okolico, krasno, solnčno lego, lepo po vrsti ob obeh straneh ceste zidane hiše. Njih okna so okrašena z nagelni, fuksijami, narcisami in drugim krasnim, dehtečim cvetjem. To, kar piše ameriški bostonski list "Christian Science Monitor" od 10. januarja t. l., o Sloveniji in Slovencih, kjer popisuje lepoto Slovenije, naše navade in pridnost, velja tudi za št. Vid in njegovo okolico.

V stari rimski dobi je bila sedanja št. Viška okolica važna rimska naselbina po imenu Alcervone. To nam dokazujejo izkopani rimski grobovi z rimskimi napisi in z letnicami iz rimske dobe. Že v zgodnjem srednjem veku je bil št. Vid ena največjih fara z 21 podružnicami. Še bolj je slovel po vsej Dolenjski kot gospodarsko in trgovsko središče in se je smatral za mesto "Oppidum St. Viti." Stari sledovi tega mesta se poznajo še po imenu Stari trg v št. Vidu. V srednjem veku je bil znan št. Vid ne samo po Dolenjskem, temveč tudi po Gorenjskem in Štajerskem in se je mogel po sejmih meriti celo z Ljubljano. To je razumljivo, če se pomisli, da je bil št. Vid ena največjih fara, a v srednjem veku je bila cerkevna razdalitev po farah obenem tudi upravno, politično in sodno središče.

Kot gospodarsko in trgovsko središče Dolenjske je začel št. Vid izgubljati svojo važnost, ko se je začela razvijati železnica in še posebno, ko je stekla železnica Dunaj-Trst, je ostal št. Vid odrezan od glavne proge. Ljudje tedaj, ko še niso poznali važnost železnice, je niso še Bog ve kaj pogrešali. Ostali so stari, veseli Dolenjci, naučeni starega, veselega furmanskoga življenja, ko se je pokalo po cestah z biči, furajtalo po klancih, ko je še vozil med Ljubljano in Novim mestom poštni voz "ajlbogen" in ko je še postiljon trobil: "trara — trara, pošta pelja!" Da je bilo glavno življenje le ob veliki cesti, nam pričajo velike, prostorne gostilne za furmane in velike, dolge štale za konje, ki še danes

leti z železnico, se danes ponavljajo z avtomobilom. Četudi je avtomobil že povsod, kjer so dobre ceste, izpodrinil konja, pri nas se ga le še branijo. Tudi mi nismo nič boljši v tem oziru, zato tudi našim starejšim ne smemo zameriti. Taki smo! Ali morda par lepih, mladih šimeljnov ni postaviti kakor je avtomobil? Ali ni to, en tak par lepih konjčkov, z lepo grivo, pozimi s kraguljčki in z lepo konjsko opravo, veselje in korajža! To je življenje, radost, mladost in pesem. Avtomobil je in ostane mrtva mašina.

Seveda pri takih velikih skokih v zgodovini industrije in novih svetovnih prometnih sredstvih, kakor je železnica in avto, ni prav nič čudnega, da ljudje niso mogli takoj spoznati njihove velike vrednosti. A da so št. Vidci in njihova okolica v zadnjih 50 letih napredovali, gospodarsko in kulturno, to se mora priznati.

Oglejmo si najprej št. Vid. Vas ima še vedno ono lepo prijazno lice kakor nekdanj. V sredi vasi velika farna cerkev z visokim zvonikom obuja v vaših srcih mnogo lepih spominov iz

rastle koprive in trnje in kamor so prej metali smeti s pokopališča, so danes lepo obdelane in zrahljane gredice, na katerih je zasajenih vse polno raznovrstnih lepo dišečih cvetlic. Pokopališče je danes mnogo lepše urejeno kakor nekdanj. Mežnar nima nič več za kositi po pokopališču. Mesto trave rastejo povsod lepo gojene cvetlice, posebno mnogo je jesenskih rož, križantem v različnih barvah. Ko sem bil lansko leto doma na dopustu na vseh svetnikov in vernih duš dan, je izgledalo iz moje okna, kakor da bi bili vsi grobovi posuti s samim cvetjem lepih križantem. To cvetje na grobovih naj bo znak ljubezni do naših dragih pokojnih. Lepe nagrobne spomenike morejo postaviti samo premožnejši, a cvetje lahko zasadi vsak, in to krasno cvetje je pokrivalo tudi grobove onih, ki so morda že od vseh pozabljeni. Pokopališče se sicer namerava premestiti iz zdravstvenih razlogov ven iz vasi, ali visoke ciprese, spomeniki in zasajeno cvetje nam bo vedno pričalo, da tukaj počivajo naši dragi.

(Dalle na 3. strani).

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, OF THE "AMERIŠKA DOMOVINA," published daily at Cleveland, for April 1st, 1931.

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid personally appeared Louis J. Pirc, who, having been duly sworn, according to law deposes and says that he is the Editor of AMERIŠKA DOMOVINA, and that the following is to the best of his knowledge and belief a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the name and address of the publisher, editor, managing editor, and business managers are: Publisher: James Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Editor: Louis J. Pirc, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Managing Editor: Louis J. Pirc, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

2. That the owners are: James Debevec, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio; Louis J. Pirc, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or securities are: None.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders and security holders if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholders or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiants full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner, and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

5. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mails or otherwise, to paid subscribers during the six months preceding the date shown above is 6,520.

Signed: LOUIS J. PIRC,
Subscribed and sworn to before me this 26th day of March, 1931.
Frank M. Jaksic, Notary Public.
(SEAL) My commission expires Dec. 27th, 1933.

THE CUSTODIAN SAVINGS & LOAN CO.

15619 Waterloo Rd.

5%

Plačuje
obresti na vaše vloge

Vesele velikonočne praznike vsem
klijentom in prijateljem!

Jacob Skufca

RESTAVRACIJA
6034 St. Clair Ave.

Pridite v našo restavracijo in poskusite
našo fino domačo kuhinjo. Vsaka jed
je vedno sveža. Prijazna postrežba.

Se priporočamo in želimo
vesele velikonočne praznike vsem rojakom.

M. Vraneža

Za nakup prvovrstnega blaga na jarde,
kot tudi spodnje perilo, nogavice,
srajce in obušalo za moške in otroke se
cenjenemu občinstvu toplo priporočam.

Vedna zaloga zelenih in rdečih znak.

Vesele velikonočne praznike!

17105 Grovewood Ave.
Tel. KEnmore 0170

**Acme Dry Cleaning and
Dyeing Co.**

Slovensko podjetje

Čistimo, likamo in popravljamo moške in
ženske obleke

FRANK JUREČIČ, lastnik

Želim vsem vesele velikonočne praznike!

Vogal 152. ceste in Holmes Ave.
GLenville 5374

Jos. Žele & Sons

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vam želijo

SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD

6502 St. Clair Ave.

452 E. 152d St.

Telefoni:

ENdicott 0583
Cleveland

KEnmore 3118
Collinwood

TIPIČNA, SLOVENSKA VAS

(Nadaljevanje iz druge strani)

Med drugimi spomeniki nam pade v oči ogromna marmornata plošča, pritrjena na cerkveni zidu, ko greš po velikih stopnicah proti cerkvi. Ta plošča, na kateri so napisana imena padlih v svetovni vojni, stoji pred nami kakor odprta knjiga, ki nam pripoveduje o grozotah svetovne vojske. Ko prečitaš imena teh številnih žrtev, moči sebi reči: Vojske ne sme biti več! Imena mnogih teh so vam že znana, vendar da boste vedeli za vse, jih napišem po vrstah, kakor so napisana na plošči:

ZRTVE SVETOVNE VOJNE:

Trnovšek Jožef, Zagorica 39, padel dne 25. 8. 1916. Zorc Anton, Dobravica 9, padel 15. 5. 1917. Bregar Franc, Breg pri Dobu, padel 30. 1. 1915. Kastelic Franc, Sela pri Dobu 4, pogrešan. Klemenčič Janez, Dob 4, padel 6. 12. 1917. Klemenčič Jožef, Dob 4, pogrešan. Kreminšek Franc, Škoflje 11, padel 24. 4. 1917. Arko Janez, Male Dole pri Gomb. padel 14. 6. 1917. Zupančič Anton, Male Dole pri Gomb. padel 25. 8. 1916. Kutnar Jožef, Velike Dole pri Gomb. 4. 1. 1918. Lakner Alojz, Velike Dole, 16. 12. 1915. Oven Anton, Velike Dole, 16. 5. 1916. Korevec Janez, Vrh 1, padel —. 1918. Kastelic Anton, Hrastov Dol 12, pogrešan. Verbič Janez, Hrastov dol 23, pogrešan. Stroh Janez, Lučarjev Kal 14, pogrešan. Mandelj Anton, Lučarjev Kal 7, padel —. 1917. Sever Franc, Male Pece 3, pogrešan. Kastelic Jožef, Radohova vas 24, padel 8. 6. 1915. Krošelj Stanko, Radohova vas 15, padel 16. 11. 1916. Skufca Jožef, Radohova vas 17, padel 6. 5. 1919. Trunkelj Franc, Radohova vas 32, pogrešan. Trunkelj Tomaž, Radohova vas 32, padel 13. 12. 1915. Piškur Jožef, Glagovca 10, padel 12. 12. 1917. Zupančič Anton, Glagovca 18, padel 10. 1916. Papež Ignac, Vrhpolje 10, padel —. 1917. Zupan Janez, Vrhpolje 13, pogrešan. Sinjur Anton, Rdeči Kal 13, padel —. 1918. Kastelic Franc, Sad 5, padel 10. 11. 1917. Šerek Ignac, Sad 6, pogrešan. Jerič Franc, Gradišče, pogrešan. Dremelj Anton, Petrušnja vas 22, padel —. 1914. Kastelic Franc, Petrušnja vas 1, pogrešan. Kozlovčar Karol, Petrušnja vas 31, padel 17. 1. 1916. Lampret Fr. Griže 2, padel 1. 5. 1916. Bivč Anton, Dol 8, padel 9. 10. 1918. Kokelj Jožef, Pristavlja vas 1, pogrešan. Grabljevič Franc, St. Vid 33, padel 14. 1. 1915. Gražar Vinko, St. Vid 30, padel 21. 11. 1914. Klemenčič Miha, St. Vid 4, padel 14. 1. 1915. Porenčta Ludovik, St. Vid 89, pogrešan. Zavodnik Jožef, St. Vid 67, pogrešan. Cegljar Franc, Bukovca 22, padel 4. 11. 1916. Kahne Ignac, Bukovca 24, padel 9. 11. 1915. Medved Franc, Bukovca 27, padel 22. 6. 1918. Marinič Anton, Bukovca 2, padel 9. 7. 1916. Motoz Franc, Bukovca 23, pogrešan. Mostar Ignac, Bukovca 29, padel 5. 9. 1915. Selan Alojz, Bukovca 14, —. Strmec Franc, Bukovca 21, padel 8. 9. 1915. Selan Fr. Bukovca 28, padel 2. 6. 1917. Primec Leopold, Čagovče 12, padel 9. 6. 1916. Zorc Franc, Mali Kal 7, padel 25. 12. 1916. Ajdišek Fr. Velike Česnjice 3, padel 9. 6. 1916. Trunkelj Jožef, Velike Česnjice 11, padel 19. 3. 1920. Žinger Alojz, Velike Česnjice 32, padel v Galiciji. Mestnik Fr. Male Česnjice 1, padel —. 1915. Zupančič Anton, Male Česnjice 3, padel —. 1914. Mandelj Jožef, Farovski Kal 3, padel 27. 10. 1918. Žinger Janez, Veliki Kal 6, padel 1. 9. 1914. Miklavčič Anton, St. Pavel 8, padel 7. 7. 1916. Terlep Jožef, St. Pavel 19, padel 13. 8. 1917. Grabnar Jožef, Grm 9, padel 19. 10. 1914. Balant Janez, Zaboršt 4, pogrešan. Balant Alojz, Zaboršt 4, pogrešan. Kutnar Anton, Zaboršt 6, padel 4. 9. 1915. Kastelic Alojz, Poljane 2, padel 21.

stroje, razna semena itd. Ljudje vse take novotarije spočetka postrani gledajo, nimajo nič pravega zaupanja, nekateri še zabavljajo, ko pa izprevidijo, da ne koristne, se jih poprimejo, če ne oče, pa sin.

Vas št. Vid ima velik, dobičkanosen travnik, ki ga cenijo na 300 do 400 dinarjev. Travniki je bil kupljen z denarjem, s katerim se je imel napraviti za vas vodovod iz studenca, ki teče pod vasio, mesto da bi tekel s pomočjo vodovoda po vasi in po ceveh v hiše. Travniki je vseeno velike vrednosti za vas. Od prihoditja travnika se vzdržuje razsvetljava vasi, snaga in čistota po vasi. Poleg tega se daje od tega prihoditja podpora revežem in tistim, katerim se je pripetila kakšna posebna nesreča.

Šentviška dolina ima še vedno, kakor pred 50 leti, kmečki značaj. Največ donaja ljudem živinoreja in prešičjereja. Temeniški voli — kar je razumeti vso šentviško okolico — so še

dandanes na glasu pri mesarjih daleč na okoli, tudi v tujih državah, kot najboljša klavna živina. Prešičjereja se je v zadnjih letih jako razvila, vsaj po nekaterih vaseh. Kjer je bilo prej 4 do 6 prešičev, jih je danes 10 do 20.

Vinograde imajo le večji posestniki. Vino je največ le za domačo potrebo, kakor pravi pesem: Še ni eden Zagorec ni pridal vina; popil ga je on in njegova družina. Kapljica iz vinogradov šentviške okolice je čisto dobra, če je dobra letina in odbrano grozdje. Če je pa jesen hladna, da grozdje ne more zoreti, je vino kislo kakor vrisk in starši strašijo ž njim otroke in pravijo: "Če boš jokal, ti bom dal vina piti!" pa je takoj tiho. Sicer pa je v št. Vidu še vedno dosti gostiln z dobrim vinom, tako da šentvidci ne trpijo žeje. Samo, če bi le denarja bilo!

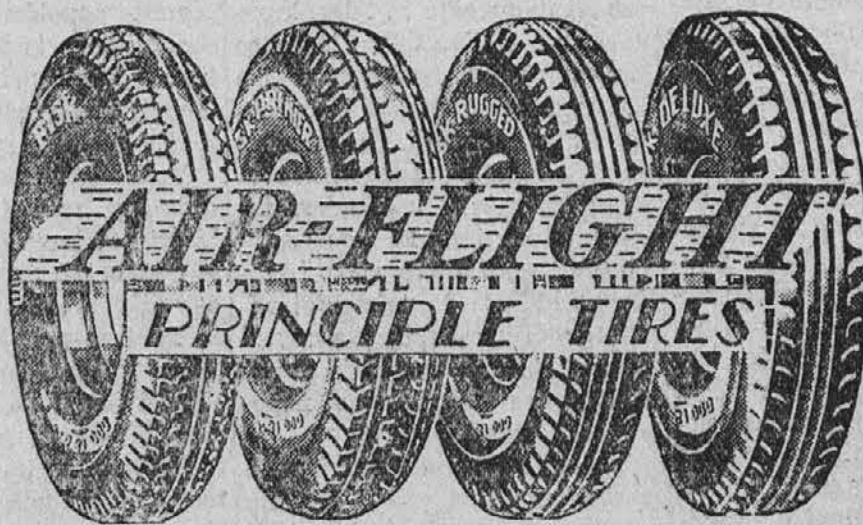
Lesna trgovina je nekaj let po vojni prav dobro cvetela. Toda zadnji čas je, kakor vse dru-

ge gospodarske panoge, vsled gospodarske krize mnogo trpe. Upajmo, da bo naš kmet, ki je prenesel še hujše krize, kakor na primer v starih časih turške navale, v srednjem veku tlako, slabe letine, svetovno vojno, prenesel tudi sedanjo krizo, ki je posledica svetovne vojne.

Krstne knjige v šentviškem župnišču so nam priča, da stojijo na tej zemlji zdravi rodovi istega pokolenja že sto in sto let. Ti rodovi so dajali in dajejo še danes poleg poštenih kmečkih sinov, tudi sinove, ki zavzema-jo častna in visoka mesta v domovini, a mnogo od teh poštenih kmečkih sinov vas je v daljni Ameriki, ki tam po svoji poštenosti, zmožnosti in marljivosti kot amerikanski državljani delate čast in ponos svojemu rojstnemu kraju št. Vidu na Dolenjskem. Vse Vas najpristrčneje pozdravljam in želim vesele velikonočne praznike in mnogo pihov.

IZREDNOST!

UGODNOST!

Pozor lastniki avtomobilov!

Velika razprodaja vseh vrst in velikosti FISK TIRES, po znatno znižanih cenah. Znamka "Fisk Tires" je prvovrstna, svetovno znan in priznana trpežen produkt za vožnjo po vsaki cesti in z vsakim avtomobilom.

Razprodaja teh koles se prične 27. marca, ter traja do 10. aprila. Lepa prilika, da si prihranite denar. Špecialne cene v času razprodaje:

29x4.40	\$5.00	31x5.00	\$ 7.50
29x4.50	5.85	28x5.25	8.25
30x4.50	6.00	30x5.25	8.50
28x4.75	7.00	31x5.25	8.75
30x4.75	7.25	32x6.00	10.50
29x5.00	7.00	33x6.00	11.50
30x5.00	7.30		

Cene znižane za "High Pressure Giant O. S." 30x3½, posebna cena \$4.50, 32x4, posebna cena \$8.45

25% POPUSTA PRI NAKUPU VSEH VRST TUBES

Z zalogi imamo v polni izbiri dobre in malo rabljene Tires, vseh vrst in po zelo nizki ceni.

Rojaki, poslužite se nudeče prilike. Se toplo priporoča

Waterloo Tire Shop

John Zupančič

15230 Waterloo Rd.

KENmore 3054

FISK

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM ROJAKOM

TIRES

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

ANTON FILIPIC

15929 SARANAC RD.

se toplo priporoča za obilen nakup grocerijskega blaga in svežih mesnih izdelkov. VESELO ALELUJO!

FRANK KEPIC

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA 14301 SYLVIA AVE.

Se toplo priporoča za obilen nakup svežega mesa, prekajenih klobas, šunk in plečet. Vse blago prvovrstno in po nizkih cenah. VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

SLOVENSKA KROJAČNICA IN KEMIČNA ČISTILNICA

JOSEPH GORNIK

670 E. 152d ST.

Se priporoča cenjenim rojakom za mnoga naročila oblek po meri. Blago trpežno, cene nizke. Vesele praznike vsem znancem in prijateljem!

JOSEPH MODIC

315 E. 156th ST. SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

Toplo priporoča cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem svojo trgovino v obilno poslugi.

VESELO ALELUJO VSEM!

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

JOHN ROŽANC

15721 WATERLOO RD.

Želi vsem odjemalcem, prijateljem in znancem vesele velikonočne praznike v priporočilu nadaljne naklonjenosti.

Collinwood Dry Cleaning & Dyeing Co. LEO KAUSEK in FRANK KOVACH, lastnika

Izvrstno čiščenje, likanje in popravljanje oblek po zmernih cenah.

VESELO ALELUJO!

15210 SARANAC RD.

Tel. GLEnvile 4746

VICTOR BERNOT

Dobro poznana slovenska grocerija in mesnica želi vsem odjemalcem prav vesele velikonočne praznike.

16001 HOLMES AVE.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE želi vsem odjemalcem, znancem in prijateljem v nadaljnem priporočilu

ANTON DOLGAN

HARDWARE

15617 WATERLOO RD.

FRANK DREMEL

15706 WATERLOO RD.

Stenski papir rola 3c naprej, ter garantirano papiranje vaših sob po lastnih željah.

Veselo Alelujo vsem rojakom v Clevelandu in okolici!

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem, znancem in prijateljem želi

JOSEPH ŠETINA

SLOVENSKA MESNICA 608 E. 185th St.

Sveža zaloga mesa, prekajenih šunk, želodcev in klobas po zmernih cenah.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0626.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 78. Thu. April 2nd, 1931.

VSTAJENJE

Aleluja!

Kako je zavzdihnila mati naša in rodenica v radosti in sladkosti, ko je privzdignila shujšano lice izpod težke ledene odeje, ki jo je ogrinjala celo zimo! Kako je vzkliknila radostno in hrepeneče iz mladostnih, slovesno vznemirjenih njenih globočin: solnce! solnce! Kako svečano, kipeče in hvaležno je zaplala proti jasnemu pomladanskemu nebu iz drhtečih njenih grudí, spet prosto dihaajočih, visoka himna: Aleluja! Mojega vstajenja dan je!

Aleluja! Radost in sreča, žarko solnce v naravi!

Skozi vse stvarstvo drhti tajna, čudežnomehka pesem prenovljenja, vstajenja, življenja! Iz zemlje klije življenjska radost v prvem pomladanskem cvetju, nežnem in mehke, kakor ličice mladostne deklice, krasnem kakor nedolžne njene oči. Z neba lije prerोजना toplota v gorkih žarkih velike baklje v nevidni roki mogočnega solca božjega!

Aleluja!

Resnično, ni pesmi veselejše, ne pesmi bolj vzvišene in bolj globoke, ne pesmi, ki bi vzgibala in vzvalovila srce tako mogočno kakor pesem velikonočna, svete mladosti nežna pesem, po žalosti, trpljenju in smrti veličastnega vstajenja v nebo zveneči spev:

Aleluja! Gospod je vstal iz groba! Aleluja!

Ker malo jih je, ki ne poznajo smrti! Malo izmed onih, ki imajo že dolgo pot za seboj. Ker mnogo prahu, dvigajočega se iz mračnih globin na širnem trgu življenja, pokrije srce na tej poti. In dušo zasenči mnoga zmota lastnih in tujih zmot in grehov ...

Otrok božji, nesrečen in spet osrečen z največjo srečo, ki je bil mrtev in je zopet oživel. A nesrečen in najnesrečnejši, kdor je vlegel v grob in ne mara vstati ob trombi glasu vstajenja, ki kliče vsem:

"Vstanite! Aleluja!"

Hodili smo, bratje, kdaj po cesti, ki se nam je zdela s solncem obilita, a v resnici smo šli v smrt. Šele ko se je zgrnil okoli nas žalosti in bolesti poln hladni mrak, je spregledalo oko, varano dotlej od mamljive svetlobe, šele tedaj se je ustavil naš korak, da smo začeli misliti. In tako nam je bil mar trpljenja — vstajenja radostni dan.

In v noči dvoma in obupa čestokrat, ko ni vedelo srce ne kod ne kam — ali nam je, bratje, razsvetlila mnogokrat ena sama mehka beseda žalostne noči? Ali nam ni razjasnil en sam pogled, vdan in ljubezni poln, mraka in teme? Glejte, vstajenja dan!

O bratje, da ne bi zašli nikdar več v mrak in noč duševne smrti! In da bi odvrčali vedno druge od temin obupa, od senčnih poti zablod in zmot, od noči duševne smrti!

Kakor razveseljujejo srca cvetke pomladanske, jih naj razveseljujejo, blago, čisto, svete naše misli, vsajena v naša dela, cveteča v njih, dehteča iz njih. Zato naj hrepni v višine sleherna naša misel, kakor drhti v višave cvet in kipi proti nebu duh prvopomladanskega cvetja. ...

Gospod je bil od sovražnikov ponižan, toda Gospod je vstal! Kje je smrt, kje žalost in obup, kje smrtna moč in njeno želo!

Velikanoč je, dan našega preropenja, duševnega vstajenja! Aleluja!

D O P I S I

La Salle, Ill.—Prepričan sem, vam bo že dalo vedeti o pravem času.

Dolžnega se čutim, da se Miss Perdanovi prav pristočno zahvalim za njeno prijazno gostovanje s svojim koncertom. Zahvaljujem se pa tudi gg. Jenko Brothers, ki so nam dali avto na razpolago in šoferko, gospodično Anno Mavser, vljudno našo sopranistinja. Hvala pa tudi našemu č. g. Bernard Ambrožiču za krasen nagovor, tako tudi vsem tistim, ki ste pokupili vstopnice.

Vsem Slovencem po drugih naselbinah pa to našo umetnico, Miss Jeanette Perdanovo zelo priporočamo, da ji aranžirajo koncerte.

Bog živi našo umetnico!

Vsem Slovencem prav topel spomladanski pozdrav in voščim vsem veselo Aleluja!

Anton Strukel, zastopnik.

Cleveland, O.—Ko zrem v prosto spomladansko naravo, opazim, kako se že oživlja, in tu Slovenem narodnem domu na 1st St. Ako se to uresniči, se živahni. Od onstran oceana pa

mi svojci v pismu pošljejo lep spomladanski cvet, natrgan na smarni gori: zvonček, teloh in lepo rumeno trobentico, oznanjevalce pomladi. Takrat se mi ožive spomini na lepo, brezskrbno mladost. Kolikokrat sem tudi jaz v domovini, še kot otrok, stegnila ročico po tem lepem spomladnem cvetju. Ni ga bilo tako boječega grma, da ne bi segla po nežni vijolici in trobentici, s katerimi smo otroci s takim veseljem trobili Veliki teden, ko smo hodili obiskovat božji grob.

Spomin mi uhaja nazaj v leto 1915, ko se je praznik sv. Rešitelja spremenil mnogim v srčno žalost. Na imenovani praznik se je namreč vršil v Kranju nabor za letnike 1897 in za možje od 45. do 50. leta. Nabor imenovanih letnikov se je vršil v mestni hiši v Pungratu. Ob osmi uri zjutraj so pričeli iz vse kranjske okolice prihajati fantje in moške v nabasanimi nahrbtniki, ker vsak je dobil že naprej ukaz, da mora prinesiti seboj za par dni hrane, ter en ali dva para čevljev. Spremljale so jih žene, matere in otroci. Bilo je večino vseh potrjeno, nobenemu pa ni bilo več dovoljeno iti iz poslopja. Vsak je dobil samo to prilžnost, da je skozi okno zavpil: "Zbogom vsi, jaz sem 'taublih'!" Nato so jih pa zaprli v zastraženo sobo, iz katere ni mogel nihče uteči.

Ob kaki peti uri popoldne pa so bili že vsi potrjeni, ter bili odpeljani z močno stražo v gimnazijo na prenočišče. Vsi domači in drugi, ki smo jih spremljali, smo čakali ves dan v Pungratu, ker je hotel vsak še enkrat videti svojca. In ko so potrjeni korakali skozi mesto, smo se jim z jokom in bolečim srcem pridružili. Bilo je to nekaj nepopolno žalostnega.

Prišli smo do gimnazije; potrjeni so bili odpeljani v poslopje, mi smo pa ostali zunaj, namenjeni, da počakamo toliko časa, da jih spremimo na kolodvor, da se tako zadnjikrat od njih poslovimo. Še istega večera je korakala zopet ista procesija na kolodvor. Uboge fante in moške so hitro naložili v živinske voze, mi smo se pa razvrstili ob progi, da jim še enkrat z roko pomahamo v slovo. Vlak pa je odpeljal mimo nas s tako naglico, da ni bilo mogoče nobenega videti. Vlak je uboge reveže zavlekel v Druvolj v gozd in so jih vozili do Ljubljane štiri dni, davi vozi navadno vlak do tje ne več kot trideset ure.

Mnogo teh jih počiva v skalnatih Tirolah in čaka vstajenja. ...

Vsem čitateljem želim vesele velikonočne praznike, listu pa mnogo novih naročnikov.

Helen Tomažič.

Cleveland (Newburg), O.—Ko sem zadnjič opisoval društva in trgovce, sem namenoma izpustil podjetje Smrekar Ozimek Co. To pa zato, ker sem opisoval le posameznike, ne pa kompanij. Naj še sedaj omenim, da poleg American Steel & Wire Co. imamo v Novem mestu še Smrekar Ozimek Co. Ta družba ima pa nalogo, da pozimi napelja premoga, kolikor ga hoče, mo, poleti pa ledu, da se hladimo. Imata tudi vso pripravo za zidanje kleti, in odpeljejo zemljo, ako ji imamo preveč. Pa tudi pripeljejo zemljo, ako jo potrebujemo. V vseh potrebah, katere od njih potrebujemo, nam z veseljem postrežeta. Rokajom priporočam to podjetje.

Poleg vseh stvari, katere imamo v Novem mestu, imamo tudi več mladih umetnikov, kateri bodo nastopili 26. aprila na odru Slovenskega narodnega doma. Ta dan se vrši koncert in predstava v korist cerkve sv. Lovrenca. Mi smo nevoščljivi St. Clairčanom, ki bodo imeli popreč cerkev dogotovljeno kakor pri nas v Newburgu. Potrudili se pa bomo, da bo v kratkem času poplačan še ta dolg, kar ga še imamo, potem pa z delom dokonča, da se dovrši in dodela že započeto delo.

Vse to pa nam ne bo težko, ako bomo složni. Veseli pa me, ko vidim, kako se naša mladina z veseljem oprijemlje dela za povzdigo in dokončanje nove cerkve.

Od malega dečka, starega komaj pet let, pa do odrasčenega mladeniča in dekleta, vse se uči in pripravlja, da pokažejo svojo umetnost v nedeljo 26. aprila. Kaj vse bo na programu, bo po oznanjenju pozneje.

Sedaj naznanjam javnosti, da se do sto oseb živahno pripravljajo za nastop. Bo popolnoma nekaj novega, česar v Novem mestu še ni bilo. Priporočal bi vsem, kateri nameravajo na omenjeni dan imeti veselice ali

IZPOD "NOVO-LJUBLJANSKEGA TURNA"

Bajgali, veste kaj?! Tam na deželi sem večkrat z zanimanjem prebiral razne novice iz "Nove bele Ljubljane." Čital sem o "mestni hiši," čul sem o semnju, zasledoval sem volitve raznih "ljubljanjskih" gospa uradnic in uradnikov. "Rotovž" je bil popisan, bližnji "Rožnik" je našel svojega Vergilija. Dokler nisem na lastne oči videl "Nove Ljubljane" sem vsak čas pričakoval tudi njenega popisa. In ... krasno je to igranje, katerega vzbudi domotožje ... Da, krasno in omamljivo ... Človek se kar zamakne in zgubi v spomine ... v spomine, mehke in čarobne, da se mu zazdi, da ga opet mamiča boža ... Mnogokrat sem se pri čitanju teh člankov zamaknil tudi jaz. In sem zagledal pred seboj pravo, staro Ljubljano. In sem jo primerjal raketni popisom te naše "ta nove." Pa se mi je zazdelo, da je to naše igranje v tujini nekam nepopolno, pomanjkljivo.

V duhu sem videl pravi stari mestni trg, stari rotovž, mestno hišo, Tivoli; vse to je bilo tudi v Novi Ljubljani popisano. Toda zdelo se mi je, da sem videl v domačem mestu mojih spominov tudi zvonike cerkva, mogoče stavbe, kras in ponos starega mesta. Med šumom in hruščem pravega ljubljanskega semnja sem zaslišal bingljanje malih zvonov; ko sem v duhu stal na trgu me je naenkrat vzdramilo mogočno donenje velikega zvona iz škofije. In se mi je porodila misel, da je mogoče v tem, vsaj deloma, tista nepopolnost, ki tako pogostoma skazi delo režiserja, kojega očitna naloga naj bi bila reproducirati vso dopustljivo realnost.

Ker se torej ni prepogostoma slišalo zvonjenje iz naše Nove Ljubljane naj mi bo dovoljeno opozoriti na dejstvo, da se slučajno tudi v njej nahaja cerkev za "Ljubljancane," ki bodo, kot taki, le izjemoma kaj drugega kot Slovenci in Slovani. Poskušal bom večkrat stopiti v zvonik in potegniti bom za zvonček, kakoršnega že imamo, da se bo tako od časa do časa vsaj nekaj zaslišalo "izpod našega turna."

Danes bi rad potegnili za ta

predstave v okolici, da bi iste preložili, kajti ta dan naj bi bil absolutno naš. Vse, kar leze in gre, naj se odloči ta dan v dvorano Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Ako bomo skupno poprijeli, bo kljub slabim časom vseeno napredek.

Ker sem imel v letošnji zimi več prostega časa (kakor tudi večina cenjenih čitateljev Ameriške Domovine), sem vas s svojimi dopisi spravljal v morebitno nevoljo. Ker se pa bliža praznik vstajenja, naj bi tudi meni odpusčenje. Vsem čitateljem in čitateljicam Ameriške Domovine vesele velikonočne praznike in mnogo mnogo pirhov.

J. Resnik.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpisali v naše društvo Kras. Ako se prihlasi deset novih kandidatov, bomo napravili zdravniško preiskavo v Slovenskem domu na Holmes Ave. S tem se vam bo prihranila pot do zdravnika.

Ako vpišete tri nove kandidate v orastli oddelek, kateri niso še prekorčili 30. leta starosti, dobite še dva dolarja posebne nagrade. Torej je nagrada za tri nove člane pet dolarjev. Ako rabite še kakega pojasnila, sem vam vedno na razpolago in me pokličite ali pa sami pridite do mene.

Vsem članom in članicam društva Kras št. 8 SDZ želim prav vesele in zdrave velikonočne praznike. Vaš društveni tajnik,

Louis Opara,
15716 Holmes Ave.

ve. Večkrat se pripeti, da kak društveni član zbolí za pljučnico. Take člane je treba varovati, da nam jih ne ugrabi kruta smrt. Tajnik pošlje usmiljene in dobre člane, ki varujejo bolnike cele dneve in noči, dokler se bolezen ne obrne na bolje. Tako dobra in usmiljena dela nisi nikoli poročal na društveni seji. Poročam pa to sedaj, da zvedo vsi, ki to čitajo, kako se dela.

Kot sem že poročal na društveni seji, je mladinski oddelek v tej kampanji prost vsega, bodisi zdravnika za preiskavo in pristopnine. Samo assessment plačate, pa je vaš otrok zavarovan pri dobri organizaciji.

Kar se tiče odraslega oddelka, je pa tako. Od 16. do 30. leta je tudi vse prosto, kakor mladinski oddelek. Čez 30. leto pa morajo plačati kandidatje \$1.50 pristopnine. Zdravnik je pa prost, kakor tudi pristopnina pri društvu. Tukaj se vam nudi lepa prilika, da pristopite za mal denar k naši organizaciji, Slovenski Dobrodelni Zvezi.

Ravno za velikonočne praznike, ko kupujemo takozvane velikonočne darove, preskrbite vi starši, da boste kupili lep dar svojemu otroku s tem, da ga vpišete v društvo Kras št. 8 SDZ. Vi, bratje in sestre, ki imate več prijateljev in znancev, boste naredili dobro delo in prav lep dar kupili svojemu prijatelju in znancu, ako ga boste vpis

VELIKONOČNA OZNANILA ZA FARO SV. LOVRENCA, CLEVELAND, O.

VELIKI ČETRTEK—Češčenje sv. Rešnjega Telesa od 1. do 2. in od 2. do 3. žene; od 5. do 6. dekleta; od 6. do 7. fantje; od 7. naprej možje. Ves drugi čas pa bodo napolnili šolski otroci. Otroci iz javnih šol od 4. do 5.

Zvečer ob pol osmi so večernice, petje in ura molitve v spomin Kristusove žalostne ure na vrtu Getzemani.

PETEK—Odkritje in češčenje sv. križa ob 8, potem drugi obred. Češčenje križa cel dan. Od 12. pa do 3., triurna molitev v spomin Kristusovih muk na križu. Križev pot se prične ob 12., ob 1. in ob 2. Zvečer ob pol osmi večernice, petje in pridiga.

SOBOTA—Blagoslov ognja, vode in drugo, ob pol 7. Maša ob 8, Blagoslov jedil: V Brooklyn pri železniku in na Rosewood pri Zidaniču ob pol 2. V Randall pri Walterju in Maple Heights pri Gregor Hribarju ob 2. V cerkvi ob 3. in zvečer ob pol osmi. Spovedovanje na Veliko soboto bo samo od 3. do 6. Zvečer ni spovedovanja.

VELIKANOČ—Vstajenje ob pol 5, potem slovesna maša. Maše bodo nadalje ob 6, pol 8, 9 in 10. Zadnja je za društva, katera naj se vsa korporativno

udeležijo, da na ta način počaste Zveličarja, vstalega od smrti.

Maše za šolarje. Za vse šolarje iz šole sv. Lovrenca, kakor iz javnih šol — so ob pol 8. in 9.

Ne pozabite toraj, farani, da bo na Velikonoč 5 maš in sicer: ob pol 5, 6, pol 8, 9 in 10. Prva in zadnja sta slovesni maši. Pride namreč Father John Sholar, iz katoliške univerze v Washington, D. C. in nam bo pomagal zadnje dni velikega tedna, kakor tudi na Velikonoč.

Velikanoč je častljiv in zmogoviti praznik. Zato ga praznujmo dostojno, kakor se kristjansko spodobi. Praznujmo ga z veseljem, toda v svetem veselju, ne v kaki nezmernosti ali hrupnem ranjanju, kakor so praznovali pagani svoje praznike.

Velikanoč ne bo vesela, če mi ljudje iz greha ne vstanemo, kakor je Kristus vstal iz groba. Zato se vsi potrudite, če še niste prejeli sv. zakramentov pokore in sv. obhajila, da to storite. Lažje boš hodil skozi življenje, če je tvoja duša čista, vest lahka in si božji prijatelj, kakor pa če z bremenom grehov in slabosti brez katerih ni nikdo, najmanj pa še tisti, ki pravi, da ni nič grešil.

VELIKONOČNI MLAJ

V večji vasi na Krasu je opravljal stari Tomaž službo občinskega sluga in čuvaja, poljskega, lovškega in nočnega. Kljub suhljati postavi in kljub krajši levi nogi, odnosno daljši desni nogi, se je Tomaž držal stare šege in dosledno nastopal v uniformi, opasan s službeno sabljo. Sicer pa je bil kot rojen za to službo: bil je odločen in natančen: če je sploh kaj spal, je spal zelo malo, zakaj bil je v permanentni službi. V temnih nočeh je bil oborožen tudi s svetilko.

Pa domisljaj je bil stari Tomaž, ki se je smatral za odločilno osebnost v javnem vsakem življenju. Njemu se je moralo vse pokoriti, celo župan je moral zapreti svojo gostilno, ko se je pojavil Tomaž in napovedal policijsko uro. V posebno veselje mu je bilo razganjati fante, ki so prepevali na vasi, radi česar je moral s strani v nagajivosti iznajdljive mladine prestati dokaj nepotrebne jeze in bridkosti.

Ze večkrat se je odločil Tomaž za demisijo, a mu njegova Marička, ki bi jo v današnjih modernih časih mogli primerjati z dobro informiranim časopisom, tega ni pustila. V take svrhe je imela vedno pripravljeno večjo zalogo razlogov ter je umela udariti na najbolj čutilnejšo struno in tako je Tomaž še nadalje vztrajal na odgovornem mestu.

Minul je predpust. Stara šega je zahtevala, da morajo vaški fantje za Veliko noč postaviti mlaj. Prejšnja leta je bil mlaj vselej že v zimskem času posekan in pripravljen. Letos je bila izjema. Velika noč se je vedno bolj bližala, s tem pa je rastla fantovska skrb, a tolažili so se: Mišev France bo že napravil, da bo prav, saj je tič posebnosti.

Mlaj postaviti ni sicer težavno, ker delovnih moči ne manjka, a težje ga je izbrati. Fantje so namreč v tem pogledu mnogokrat bolj izbirični kakor pri nevestah. Saj pa tak mlaj stavi polno zahtevo: biti mora raven, vitek in visok. Kdor pozna naš Kras, bo vedel, da je težko najti tako drevo. Kraška burja vse ukrivi in upogne. France pa stavi letos zadnji mlaj, ker bo potem stopil v zakonski jarem; v slovo mora to biti nekaj posebnega, a izbira je tem težja, ker je mlaj v vsakem primeru ostri kritiki. "Kakršni fantje, tak mlaj!"

Samo dober teden je še manjka do Velike noči, a mlaja še vedno ni bilo. Vsa vas je zbadljivo povpraševala fante, kaj in kako bo z mlajem. Posebno se

je odlikoval stari Tomaž in izrekel marsikatero pikro na račun fantov, posebno na Mišev France. Toda France in fante so imeli mlaj že izbran, a so sklenili pustiti vaščane v popolni negotovosti.

Njihovo drevo je rastle v logu bogatega tržaškega trgovca in Mišev France je izbral ves svoj pogum ter jo mahnil v Trst. Čim bliže je bil cilju, tem bolj mu je upadal pogum. Poprej trdno prepričan, da bo uslišan, je bil zdaj trdno prepričan, da ga bogati gospod sploh ne bo poslušal. Ko je že bil pri vratih, mu je pogum popolnoma upadel. Celu uro se je nato izprehajal pred trgovino in izbiral besede.

Končno se je odločil in vstopil. Gospod je bil zelo priazen in je prošnji takoj ugodil, saj je imel kot Slovenec popolno razumevanje za stare slovenske običaje. Dal mu je celo pismeno dovoljenje, ki naj ga po potrebi pokaže čuvaju Tomažu, ki je bil njegov lovski čuvaj in je čuval tudi njegovo posest. Vesel se je vračal France domov, med potjo pa je začel kuhati maščevanje zbadljivemu Tomažu. Pa mu je skuhal dobro juho in vsi njegovi drugi so z njim soglašali, ko jim je poročal o svojem uspehu.

Se tisto noč so izbrano drevo posekali ter ga pustili ležati v gozdu. Drugi dan je vedela za to že vsa vas, seveda prva med vsemi Tomaževa žena Marička. Tomaž se je takoj podal na lice mesta in tuhtal, kako bi prišel zločincem na sled. Prepričan je bil, da so to storili fantje, ki so si na ta način preskrbeli mlaj. Sklenil je Tomaž budno paziti, da mu drevesa ne odpeljejo. Ob enem bi tudi zalotil zlikovce in s tem zaslužil lepo nagrado. Vsa vas je ta dan govorila le o posekanem drevesu in nihče ni mogel verjeti Maričkinim trditvam, da so to storili fantje, posebno ker so ti odločno zanikali dejanje in izjavili, da mlaja sploh ne nameravajo postaviti, posebno ne ukradenega.

Ves dan je Tomaž pazil in obračal, France pa je obrnil. Iz svoje fantovske garde je določil skupino fantov, ki naj na vasi prepeva in obrne Tomažovo pozornost nase, ostali pa naj med tem časom odpeljejo mlaj na varno. Dolgo so fantje prepevali in kalili nočni mir na vasi, a Tomaž se ni ganil. Ni jih slišal, da bi jih spodil spat. Končno so zapeli zbadljivo:

Zagodi kar bodi
bomo plesali na podi!
Zagodi, kar znaš!
Zasuč, se, Marička,
popleši, Tomaž!

Ta je imela na Tomaža čarobno moč in bi ga najbrže tudi iz nebes priklicala nazaj na zemljo. Pozabil je na posekano drevo in jezen sledil pevcom. Medtem pa so fantje opravili svoj posel.

Ko je Tomaž pozneje opazil, da je drevo izginilo, je bil ves iz sebe. Ob prvi zori je bil na licu mesta in preiskaval sled. Vsak zaključek na tej podlagi je bil popolnoma nemogoč, in tudi Marička ni vedela pametnega odgovora. Sled je izginila in se zopet pojavljala na najrazličnejših straneh in v najrazličnejših smereh. Vse Tomaževe detektivske zmožnosti so v tem primeru odpovedale, kajti fantje so svoj mlaj vozili na vozu in koleasa večkrat menjavali, ga prenesli na drugo stran, vozili v drugi smeri z drugimi kolesi in zopet nosili.

Ves Tomažev trud in Maričkine poizvedbe na vasi so bile brezuspešne. Končno se je Tomaž odločil javiti zadevo ali gospodarju ali orožništvu. Temu pa je nasprotovala Marička, ki je bila prepričana, da so krivci le vaški fantje in da se mora zadeva vsaj do petka sama razvolati. Če do takrat ne bo nič, naj potem Tomaž stori, kar hoče, a

VELIKA NOČ V SLOVENSKI KRAJINI

V gotovem oziru je v Slovenski krajini Velika noč bolj priljubljen praznik kakor Božič. Že cele tedne prej se vse veseli "žegnju" in sicer tem bolj, ker narod precej strogo drži post in se mesa skoraj popolnoma vzdrži. Privlačni so tudi cerkveni obredi, ki se opravljajo zadnje tri dni velikega tedna. Otroci se posebno veselijo Velikemu petku. "Matiti so mi kupili gvant, da bom šel (šla) Bogeca gledat," pripovedujejo otroci v šoli dan za dnem. Veliki petek popoldne res roma staro in mlado v cerkev in tudi dojenčka ni skoraj nobenega, ki bi ga pustile matere doma.

Začetek velikonočnih praznikov je "vstajenje." V vsej Slovenski krajini ga imajo v soboto zvečer. Ko se začne solnce skrivati za Pohorjem, v vseh cerkvah zadonijo zvonovi. K vstajenju gre večina mladina. Stari "čuvajo" hišo.

Takoj po vstajenju zagorijo na križpotih kresovi. Mladina že več dni prej zbira suhljad, kajti vsakdo hoče, da bi bil njegov kres največji. Krog kresov se zbira stari in mladi. Stari pripovedujejo pravljice in zgodbice iz davnih dni, mladina prepeva nabožne in svetne narodne pesmi, otroci pa se igrajo in krog ognja plešejo "ringa-ringa-aja." Kresovi ugasnejo krog polnoči.

Najpomembnejši velikonočni dogodek je uživanje "žegnja." To je za ljudstvo nekaj svetega. "Žegnanje" je bilo v prejšnjih časih skoraj povsod velikonočno nedeljo ob solnčnem vzhodu v župni cerkvi. Sedaj se blagoslovljajo jedila po vseh v soboto popoldne, v občinah, ki so sedeži župnij pa v nedeljo zjutraj. K "žegnju" nese navadno tisti od vsake hiše, ki ima najhitreje noge. Komaj je obred končan, pograbi vsak svojo košaro in beži proti domu, kakor hitro le more. Na cesti se vrši prava tekma in vsak napenja sile, da bi bil z žegnjem prvi doma.

Dasi se blagoslovijo jedila že v soboto, jih začnejo skoraj povsod uživati šele v nedeljo zjutraj. Uživanje se vrši na precej slovesen način. Ko je čas za zajutrk, se poda vsa družina v sobo. Pri mizi vsak stopi na svoj navadni prostor. Ko odmolijo, se vsedejo. Miza je pogrnjena z belo "stolnico." Vsak dobi bel krožnik, kar se v mnogih hišah drugače celo leto ne zgodi, ker jedo iz skupne skledice. Sredi mize je košara z "žegnjom." Oče odgrne belo ruto, s katero je košara pokri-

sedaj še ne, ker gre za njegov ugled.

Na veliko soboto rano zjutraj se je podal Tomaž naravnost v Trst, da razjasni gospodarju, da se je pripetila tatvina na njegovem posestvu. Fantje so medtem naložili svoj mlaj in ga veselo peljali v vas. Vse je vrela na kup in ves srd se je obrnil proti fantom, posebno Francetu, ki so na tako lahkomišeln način napravili ponos in čast vasi. Župan, ki je tudi prišel na lice mesta, je izdal prepoved za nadaljni prevoz in postavitev mlaja. Toda kakšno razočaranje in še večje veselje je zavladalo, ko je Mišev France s pismom dokazal, da je oče župan v zmoti in da mlaj ni ukraden!

Naš Tomaž je bil že daleč z doma, ko ga je dohitel županov sin na kolesu in mu povedal, da je ukradeno drevo najdeno in zločinec znan. Vesel se je vrnil. Ko pa je zvedel za vso zadevo in spoznal, da je bil zopet žrtev prebranih fantov, je sklenil, da pusti fante odslej v miru.

Tako je Mišev France postavil svoj zadnji in najlepši mlaj. Vsi so bili ponosni na ta mlaj in Franceta, najbolj pa županova Lojska, ki je oba okrasila, namreč mlaj in svojega fanta Franceta.

ta in začne deliti jedila. Najprej dobijo vsi "belice." Pisanek, rumenk Slovenska krajina do zadnjega časa ni poznala in jih tudi sedaj ne delajo. Razen belice da oče vsakemu kosček kruha, mesa in hrena. Lupin, kosti, drobtin in drugih ostankov ne mečejo ven, marveč zberejo vse skupaj in denejo v košaro na poseben prostor. Po zauživanju "žegnja" pijejo vsi kavo in s tem je zajutrk končan.

Kako visoko ceni ljudstvo blagoslovljena jedila, je razvid-

Louis J. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 E. 81st St.

Michigan 7420

Naš pogrebni zavod ima vso moderno opremo, ter se lahko z vso zaupnostjo obrnete do nas. Na razpolago tudi udoben invalidni avtomobil za prevoz bolnikov.

V slučaju potrebe, obrnite se do nas in prepustite vso skrb nam

Vesele velikonočne praznike cenjenim rojakom

ANDREW BOLE

1135 Addison Rd.

ENdicott 9003

Mehke pijače, cigare, cigarete

"Fro-Joy" sladoled

Vesele velikonočne praznike želim vsem odjemalcem in prijateljem

LOUIS KOZUH

1121 E. 61st St.

Prvovrstna čistilnica vseh vrst oblek

Vesele velikonočne praznike vsem rojakom!

no iz tega, kako ravna z odpadki. Ti ne smejo iti v izgubo, marveč jih vržejo v ogenj, da zgorejo.

Velika noč je praznik deklet. Ta dan se hoče vsaka "postaviti" z novo—seveda lepo—obleko. Četudi je včasih mraz, pridejo v cerkev brez odevala. Tako delajo tudi mlade neveste, ki so se v predpustnem času poročile. K maši pridejo v poročni obleki.

POZOR!

Rojaki, kateri potrebuje napeljavno elektriko ali popravila različnih poprav (outletov), električnih motorjev in sploh vseh električnih aparatov, sedaj vam naredimo po zelo zmerni ceni. Delo garantiram vam v zadovoljstvo; imam izkušnje in prakso v tem. Dobite me na domu. Se priporočam,

Frank Tekautz
6515 Edna Ave.

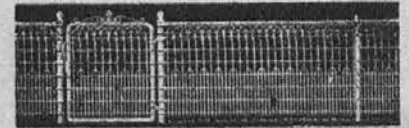
ali pa pustite naročilo pri
Grdina Hardware, 6127
St. Clair Ave.

WILLIAM A. VIDMAR
SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg.
Tel. MAin 1195
URE: 9 do 5
Ponedeljek, torek, četrtek
od 6:30 do 8, in v
soboto od 2 — 4, 6:30 — 8
18735 Chapman Ave.
Tel. KEmore 2307-M

DOBER PREMOCI!
Točna postrežba!

The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
HEnderson 5798

LOUIS SPEHEK

1120 E. 67th St.

Tel. ENdicott 0339

Izdelujem, popravljam in barvam
vsakovrstne ograje in mreže za okna

Želim vesele velikonočne praznike vsem!

TRIGLAV RESTAVRANT

JOSEPH SORŠEK, lastnik

6026 St. Clair Ave.

Vedno okusna domača jedila po zmernih cenah. Pridite k nam na večerjo ali kosilo in boste zadovoljni s postrežbo in jedjo.

Vesele velikonočne praznike vsem rojakom!

FRANK SKULY

SLOVENSKA
GROCERIJA in MESNICA

6313 St. Clair Ave.

HEnderson 4968

Sveže in doma prekajeno meso, šunke, plečeta, želodce in klobase.

Cene zmerne—postrežba točna
Se priporočam za obilen obisk in želim vsem

vesele velikonočne praznike!

FRANK HOČEVAR

GROCERIJA in MESNICA

1264 E. 61st St.

Se vljudno priporočam za domače kranjske klobase, šunke, želodce in vsakovrstno drugo okusno meso in grocerijo.

Voščim vsem odjemalcem in prijateljem
vesele velikonočne praznike!

MRS. AGNES PREŠEREN

SLASČICARNA

5512 Carry Ave.

Vedno v zalogi najboljše mehke pijače, cigare, cigarete, tobak, sladoled.

Vesele velikonočne praznike vsem rojakom!

C. LEVEC

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

6614 St. Clair Ave.

Fina, sveža grocerija, sveže in doma prekajeno in soljeno meso, kot: šunke, želodce, plečeta, gnjati, najboljšega okusa in po jako zmernih cenah.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

MRS. ANTONČIČ

SLASČICARNA

3932 St. Clair Ave.

Fine mehke pijače, sladoled, cigare, cigarete in drugo. Se priporočam in želim vsem vesele velikonočne praznike!

LOUIS PRHNE

SLOVENSKI KROJAC

Čistim, barvam, likam in popravljam obleke.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

7801 Broadway

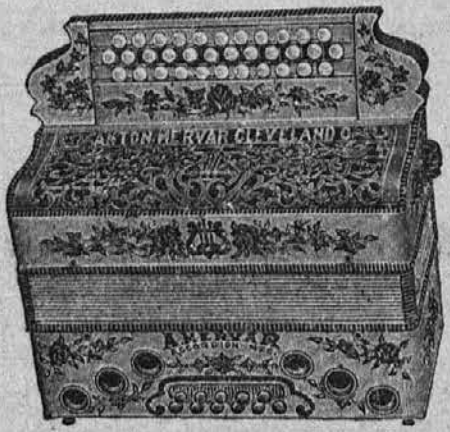
Michigan 3635

Velikonočna voščila!

Našim odjemalcem, prijateljem in znancem iskrena voščila! Hvaležni se vas spominjamo ter vam želimo, da obhajate praznike v veselju in v zdravju ter v zadovoljnosti!

A. GRDINA IN SINOVI

lastniki podjetja trgovine in pogrebnege zavoda

Anton Mervar

IZDELOVALEC HARMONIK in MUSIC HOUSE

6919 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Se priporočam za naročila najboljših harmonik, kakor tudi drugih vsakovrstnih glasbenih instrumentov.

Pri meni lahko naročite tudi gramofonske plošče v slovenskem in drugih jezikih

ZELIM VSEM SLOVENCEM IN HRVATOM VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

INTERNATIONAL LEKARNA

J. J. Zwalsh

SLOVENSKI LEKARNAR

5920 St. Clair Ave., vogal E. 60th St.

Ali ste bolni? Pri nas dobite vedno vsakovrstna zdravila in zelišča, importirana iz Evrope, za želodec, jetra in prsa.

Zdravniške recepte izvršujemo že mnogo let zanesljivo in točno

Želimo vesele velikonočne praznike Slovincem in Hrvatom

Krasni slovenski radio program v nedeljo

PEGAM IN LAMBERGAR

POVEST

Spisal
Dr. Fr. Detela

"Moj brat te je tudi zapodil?" se je čudil Ostrovhar.

"Kaj more tvoj brat?" je odgovarjal oni. "A tadvu Ungrada! Tadvu moram še plačati! Ti, vem, da bi bil planil kar z mečem nad njiju."

"Jaz?" se je smejal Ostrovhar. "Tega ne vem; a to vem: če bi se bilo prigodilo meni kaj takega, bi se jaz napil tako, da bi ležal dva dni in dve noči. — Oj, bratec, stori tudi ti tako!" Vitovec se je branil.

"Ni ga boljšega pomočka, Vitovec. Mene je učila izkušnja!" Vitovec je odkimal.

"Samo za poskušnjo!" je silil Ostrovhar. "Če se ti ne obnese, pusti drugič. A samo enkrat me poslušaj! Moj svet je dober. Kadar te kdo razjezi, zarobanti, da ses trese hiša, in udari, da se pokaže ogenj, potlej se pa napij in pozabi! To je zdravo za dušo in telo. Jezu kuhati pa in premljevat, kaj bi čez tri leta storil komu žalega, to pa ni krščansko, in vidi se ti, da si še vedno trdoglav husit."

Kaj da mislijo častiti bralci o načelih junaškega Ostrovharja, to nam ni znano, tudi se ne maramo pripraviti o moralni vrednosti njegovega sveta, dasi bi se dalo mnogo povedati pro et contra: a istina je, da bi bila za Vitovca in za kneginjo in za cesarja in za mnogo tisoč miroljubnih ljudi velika sreča, ako bi bili poslušali Vitovec izkušnega prijatelja. A taki smo: naj si tudi sami nakopljemo nesrečo, da le iztresemo jezo nad krivecem.

Vitovec je bil zbral svoje misli, se nasmehnil in zahvalil Ostrovharja za njegov svet; a ko ga je hotel ta ves vesel vleči s seboj k "črtnemu volu," se mu je ustavil prijatelj.

"Pojdi ti sam, Janez," mu je rekel, "in pij še zame; a to mi povej: če bi jaz še razvil zlasto, potegnesh li z menoj?"

"Tako, brate, in proti komursibodi," je vzkliknil oni in se izgubil v gostilno "pri črnem volu."

Črno oblečena je sedela kneginja pri oknu, gledala za oblaki in se spominjala minljivosti pozemeljske sreče. Pred pol letom se družica kraljicam, se bode morala skoraj umekniti na kak samotni gradič in zapuščena in pozabljena preživeti še mlada leta. Kako odpadajo prijatelji, na katere se je bila zanašala najtrdneje! Kako gleda vsak, da se ne zameri cesarju, njo pa žalijo brez kazni! Kako brezobzirno se baranta s tem, kar je bilo do slej njena last! Spomnila se je bila baš zopet sovražnega Vitovca, ko ga napove sluga. Ostrmele je, a slutila takoj, kaj da ga je privedlo; zakaj vedela je dobro, kaj se je bilo dogodilo med njim in Ungradom. Izpreletelo jo je prijetno čuvstvo zadoščanja, in zlorada ga je sprejela, da mu oponese čudno ravnanje. A ko ga je videla pred seboj pottega in ponižanega, ji ni šla več ostra beseda z jezika; vprašala ga je prijazno, česa da želi. On pa jo je prosil odpuščanja, in takaka prepričevalna skesanost je vela iz njegovih besed, da mu je ona ganjena podala roko, ki jo je Vitovec goreče poljubil. Takoj je pokazal kneginji bistri um, koliko bi ji utegnil koristiti skesani vojak; a za ves svet bi ne bila hotela razodeti, da ga le kolikšaj potrebuje, in ponosno je pomignila, da sme iti. A Vitovec se je obotavljal.

"Milostiva kneginja," je dejal, "ako Vam ne mrzi moj svet, Vas prosim, ne prenažite se s pogodbami. Stavite zahteve, kakršne se spodobijo kneginji in vdovi mojega dobrotnika, in jaz jih podprem v dveh dneh z dvema tisočema konjki." Kneginja se mu je zahvalila

za toliko poslušljivost in menila, da morda ne bode potrebovala njegove ponudbe, a zadržala mu je, da ga ima zopet za zvestega svojega prijatelja, da bode poslušala sama njegov svet in ukazala tudi svojim pooblaščencom, da ga poslušajo.

Vitovec jo je ostavil; njo pa je obšla burna radost, ko je preudarjala novi položaj. Če se je spomnila preteklosti, se je veselila, da je ukrotila upornega leva; a zrla je rajša v bodočnost in premišljevala zadovoljna dvojni uspeh: enega protivnika je ponižala, drugemu izpodnesla močno oporo. Izigrati enega proti drugemu, ta načrt ji je stal takoj razločno pred očmi. In njej, slabi ženski, se je posrečil tako mojstrski poteg! Katera ženska bi ne bila ponosna na tak sijajen dokaz duševne zmožnosti! To je bil za kneginjo po dolgi nevihti prvi jasni dan. Zato se je pa tudi čudila hišna, ki ji je spletala dolge lase, in se ji laskala, kako da ji cveto lica in kako se ji iskro oči. Karala jo je kneginja in se pogledala v zrcalo, ki ji je povedalo, da ne laže hišna. Zato ji je tudi odpustila kneginja in ji podarila zlate uhane.

Cesarski svetovalci pa so bili tega mnenja, da se bodo kmalu pogodili s kneginjo, ker je postala tako dobre volje. A motili so se. Čimdalje trdovratnejši so bili njeni zastopniki, in mirno, samozadovoljno smehljanje doktorja Lenarta je raztogotilo časi oba Ungrada tako, da so morali pretrgati sejo.

"Vitovec je vendar priznal cesarju vse pravice!" je kričal Ungrad.

"Ah Vitovec!" se je smehljajal Lenart. "Vi še malo poznate tega našega slavnega vojskovodja. On je takisto skop s svojim blagom kakor radodaren s tujim. Jaz se le čudim, da ni že priznal cesarju vseh pravic do francoskega prestola. Brez šale, gospod Ungrad! Naš Vitovec je tak, da Vam odstopi za dober denar vse turško cesarstvo."

"A zakaj dopuščate, da postopa tako samovoljno?"

"Da, to je važno vprašanje. A verjemite mi, da smo se že bili namenili nekolikokrat, da se mu ustavimo, a k sreči smo se bili vselej izpremlili, kakor ovni, ki so bili sklenili, da se postavijo volku po robu. Jaz imam veliko pravdo spisano baš zoper Vitovca in dobil bi jo, če le katero. Dolžim ga, da se je po krivici začel pogajati z Vami."

"In implicite bi bil tožen jaz," se je smejal Ungrad, "ker sem se pogajal. O, Vi ste še vedno stari lisjak."

Pogajanja niso napredovala. Za vsak grad, za vsako vas so se dogovarjali obširno, tako da je postal cesar že jako nepotrpežljiv. Celjsko mesto mu še ni bilo prislego zvestobe, in tudi drugi kraji so odlašali. Vitovec pa je občeval mnogo z zastopniki kneginje Katarine in jih izpodbadal, da naj se ne vdajo; a poslance je pošiljal na vse strani in klical stare svoje vojake pod orožje. Prihajali in odhajali so ti od jutra do večera, da je bila njegova hiša kakor ulnjak; in marsikateri miroljubni poštenjak, ki je postopal po ulicah, da se nagleda svoje hiše, se je čudil nemalo, odkod da se jemlje toliko vojaštva. A kadar je izjezdil Vitovec, ga je spremljalo konjkov nič manj nego cesarja. Moško se je zdaj vedel in zabaval naglas čez cesarske svetovalce, češ, zdavnaj bi že imel cesar v rokah vso grofijo, da nima takako nesposobnih zastopnikov; a če so ga ti opomnili, da naj vendar že izroči mesta in gradove, je zahteval, da se dožene prej pogodba s kneginjo.

S kneginjo je bil očitno popolnoma sprijaznjen. Sprejemala ga je ob vseh urah in se posvetovala dolgo z njim, tako da je med dvorniki, ki imajo toliko prostega časa in tako ostre jezike, počil čuden glas. Posmehovali so se, kadar je šel Vitovec h kneginji, namigavali si in šepetali, kadar je odhajal; in ostr-

mel je ta nekega dne, ko ga burno vpraša Ostrovhar, če name-rava res kneginjo vzeti za ženo. "Ali si znorel?" se je zadržal Vitovec.

(Dalje sledi)

MALI OGLASI

Naznanilo

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da imam 225 akrov obsegajočo farmo, ki je zlasti pripravna za izletnike. Na farmi je hiša, ki ima 14 sob in še mnogo drugih poslopij je na farmi. Poleg tega je tudi obširen prostor za parkanje avtomobilov. Prostor je zelo pripraven. Farma je zlasti pripravna tudi za lovce. Kadar greste na jago ali na izlet, pridite k meni. Obrnite proti zapadni strani. Navodilo, kako se pride tja, je sledeče: Vzemite route št. 42 do Medina, Ohio, potem pa route št. 18 do mesta Wellington, in prva farma na drugi strani mesta na levo, je naša. Ob tlakani cesti. Imam tudi gasolinso postajo. Prodajam dvojne vrste gasolin, beli in rdeči. Če hoče kdo priti na počitnice, se mu lahko postreže po mili volji. Kadar boste prišli do mene, boste z vsem po domače postreženi. Prav vljudno se vam priporočam, da se večkrat ogledate pri meni in boste gotovo zadovoljni, ker bom skrbel, da se vam bo kar najbolj postreglo. Lastnik farme je

John Glavich

to je tisti Glavich, ki je imel prej farme v Thompsonu, Ohio, pred dvema letoma. In lep pozdrav vsem skupaj in na svidenje!

John Glavich

R. F. D. No. 1, Wellington, Ohio. (79)

"Napredne Slovence"

Članicam društva "Napredne Slovence" št. 137 S. N. P. J., se vljudno naznanja, da se vrši redna društvena seja v četrtek zvečer, 2. aprila, v Slovenskem Narodnem Domu. Prečitani bodo trimesečni računi. Pogovoriti se moramo tudi o pomožni akciji za naše bedne in brezposelne, da jim pomagamo. Gotovo je, da bomo tudi našim bednim Slovincem in Slovenkam pomagale. Napredne Slovence so še vedno pomagale, če je bila pomoč potrebna. Pridite vse na sejo, da se pogovorimo. — Anna Erste, predsednica.

Farne naprodaj

Nekaj ibmed spodaj omenjenih farm se zamenja tudi za hiše v mestu. Imam farme po 12, 14, 25, 27, 28, 32, 55, 75, 93, 100, 139 in 272 akrov. Vse te farme imajo dobra poslopja, več ali manj sadnega drevja. Ene imajo vse potrebno orodje in živilo.

Pripomba: farma, ki ima 75 akrov in 100 akrov, te farme morajo biti takoj prodane. Vi potrebujete le \$1000 takoj. Cena za 100 akrov farmo je \$4500. Farma je pri tlakani cesti, ima poslopje, sadno drevje, fina vrednost. Ne zamudite te prilike. Več se pozve pri M. L. Jalorec, 19404 Mohican Ave., Kenmore 1887-J. (80)

PRILIKA

je sedaj, da kupite deško obleko, dvojne dolge hlače, cena samo \$10.50. Obleke so moderne in trpežne. Mere od 12 do 18.

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

(79)

Čedna soba

opremljena, za dekleta ali fant, s kuhinjo ali brez, z vsemi udobnostmi, za eno ali dve osebi, se da v najem. 1246 Addison Rd. (80)

Odda se

dve čedni sobi, na 1135 Addison Rd. (80)

Odda se

več stanovanj, po 6 sob vsako, jako poceni. Pozve se na 6218 St. Clair Ave., na št. 10. (78)

LOUIS MAYER

SLOVENSKA TRGOVINA Z OBUVALOM

7508 St. Clair Ave.

Pri nas dobite udobne čevlje za vso družino po jako zmernih cenah

Želimo vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

Norwood Floral Shoppe

6120 St. Clair Ave. Henderson 1357

JOHN L. MURGEL, lastnik

Se priporoča za nakup vsakovrstnih lepih cvetlic, šopkov in vencev za vse prilike

Vesele velikonočne praznike!

JOS. METLIKA

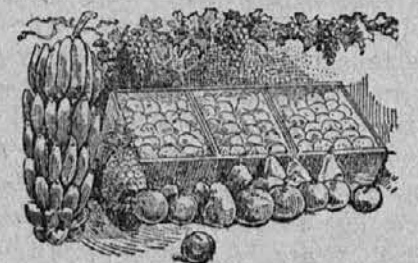
SLOVENSKA GROCERIJA

1287 E. 55th St. Henderson 0923

Najboljša in sveža grocerija za praznike.

Se priporočam gospodinjam za nakup raznih potrebščin, katere dobe pri nas po zelo zmernih cenah

Vesele velikonočne praznike vsem skupaj!

Ludwig Metlika

SLOVENSKA GROCERIJA

1151 Addison Rd. Tel. Henderson 9289

Se priporočam slovenskim gospodinjam za nakup raznih potrebščin za praznike. Sveže in dobro blago—zmerne cene

MI SMO MED VAMI!

Naznanjamo cenjenemu slovenskemu občinstvu, da smo se PRESELILI v naše nove prostore na

6223 ST. CLAIR AVENUE

kjer vam ob vsakem času lahko prodamo izvrstne

DODGE IN PLYMOUTH AVTOMOBILE

Najboljši mehaniki so pri nas zaposleni, ki vam popravijo vaš avtomobil brez ozira izdelka. Vse naše delo je garantirano. In se vam prav vljudno priporočamo.

J. H. MILLER & SONS

6225 St. Clair Ave.

Henderson 6148

HENRIK SIENKIEWICZ

POTOP

iz poljščine prevel
DR. RUDOLF MOLE

(Nadaljevanje)

"Najjasnejša gospa!" je odgovoril Tizenhauz, "tudi jaz verjamem, da brez božje volje ne pade nobenemu las z glave, a da se iz skrbi za kraljevo osebo bojim izdajice, to vendar ni greh."

Marija Ludovika se je ljubeznivo nasmehnila.

"Toda preveč urno obsojaš in mečeš s tem sramoto na ves narod, v katerem se ni našel, kakor je sam ta Babinčič dejal, še tak človek, ki bi bil dvignil roko proti lastnemu kralju? ... Ne čudite se, da po taki zapuščenosti, po takem prelomu prisege in vere, kakršno sva doživela oba s kraljem, vendar govorim, da bi se nihče ne drznil storiti kaj takega strašnega, še celo izmed njih, ki še danes služijo Švedom."

"A pismo kneza Boguslava, milostna gospa?"

"List ne govori resnice!" je rekla odločno kraljica. "Če je kak človek v ljudovladu pripravljen izdati celo kralja, to lahko stori baš edini knez nadkonjar, zakaj on pripada temu narodu le po imenu."

"Kratko povedano, ne obsojam mi Babinčiča!" je rekel kralj, "ko bi se ti tudi kaj podvojilo v glavi glede njegovega imena. Sicer pa bi ga lahko vprašali, toda kako mu naj to povemo? ... Kako ga naj vprašamo: 'Če se ne zveš Babinčič, torej kako se zoveš?' Hudo lahko zaboli poštenega človeka tako vprašanje, toda glavo stavim, da je pošten."

"Za tako ceno bi se ne hotel, milostivi gospod, prepričevati o njegovi poštenosti."

"Dobro, že dobro! Hvaležni smo ti za skrb. Jutrišnji dan bo di posvečen molitvi in pokori, a pojutrišnjem na pot! na pot!"

Tizenhauz se je umaknil z globokim vzdihom in še isti dan je pričel v največji tajnosti priprave za odhod. Še celo dostojanstveniki, ki so imeli tovarišiti kralju, niso bili vsi opozorjeni o času. Služabništvu so le toliko povedali, da naj ima pripravljene konje, ker lahko vsak čas odhite z gospodo v Ratibor.

Kralj se ves drugi dan ni pokazal nikjer, še celo v cerkvi ne, zato pa je v svojem stanovanju preklečal ves dan do noči, pošteč se in proseč kralja kraljev za pomoč, ne zase, temveč za ljudovlad.

Marija Ludovika je s svojimi dvornimi damami tudi vztrajala v molitvi.

Naslednja noč je okrepčala moči utrujenih in ko se je še v temi oglasil zvon glogovske cerkve, je odbila ura ločitve.

XXIII.

V Ratiboru so se ustavili le toliko časa, da so napasli konje. Nihče ni spoznal kralja, nihče ni obrnil na spremstvo posebne pozornosti, zakaj vsi so se mislili na prehod dragoncev, med katerimi se je nahajal po splošnem mnenju poljski monarh. Vendar je šlo to spremstvo okoli petdeset konj, ker je bilo okoli kralja nekaj dostojanstvenikov, pet škofov, med drugimi je imel celo nuncij pogum, da je delil z njim trud nevarnega podvzetja. Vendar v mejah cesarstva pot ni bila izpostavljena nobeni nevarnosti. V Oderbergu, ne daleč od izliva Olše v Odro, so krenili proti moravski meji.

Dan je bil oblačen in sneg je padal tako gosto, da ni bilo na par korakov spoznati poti pred seboj. Toda kralj je bil vesel in poln dobre volje, ker se je pokazalo znamenje, katero so smatrali vsi za najugodnejšo prerokbo, ki so jo celo zgodovinarji napisali v svojih letopisih. Baš pri kraljevem odhodu iz Glogove se je pojavila pred konjem popolnoma bela ptica in začela krožiti, se dvigati kvišku, včasih se pa nižati nad samo kraljevo glavo, pri tem radostno gostoleč in fotajoč. Spomnili so se, da je krožila podobna ptica, samo črna, ko je svoj čas bežal iz Varšave pred Švedi.

Ta ptica sedaj pa je bila po velikosti in podobi podobna lastovki, kar je zbudilo tem večje začudenje, ker je bila huda zima in lastovke še niso mislile na vrnitev. Razveselili so se vendar vsi, kralj ni prve dni govoril o nobeni drugi stvari in si je obetal najugodnejšo prihodnost. Takisto se je ko začel potovati pokazalo, kako dober je bil Kmitičev svet, da naj potujejo posebej.

Povsod na Moravi so pripovedovali o nedavnem prehodu kralja poljskega. Nekateri so trdili, da so ga videli na lastne oči, vsega v orožju, z mečem v roki in s krono na glavi. Širile so se tudi razne vesti o sili, kakršno je vodil s seboj in so splošno pretiravali število dragoncev. Bili so videli deset tisočev, da niso mogli dočakati konca vrst konj, ljudi, praporov in znakov.

"Gotovo," so pravili, "da jim Švedje zaskočijo pot, toda če opravijo kaj proti taki sili, se ne ve."

"A kaj?" je vprašal Tizenhauz kralj, "ali ni imel Babinčič prav?"

"Nismo še v Lubomli, milostivi gospod," je odgovoril mladi magnat.

Babinčič pa je bil zadovoljen sam s seboj in s potovanjem. S svojimi tremi Kemliči je jezdil navadno spredaj pred kraljevim spremstvom, ogledujoč pot; včasih je jezdil z vsemi ter zabaval kralja s pripovedovanjem posameznih dogodkov iz oblege Čenstohove, česar ni bilo Janu Kazimirju nikdar dovolj. In skoraj z vsako uro je bolj pripadal kraljevemu srcu ta veseli, krepki junak, podoben mlademu orlu. Čas je mineval monarhu sedaj v molitvi, sedaj v pobožnem razmišljanju o večnem življenju, sedaj v razgovorih o bodoči vojni in od cesarja pričakovani pomoči, naposled tudi v tem, da si je ogledal viteške zabave, s katerimi so si vojaki izkušali krajšati na poti čas. Janu Kazimirju je bilo že tako prirojeno, da je njegov duh lahko prehajal od resnobe skoraj do razbrzdanosti in od težkega dela do razveseljevanja, kateremu se je vdajal, če je prišel nanj tak trenutek, z vso dušo, kakor bi ga nikdar ne težila nobena skrb, nobena žalost.

Ponašali so se torej vojaki s tem, kar je kdo znal; mlada Kemlička, Kozma in Damijan, sta zabavala kralja s svojima ogromnima in nerodnima postavamama in z lomljenjem podkev, on pa jima je ukazal dati za vsako podkev po en cekin, dasi je bilo

v žepih precej prazno, zakaj ves denar, še celo dragocenosti in biseri kraljice so šli za vojsko.

Gospod Andrej se je odlikoval s tem, da je metal težki čakun tako visoko v zrak, da ga skoraj ni bilo videti, potem pa je zdrinjal s konjem ter ga v padcu vložil za toporišče. Pri pogledu na to je kralj kar ploskal z rokami.

"Videl sem," je govoril, "kako je delal gospod Sluška, brat gospe podkancelerke, toda on ni metal pol tako visoko."

"Pri nas na Litvi je to v navadi," je odgovoril gospod Andrej, "a če se človek vadi od mladih nog, dobi veliko spretnost."

"Od česa imaš to brazgotino na licu?" je vprašal nekega dne kralj ter pokazal na Kmitičevo brazgotino. "Dobro te je nekdo usekal s sabljo."

"To ni od sablje, milostivi gospod, marveč od krogle. Streljal je nekdo name, priloživši mi cev na obraz."

"Sovražnik ali domačin?"

"Domačin, toda sovražnik, katerega še pozovem na račun; a dokler se to ne zgodi, mi ne kaže o tem govoriti."

"Tako nespravljen si?"

"Jaz nisem nespravljen, zakaj na glavi nosim eno še globljo brazgotino od sablje; od tega udarca bi bil skoraj izdihnil dušo, toda ker mi ga je zadal poštenjak, radi tega ne čutim do njega nobenega sovraštva."

Po teh besedah je snel Kmitič čapko z glave in pokazal kralju globoko brazgotino, katere beli

robi so se natanko videli.

"Ne sramujem se te rane," je rekel, "ker mi jo je zadal tak mojster, ki mu ga ni para v ljudovladu."

"Kdo pa je tak mojster?"

"Gospod Volodijovski."

"Za Boga, Tega pa vendar poznam. Pod Zbaražem je delal prave čudeže. Potem pa sem bil na ženitovanju njegovega tovariša Skrzetuskega, ki mi je prvi prinesel vesti iz obleganega Zbaraža. Ta dva sta velika viteza!"

(Dalje sledi.)

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblek in vse opreme za neveste in družice

Beauty Parlor

Vedno najmodernejši ženski klobuki

Trgovina zaprta vsako sredo pop. skozi celo leto.

6111 ST. CLAIR AVE.

Henderson 7112 (M. Thu. R.)

PRVOVRSTNO POPRAVLJANJE

vseh vrst avtomobilov, pralnih strojev, electric sweepers vseh izdelkov. Cene zmerno, vse delo garantirano. Se priporočava

Hodnick in Durjava

1175 ADDISON ROAD
ENDICOTT 8782

PAINTING & PAPERHANGING

Se priporočam

JOSEPH PERPAR

5805 Prosser Ave.
Henderson 2573

ALI STE PRIPRAVLJENI ZA VELIKO NOČ?

Obleke in vrhnje suknje

IZDELANE PO VAŠI MERI!

\$23.50

Najnovější vzorci in kroji
so sedaj na razstavi

Nabavite si vašo velikonočno

OBLEKO in SUKNJO

SEDAJ

Hlače izdelane po meri, po \$3.75

NEZAHTEVANE OBLEKE IN SUKNJE
\$13.50 in \$16.50

Brazis Bros.

Naše trgovine:

6905 Superior Ave.
5121 Woodland Ave.2290 East 55th St.
404 East 156th St.VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIMO
VSEM SLOVENCEM IN HRVATOM

POZOR!

LORAIN, O.

Botri in botrice

Naznanjam tem potom, da bo naš zastopnik Mr. Ralph Danilo prodajal ure in drugo zlatnino po specialno znižanih cenah, kot na naši sedanji razprodaji v Clevelandu, in sicer v Slovenskem Narodnem Domu v Lorainu

v soboto, 4. aprila,
nedeljo in ponedeljekVSE BLAGO JAMČENO
PRI

Frank Černe

CREDIT JEWELRY, RADIO and MUSIC HOUSE

6033 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Mr. Danilo vam bo dobro in pošteno postregel ter ga toplo priporočam. Lahko ga tudi pokličete v S. N. Domu v Lorainu in pride tudi k vam na dom in razkaže najnovjše v urah po znižanih cenah.

Frank Černe

OBLEKE, VRHNJE SUKNJE (TOP COATS)

doma narejene po vaši izbiri in narejene po meri vaše osebe, dobite sedaj za

\$25.00

V naši trgovini imamo tudi vso opravo za nože, fante in dečke, srajce, kravate, spodnje perilo in drugo. Vesele velikonočne praznike voščimo vsem našim odjemalcem in prijateljem

MODNA TRGOVINA IN KROJAČNICA

ROGEL & LAUŠIN

6407 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRIJAZNO STE VABLJENI, DA
OBIŠČETE NAŠE PRENOVLJENE
PRODAJALNIŠKE PROSTORE

Grdina Hardware,

6127 St. Clair Ave.

Vesele velikonočne praznike vsem!

SLOVENSKA

FERLIN TEA CO.

730 East 155th St. Cleveland, Ohio
Tel. Eddy 3022

Se toplo priporoča cenjenim slovenskim in hrvatskim gospodinjam za obilen nakup svežega čaja v zavojčkih, kave in raznih spices
Posetili vas bomo na domovih

VESELO ALELUJO VSEM ODJEMALCEM
IN PRIJATELJEM

JOHN MAVSAR

23871 St. Clair Ave., Noble, Ohio

SLOVENSKA GROCERMA IN MESNICA

želi vsem rojakom, znancem in prijateljem

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

John Močnik

6517 St. Clair Ave.

KROJASKI MOJSTER
MODNA TRGOVINA

za gospode, fante in dečke

Voščim vesele velikonočne praznike
vsem JugoslovanomVelika zaloga svežega in
prekajenega mesa!

Cas je, da si nabavite sedaj suho meso za velikonočne praznike. Naša dobro poznana trgovina nudi sedaj pred prazniki najnižje cene za vsakovrstno in najokusnejše, doma sušeno meso: šunke, želodce, klobase, plečeta itd.

Nikjer drugje ne morete dobiti tako dobrega mesa in po tako nizkih cenah; vse blago jamčeno.

Se priporočam rojakom za obila naročila ter želim vsem skupaj vesele velikonočne praznike.

POŠILJAM TUDI PO POŠTI V DRUGA MESTA

FRANK CEBUL

1147 Addison Rd., Cleveland, O.

NAZNANILA in POJASNILA našim ODJEMALCEM

Odjemalci! Nekaj izvanrednega razglašamo za vas!

Zavedajoč se težkega položaja našega jugoslovanskega naroda, kamor ga je potisnila in ga še potiska brezdelje, in ne obeta še nič izdatno boljšega, kar bo rodilo še več bede in pomankanja, revščine in siromaštva! — In ker se zavedamo, da smo dolžni storiti za naše odjemalce vse, kar je storiti v teh časih in v bodočnosti nam mogoče, smo odredili posebne ugodnosti za iste, in sicer iz obeh naših podjetij, bodisi iz pogrebnega zavoda kakor tudi iz stališča trgovin kakor sledi: Čitatelji naj pazno prečitajo, razmislijo ter naj spravijo ta oglas za morebitno potrebo. — Mi izjavljamo, da bomo ustrajali na naši izjavi za v pomoč bednim našim odjemalcem Jugoslovanom.

Pogrebni zavod bo naredil za vas sledeče usluge

POGREB ZASTONJ!

Za člana družine, ki je bila naš odjemalec in je ta družina prišla po neprimerni v veliko bedo in revščino, tako da bi v slučaju smrti družinskega člana ne imel kdo plačati pogreba ali da bi ga morala mestna oblast pokopati, smo mi odločili da takega člana družine, ki so naši odjemalci, pokopljemo **ZASTONJ**.

POGREB ZA \$50.00

Vedno bo tudi več takih slučajev, kjer bodo revni umrli, pa ne bo denarnih sredstev za pokopavanje, vendar se pa vedno dobijo taki, ki hočejo prihiteti na pomoč z vsaj nekoliko pripevki, da se jih pokoplje za kar najnižjo ceno

POGREB ZA \$125.00

So slučaji revnih družin, ki sicer želijo, da se napravi za mali denar malo lepši pogreb. Navadno tudi revni ljudje želijo kupiti in dati svojcem vse odprte krste, da izgledajo malo bolje, pri tem pa ne morejo trošiti več nego svoto \$125.00 za vse skupaj.

ZA BOLJE POGREBE

Tukaj je treba nekaj pojasniti, kar je važno, da vedo naši ljudje.

Navadno je, da si pri pogrebi ljudje, ki naročajo za pogrebe svojih dragih, pri krstah sami cene določujejo.

Radi tega se nam zdi krivično, ker smo slišali od naših odjemalcev, da so jim drugi pripovedovali, da smo mi dragi z računi ali z opravili. To je neresnič! Skoraj neverjetno, toda resnično je, da so nam mnogi izrazili, ko smo jim prinesli račun za pogreb: "Mi smo mislili, da bo račun mnogo večji, ker so nas drugi strašili koliko da boste računali!"

Radi tega naj bo tu jasno navedeno, kakšni so bili naši pogrebni računi v preteklosti, katerih se bomo držali tudi v bodočnosti:

Torej, kako se delajo računi pogrebni?

Ako se ljudje pogodijo za svoto celega pogreba, kakor je zgoraj za nekatere že omenjeno, potem ni drugih stroškov; tako dobijo v pogodbi namreč: krsto, kakoršna spada pod tak razred, in drugo kar je k temu obljubljeno ali dogovorjeno za ves pogreb.

CENE POSAMEZNIM KRSTAM

Nočem trditi, da kateri naš pogrebni prodaja krste ceneje nego drugi. Cena krstam je že določena od tovarov. Ni veliko razlike med cenami, naj jih odjemalci izberejo pri pogrebniku ali pa v izlozbi tovarne. Ložje jo je kupiti ceneje v izlozbi pogrebnika, nego v izlozbi tovarne, zato, ker jih pogrebni na debelo kupi ceneje nego se kupi v tovarni.

Tukaj je neumestno trditi, da smo mi dražji od drugih. Tudi nečemo nikogar naloževati da je dražji od nas, toda resnico povedati je naša

NAŠE OPRAVE IN AMBULANCA

Za opremo prvovrstnega pogrebnega zavoda je treba komodnih naprav. Imamo jih! Najsibodo prostori ali pa oprave:

Eno zelo važnih je ravno **AMBULANCA**. Imamo jo najboljšega izdelka in služi samo za

TELEFONSKA POSTREŽBA

Telefonska postrežba je sedaj dobro urejena. Ena številka odgovarja za ves naš pogrebniški in drugi trgovski obstoj ali sistem: pokličite

Za tak pogreb damo od naše strani sledeče stvari: Priprosto krsto, priredimo truplo (balzamiranje), damo pogrebni in še en avtomobil za spremljevalce. Za kar bi skrbela družina ali prijatelji, je le denar za grob, ali pa plačali za morebitne katere druge stroške, ki ne spadajo pod naše oskrbovanje.

inogoče.

Za take pogrebe smo odredili sledeče: Damo priprosto krsto, pripravimo truplo, damo vozove, itd., kakor naznanjeno zgoraj, vse to za svoto \$50.00.

Za take smo odredili boljši pogreb za svoto \$125.00. Za tak pogreb smo pripravljeni dati: Vso otvoreno krsto in zaboj ali bokso, pripraviti truplo (balzamiranje), dati pogrebni in še dva druga avtomobila za spremstvo k pogrebu. Za grob ali morebitne druge stroške družina skrbi sama, kakor zgoraj omenjeno.

Za druge pogrebe, kjer se krsta in zaboj (boksa) zbere za sebe, tam so še k pogrebu drugi stroški; navadno je balzamiranje trupla, opravlja, oskrbovanje in oprave med časom pogreba, kakor tudi avtomobil za izbiranje groba, itd. Potem sveče in še morebitne druge izvanredne oprave ter avtomobili za pogreb.

Mi smo računali do sedaj kar smo smatrali za pravično, za prvovrstno delo, ki smo ga vselej izvršili namreč:

Za balzamiranje trupla za odraslega \$25.00. Za vse drugo oskrbovanje in postrežbo \$10.00; k temu še za sveče \$5.00 in rokavice pogrebni-kom \$2.00. Tako je prišlo na slednji pogreb poleg krste še okrog \$42.00 zgoraj imenovanih stroškov, če ni bilo med tem časom storjenega kaj izvanrednega. Tako pričajo naši računi, zakar smo prepričani, da niso največji, pač pa upamo, da so bili najnižji.

Za avtomobile smo računali tako, kakor je cena unije, ker naš zavod spada v unijo pogrebnikov. Cene so različne po razdalji pokopališč.

dolžnost, radi tega samo rečemo: Poglejte naše in drugih račune sami! Prepričajte se predno govorite ali druge odražate od nas. Cene krstam so po kakovosti vsakojake, odjemalci lahko izdajo, če želijo, tudi več tisoč za eno krsto ali rakev, lahko pa imajo že dostojen pogreb za svoto \$125.00.

Mi smo odpremili že blizu 5000 pogreblov. Imamo dolge skušnje in smo vselej skušali storiti po želji in določi naših odjemalcev. Za nas govore naša spretna dela in pričajo naši zmerni računi.

prevažanje bolnikov, torej tudi vedno na razpolago. Tudi ambulanca je za naše bedne odjemalce **ZASTONJ**.

Drugo je namreč, da imamo popolne, moderne pogrebne prostore, o čemur smo pred kratkim sporočali.

HEnderson 2088. Razdalja danes ne pomeni ničesar, glasi se: "Kakor blizu telefona ste vi, tako blizu vas smo mi!"

Trgovina pohištva vam bo dala sledeče usluge:

ODJEMALCI POHIŠTVA BODO PRI NAS ZAVAROVANI

Da tudi v trgovskem oziru pokažemo našim odjemalcem naklonjenost, smo odredili za iste sledeče ugodnosti:

Družina, ki bo kupila pri nas pohištvo na obroke ali lahka odplačila, bo za slučaj smrti moža ali žene (očeta ali matere) po preteku enega leta od takrat ko sta kupila pohištvo, oproščena vsega dolga, ki bi takrat še ostal, ako je družina med tem časom redno odplačevala na pogoje kakor se je pogodila z nami na plačevanje. Ta zavarovalnina je velike vrednosti, odjemalce pa ne stane prav nič. Odjemalci

naj kupijo blago v prepričanju, da je isto ceneje pri nas nego bi plačali zanj drugod, potem mora biti blago po njih volji, šele potem ko so odjemalci povsem prepričani, naj kupijo blago, za kar jih zasiguramo, na zgorajšjo zavarovalninsko pogodbo. Ta pogodba stopi v veljavo, z dnem, ko bo razglašena v časopisju. To smo odredili radi tega ker želimo, da bi končno vsi naši Jugoslovani spoznali, da je pri domačih trgovcih kupovati najbolje, najceneje in najzanesljivejše, ter je za posameznike kakor tudi za narod dobro in dobičkonosno!

MI BOMO DELILI DOBIČEK Z VAMI

Da bi končno prepričali svoje domače odjemalce, da je ceneje kupovati v domačih prodajalnah, smo odredili, da bomo delili naš zaslužek in dobiček z našimi odjemalci na način, da bo cena blagu v toliko znižana, da bodo odjemalci deležni polovice od tega dobička, kar je razlika med ceno na debelo in ceno na drobno. Mi smo zadovoljni, da so le plačani naši uslužbenci in najemniki, naj se drugi dobiček deli z našimi odjemalci, da ne bo več romal naš človek drugam po stvari katere mi prodajamo.

Rajši in ljubši nam je, da se držite v vseh rečeh le domačih prodajalen, ker bo toliko vaša kakor naša korist!

In ker hočemo, da so naši odjemalci povsem zadovoljni, pod pogoji, ki so tu navedeni in pod pogoji da bo njim blago povsem ugajalo, je upati, da ne bo nobenega ženina in neveste, ki bi se v nadalje nas preziral in šel drugam po stvari katere kupi pri nas bolje in ceneje kakor že zgoraj omenjeno.

Zato naj vas vabimo, pridite v naše prodajalne in si oglejte.

NAŠI PROSTORI IN PRODAJALNE

Odjemalci si sploh ne morejo predstavljati večjih in bolj urejenih prostorov, nego so naše prodajalne in v njih izložbe finega, povsem najprimernejšega pohištva.

Kdo še ni videl naše obširne podružnice na Waterloo Rd., ki meri 83x160 čevljev? Tu si

zamorejo izbirati številni pari naših poročenec svoje pohištvo in vse kar spada v hišo naših družin, v številni radio in plošče z vtirolami.

Glavna prodajalna na 6019 St. Clair Ave. je poznana kot polna dobrega pohištva. Le pridite in se prepričajte.

NAŠA POSTREŽBA IN DELAVCI

Nobene pritožbe več, da ni pri nas prvovrstna postrežba za naše odjemalce, le vprašajte druge. Imamo izučene mojstre, ko vam postavijo pohištvo v hišo, mora biti vse O. K., zato vam jamčimo. Tudi pozneje, neoziraje se, naj je pohištvo takoj plačano ali pa če je še na odplačevanju, mi hočemo da je vse po vaši volji,

ker mi hočemo, da se še v bodoče obrnete do nas in priporočite še drugim.

Za nas delajo naši rojaki, ki zaslužijo da se jih vpoštevajo, in dokler odjemalci dobite kakor vam je obljubljeno, je torej vaša narodna dolžnost, da od nas kupujete. Vsaj dokler imate lastno korist.

NAKLONJENOST VAM VRAČAMO

Mi smo hvaležni vsakomur, ki vpoštevajo "svoj k svojemu." Smo in bomo vpoštevati posameznike kakor tudi narod v skupnosti, kadar nas je ali nas bo potreboval. Vsi skupaj si lahko pomagamo. Posamezniki pomagajo skupnemu narodu če kupujejo pri domačinih. Domači trgovci pa pomagajo na stoterih mestih narodu,

ako ta pri domačinu kupuje. Več zavednosti je treba, osobito pa v nakupovanju pohištva, za katerega se romajo tisočaki in tisočaki denarja od našega jugoslovanskega naroda tujcem v roke, od kjer ni za naše naprave več belica nam vrnjenega, kar bi v nasprotnem oziru mi ostali trgovci storili veliko več, če bi videli da se je nas v splošnem vpoštevalo.

ŽENINI IN NEVESTE!

Mladi ljudje ste! Za težkoče življenja se nimate nobenega pojmovanja. Polni življenja ste! Narodne zavesti se nimate, ker še niste poskusili težkoče življenja in preskušali življenje med raznimi narodi; sedaj se vam vse smeji, vse vas vabi, vse vam obeta gradove, da bi vas k sebi privabilo.

Prišla bodo pa druga leta spoznanja, v katerih boste spoznali pozneje, kako ste ravnali v mladostnih lahkomišljenih letih.

Drugi vam vabijo, mi vabimo vas tudi! Drugi vam obetajo, mi vam obetamo tudi. Drugi so vam tuji, vas drugače ne poznajo, vas drugače ne spoštujejo, nego sedaj za to, da vas dobe za odjemalca! Mi smo domači, vaši

GOSPODINJE IN GOSPODARJI, OČETJE IN MATERE!

Obračamo se tudi na vas, cenjene gospodinjice in gospodarje-očetje, ki imate skušnje življenja za seboj, ki veste da je za nas Jugoslovane tudi narodnost svetinja! Vi veste, da nekaj veljamo le tedaj, kadar skupaj sodelujemo, kar smo pokazali z našimi organizacijami, z narodnimi domovi, cerkvami in drugimi napravami.

Vi ste torej v vaših hišah svetovna avtoriteta za vaše sinove in hčere, ki ravno sedaj odhajajo iz vaših hiš v novo, do sedaj nezkušeno življenje. Vaša dolžnost je, da podučite vaše sinove in hčere, da se zavedajo narodne dolžnosti in da se kar mogoče oprijemajo domačih

trgovin! Sedaj nimajo še pojma, a baš sedaj velja to, kar se bodo sedaj oprijeli, tega se bodo pozneje držali. Dajte vi, ki imate skušnje življenja za seboj, in ki veste, da bomo narod ohranili le na tem, če bomo istega vsestransko podpirali, vašim sinovom in hčeram pravi nasvet!

Če kateri narod zasluži življenja tu v Ameriki, ga zasluži naš jugoslovanski rod! To je pa v veliki meri zapodeno ravno v trgovskem oziru, odkoder doteka narodu velika odpornost do daljšega narodnega življenja.

Te vrstice oglasa niso toliko pisane za našo lastno korist, kolikor več so pisane za skupno korist vsega jugoslovanskega naroda. Da bi jih le kaj upoštevali!

Naša podjetja so razdeljena tako, kakor je tudi naseljen in razdeljen naš jugoslovanski rod. — Staro podjetje se nahaja na starem znanem St. Clairju. Drugo podjetje se nahaja v novejši collinwoodski naselbini. Najnovejše se nahaja v Euclid vasi, kjer biva veliko naših novih naseljencev. — Za obilno naklonjenost se priporočamo:

A. GRDINA in SINOV

POGREBNI ZAVOD in
TRGOVINA s POHIŠTVOM

6019 St. Clair Ave., 15303-07 Waterloo Road in 20150 Lake Shore Boulevard

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 78.

PART II.

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, APRIL 2nd, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Oh, koliko je dobrot nakupljenih v teh jerbashih.

NAJLEPŠE VELIKONOČNE POČITNICE

Spisal John Dolčič, Girard, O.

Girard, O.—Moji mladostni spomini na Veliko noč. — Leta 1907, ko sem se nahajal v šolskem zavodu v Marijanišču v Ljubljani, se še spominjam, kako smo se učenci četrtega razreda veselili tople pomladi in velikonočnih počitnic. Ko se je zima začela umikati pred toplo pomladjo, so začele poganjati prve spomladanske cvetlice, krasne rumene trobentice, beli zvončiki in dišeče vijolice, ki so nam oznanjale prihod velikonočnih praznikov.

V nestrpnem hrepenenju po naših šolskih počitnicah, pa nas presenetila naša sestra, ki je bila učiteljica našega razreda, ko nam zakliče nekaj dni pred počitnicami: "Poslušaj, učenci! Danes imam neko nalogo za vas, in sicer v nemščini." Nato nam reče: "Zdaj, ko se boste podali na velikonočne počitnice, se morate naučiti te naloge, da boste svoje starše razveselili, ko vas bodo vprašali, kaj ste se naučili." Ko pa pride sestra do moje klopi, pa jaz vstanem in sestri povem, da se te naloge ne bom učil, ker moji starši itak ne razumejo nemškega jezika. Jaz pa sem nemški jezik že takrat mrzil in ga še danes. Sestro je to tako ujezilo, da so se meni začele v klopi hlače tresti in sem le ugibal, kaj bo. Ko pa zazvonijo šolski zvonci in naznani, da je pouk za danes končan, me pa zopet pokliče pred tablo in pravi: "Za kazen boš tukaj klečal!" — Drugi učenci so se veselili na vrtu, jaz pa sem čakal na kolenih, kdaj mi sestra dovoli k drugim na vrt.

Ko tako že precej časa klečim, pa pravi sestra: "Zdaj bova pa šla h gospodu ravnatelju, da te bo še on kaznoval!" Takrat je bil za ravnatelja Marijanišča kanonik Kalan, prava gorenska korenina in blaga slovenska duša. Sestra mu pove, da se nisem hotel učiti naloge, ker je nemška, gospod Kalan me pa po rami potrepla in pravi: "Fantiček, le pojdi na vrt in se veseli z drugimi učenci!" Sestra je zardela kot velikonočni pirh in odšla.

Zatem so prišle naše počitnice in mi učenci smo se razkropili na vse strani. Mnogo je bilo tudi takih, ki so morali čez praznike ostati v zavodu, ker so jim starši pomrli. Jaz jo veselo mahnem po Poljanski cesti čez Ambrožev trg in Sempeterski most po Martinovi cesti in kmalu sem bil ven iz mesta. Moj oče si je postavil svoj dom v prijazni vasi Hrstje ob Savi. Ko tako veselo korakam proti domači vasi, mi srce od veselja poskakuje, ker bom zopet doma med svojci. Takoj ko stopim na

dvorišče, me pozdravi brat in sestra in oče me vpraša, kako je kaj v šoli. Povem mu, da je vse dobro, samo nemščine se ne rad učim. On pa pravi: "Nemščino se moraš učiti, ker brez nemškega jezika ne moreš nikamor."

Drugi dan me pokliče oče in pravi: "Danes gresta ti in tvoj brat z menoj v Ljubljano, kjer vama bom kupil novi obleki za Veliko noč." Jaz in brat sva bila vesela te novice, ker v naši družini je bila navada, da smo otroci dobili za Veliko noč nove obleke. Ko hodiva z bratom po mestu, pa pravi oče: "Zdaj, ko imata nove obleke, se gremo pa Bogu zahvaliti!" Tako smo obiskali in posetili več cerkva in s tem sva ustregla očetovi želji. Predno smo dospeli domov, je bila že noč, in ko tako sedimo vsi skupaj za mizo, rečem jaz očetu in materi, da bi rad letos svoje velikonočne počitnice kod drugod prebil in tako videl, kako tudi drugje praznujejo Veliko noč. Nato pa pravi mati: "Če bi res rad šel kam drugam, pa pojdi k stricu, mojemu bratu na Limbarsko goro."

Jaz sem bil iz srca vesel, da bom šel lahko na počitnice tja, kjer bom videl strica, starega očeta in mater. Na cvetno soboto zjutraj se lepo napravim, pogledam v prosto naravo in vidim, kako lep dan mi obeta jutranja zarja. Mati mi odreže velik kos kruha in poleg tega mi da še dve desetici za na pot. Jaz jo vprašam, koliko ur bom moral iti, da pridem na vrh Limbarske gore? Mati mi pove, da ker sem mlad, bom prišel tja v šestih urah. "Malo dolga bo," sem rekel, "pa kaj zato, saj imam nov gvant in se bom dobro postavil." Potem jo vprašam, po kateri cesti naj grem, nakar mi pove, naj grem po tej cesti do Domžal, potem pa po Dunajski cesti do nove Moravske ceste. To sem si dobro zapomnil, nakar sem se poslovil ter obenem želel sem veselo velikonočne praznike.

Pomladansko solnce je prijazno sijalo, ko sem korakal po cesti skozi prijazne vasi; prva vasi je bila Snerberje. Kmalu za vasi sem bil na mostu sv. Jakoba in z mostu sem nekaj časa opazoval, kako se je Sava igrala z valovi ter jih podila naprej. Na drugi strani tega mostu sta dva manjša mostiča in je mnogo rib v tistih kotlinah. Ko korakam dalje, se mi odpre krasen razgled po ravnem polju, po zaraslih gozdovih in prijaznih gričih. Kmalu je za menoj vasi Podgorica, nato vas Dragomelj, na drugo stran se vidi prijazna vas in cerkva Šenpav. Od Dra-

Sekanje pirhov v roki

gomelja pa do trga Domžal se pa cesta jako vleče. Po dobrih dveh in dolgih urah sem se že nahajal v Domžalah, in ker sem se že v šoli učil, da so Domžale trg, sem se bolj zanimal za ta kraj. Videl sem, da je tukaj več industrije in da je vse nekam bolj moderno urejeno. Videl sem tudi poštni voz, ki je vozil potnike in pošto v Moravce, toda kaj sem hotel, ko nisem imel več denarja kot dvajset krajcarjev.

Na drugi strani sem ugledal postajo kamniške železnice. Zopet sem nadaljeval pot. Malo pred vasio Vir, sem prišel na most, pod katerim teče Kamniška Bistrica. Sredi mostu se ustavim in vidim, da je tam kip sv. Janeza Nepomuka. Mislim si: "No, kaj je pa treba tega svetnika na tem mostu?" V tej vasi se nahaja tudi valjni mlin, ki je last Majdiča in je velika naprava.

Tudi na tej poti sem vse na okoli užival krasen razgled. Povsod te pozdravljajo prijazni griči, po katerih so prijazne vasi in bele cerkve. Kmalu je za mano tudi vas Dob, in kmalu nato zagledam napis, ki mi je povedal, da je tu okrajna cesta, ki vodi v Moravce. To je bila ona nova cesta, o kateri so mi pravili doma. Prva vas ob tej cesti je Krtina, in kakor sem slišal, so imeli v zvoniku ondote cerkve zvonove, ki so bili zelo lepo ubrani in blagolasi. Ta cesta je jako vijugasta in ima vseskozi mnogo klancev. Ko tako hodim, ugledam daleč pred seboj, na vrhu gore, cerkev sv. Valentina. Tudi ob tej cesti se odpirajo očem lep razgled in te pozdravljajo vse naokoli naravne krasote. Bila je baš dvanaest ura, ko jo primaham v prijazno moravsko dolino ter se ustavim v trgovini pri Tomanu, kjer kupim nekaj sladkornih pirhov, da jih podarim svoji sestri, ki je bila pri teti na Limbarski gori. V tej trgovini vprašam prodajalca, koliko časa mi bo še vzelo, da dospem vrh gore, nakar mi ona odgovori, da če naglo stopim, da bom v pet črt ure gori.

Mislil sem si: dolga je še, a ker sem že tako daleč prišel, bom pa še naprej. Od Moravske ceste vedno bolj vzpenja navzgor in kmalu pridem do velike Graščine, v Zalog, potem še do nekaterih manjših vasi in že se nahajam pod Limbarsko goro. Ker sem bil že utrujen, se najprej ustavim v vasi Gabrje, pri moji teti, pri kateri je bila tudi moja sestra. Jaz podarim sestri sladkorne pirhe, katere je takoj razdelila. Teta mi je takoj postregla s "cvarkom," kajti tam je navada in velja "cvark" za nekaj boljšega, nato mi pa prinese še "tokovca." Ker pa nisem vedel, kaj je tokovec, mi pove, da je to pižica iz hruck. Ko sem ga kozarec izpil in se nekoliko odpočil, sem jo zopet mahnil naprej. Bolj ko sem se bli-

žal vrhu gore, bolj je postajalo hladno; v dolini lepo solnce, gori je pa — snežilo. Bilo pa je že vse v cvetju in se je kar lesketalo, ko so se snežne mačice usipale po cvetju.

Tako sem jo primahal na vrh gore zdrav in vesel, čeprav je padal sneg. Moj stric je imel domačijo v vasi Trata. Ker so mi doma povedali, da ko pridem v vas, naj pogledam, katera hiša je najlepša, in ker so tam samo tri hiše, sem torej lahko našel pravo. Potrkam na vrata in na prag pride stara mati, ki se ni mogla načuditi, da sem prišel tako oddaleč. Nato me povabi v hišo in pravi, naj sedem za peč, da si bom nekoliko odpočil. Nato pride stari oče, ki prisede k meni, za njim pa še stric in njegova žena. Ko se tako pogovarjamo, pa pravi stric: "Ravno prav, da si prišel; boš pa jutri butaro nesel." Jaz pa pravim: "Kam jo bom nesel, ko pa ne vem za pot." Nakar mi on odgovori: "Sosedov Peter, po domače Brivcov, bo šel s teboj." Peter je bil moj starostni in sva bila takoj prijatelja. Ko vprašam, v katero cerkev bova nesla butaro, mi stric odgovori, da kamor bova hotela: ali v Krašno, ali pa v Blagovo. Ker je bilo bliže v ti dve fari kot pa v Moravce in ker je bilo slabo vreme na Cvetno nedeljo, ni bilo treba nositi nikamor in je butara ostala doma, jaz pa tudi.

Veliki teden nismo mnogo delali. Jaz in stari oče sva šla malo okoli živine pogledat, stric je pa mizaril. Nato pa me je nekada poklical, naj grem z njim, da bo videl, kako se reže rezanica. Šel sem in pomagal vlagati v stroj.

Nato se je približal veliki petek in velika sobota, pa pravi stari oče: "Počitnice se bližajo kraju; bova šla malo na goro pogledat, da boš videl, kako velika je cerkev sv. Valentina, kjer je slovita božja pot, kamor prihajajo romarji od vseh strani. Cerkev je res velika in je narod mnogo žrtvoval, da jo je postavil. Ko tako ogledujem, me je opozoril stari oče, kako se lepo vidi na vse strani, nakar sem ga vprašal, kaj so vse te vasi na okoli. Povedal mi je: Moravska dekanija ima 17 podružnic in vse je videti z Limbarske gore. Z gore imaš krasen razgled na Ljubljano, Stajersko in na dolensko stran. V resnici se človek počuti zdravega in veslega, ko uživa ta gorski zrak. Predno se vrneva, se oglasiva še malo pri cerkovniku, kjer malo pokramljamo. Ko pa prideva domov, pa že prinese stricova žena blagoslovljene jestvine za drugi dan, ki je bil Velika nedelja.

Ko se na Veliko nedeljo zjutraj zbudim, je bila miza že bogato obložena in stari oče je delil žegen vsem, kot je običaj. Nato smo se podali k maši v Krašno, po maši pa v krmo k "Tajč

majstru." Nato smo šli zopet domov. Na velikonočni ponedeljek sem se zopet poslovil, ker je bilo treba iti nazaj v šolo. — Teško je bilo slovo od starega očeta in od drugih in od krasne gore Limbarske. Nazaj me je spremljal stric, in šla sva po drugi poti čez Vrhpolje, Sv. Trojico, čez Dol in čez Beričevo preko Save, in tako sem bil zopet doma.

Lahko rečem, da poslej tako veselih velikonočnih praznikov nisem več doživel. Še sedaj se rad spominjam veselih dni moje mladosti, kajti čeprav imamo tukaj v novi domovini vse bolj udebeno življenje, pa vendar ne uživamo ob praznikih tega veselja, kakor smo ga v svoji rojstni domovini. — Končno pozdravljam vse cenjene čitatelje lista in vam želim veselo velikonočne praznike.

LETEČI KOLAČ

"Pri kokuših nimam sreče," je tožila Smoljanka svoji sosedki. "Vedno kokodakajo, a ne znesejo mnogo jajc, tudi piščeta se ne valijo. Kdo ve, ali mi ni narejeno?"

"Narejeno, narejeno!" je pri-trjevala Drnolja. "Ampak temu se da odpomoči, sredstvo je preprosto in nič ne stane."

"Oh, ko bi vedela! Kako ti bom hvaležna!"

"Kokljio deni v jerbash na veliko soboto in na jajca, katera boš dala valiti. Velikonočni blagoslov ima čudodelno moč in prežene nevoščljivost. Veš, tista tam gori," in je požugala proti koči stare Mižurke, ki je bila na glasu kot čarovnica, "je v zvezi s samim hudobcem in škoduje vsakomur, ki se ji zameri. Najraje stika po hlevih in svinjaki, kamor zleze skozi miško luknjo ali ključavnico."

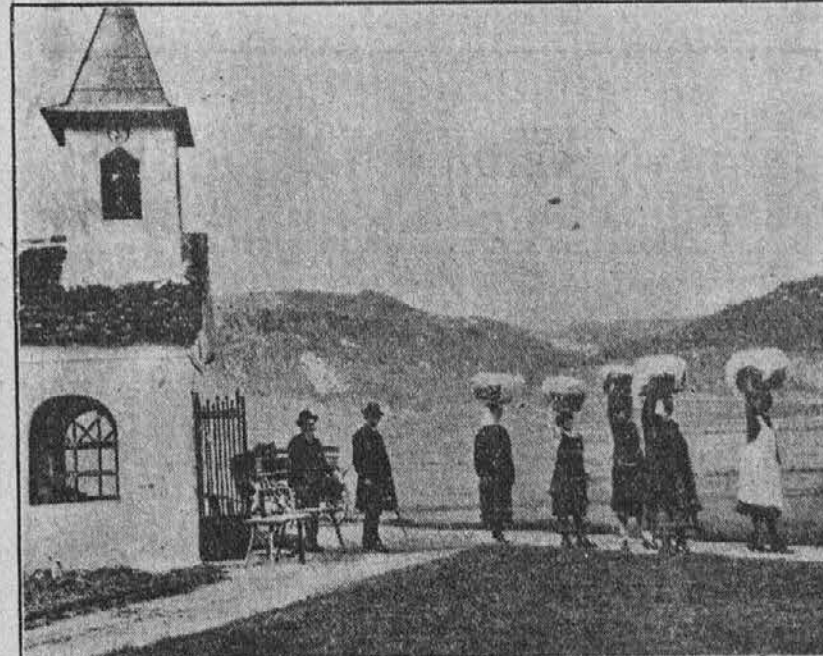
"Jej, jej! Sam Bog nas obvaruj!"

Kakor pirhi so se rdečila lica Marički, Cmoljankini hčeri, ko je stopala s sosedami proti podružnici k velikonočnemu blagoslovu. Njen jerbash je bil najlepši, ves je bil okrašen s čipkami in pogrnjen z belim prtom. Na strani ob kolaču pa je čepe-la bela jarčaka, založena s plečeti in klobasami.

Marička je v cerkvi previdno odložila jerbash ter ga je postavila pred oltar na prvo mesto, da bo deležna obilnega blagoslova. Ko ga je zadela na glavo, se je pomotoma nekoliko nagnila in tedaj se ji je znotraj nekaj premaknilo. Preden je opazila, kaj se ji je pravzaprav zgodilo, so dekleta začele skakati za njeno jarčko ter jo ugnale pod klopi. Odtod pa se je dvignila ter zletela na oltar med svečnike in druge okraske, ki so z glasnim truščem padali na tla.

"Kolač ji je ušel!" so cvilile dekleta med glasnim hihitanjem.

"Oh, pa na oltar!" je stokal cerkovnik ob razbitih svečnikih,

Tista, ki bo prva doma, se bo še to leto možila.

OB VELIKONOČNEM ŽEGNU

Dr. Stanislav Bevk

Iz jerbasa se smejejo rdeči ge živali, da celo o nekih se-pirhi, muza se vabljuje gnjat savih vemo to. In vendar in zro pomenljivo junaški kola-jaica, marveč že započeti za-rodki. Strogo znanstveno vzeto je jajce neoplojena stanica, iz katere nastane zarodek in se razvije potomec. Ker pa se oplodi ta stanica navadno že v zarodnikovem telesu in se prične tamkaj razvijati, take živali ne odlagajo jajec, marveč kolikor toliko razvite zarodke. Le primeroma malo živalskih skupin poznamo, kjer se vrši oplodjenje izven zarodnikovega telesa. Take so na primer ribe, in-glej—prav tukaj, kjer bi bilo opravičeno in umestno govoriti o jajcih, govorimo o ikrah!

Glede števila "jaje," ki jih odlagajo razne živalske vrste ali z drugo besedo: glede števila možnih potomcev, nahajamo velike razlike. Navadno vidimo, da je to število v premem razmerju z nevarnostmi, ki prete zarod uničiti, oziroma ga prej ali slej uničijo. Majhne in šibke živali, ki nimajo obrambnih priprav, morejo ohraniti svojo vrsto le tako, da proizvajajo izredno številne zarod, prav tako kakor tiste, ki so sicer brambne, pa njihov zarod ni zavarovan proti pokončanju na katerikoli način.

Ribe, ki odlagajo svoje ikre enostavno v plitko vodo, proizvajajo neprimerno več iker nego tiste, ki jih skrivajo pred sovražniki in pritrjujejo na stalne predmete, da jih ne odnese vodni tok. Tako znese samica kapeljna pod kamen ali v rupico med rastlinjem le nekaj majhnih iker, ker so tam precej na varnem in jih tudi še samec junaško straži, nasprotno pa na primer krap do pol milijona, nekatere druge ribe pa še desetkrat do dvajsetkrat več. Za povodno bolho je izračunal Weismann, da bi imela v dveh mesecih 1,200 milijonov potomk, če bi se vsa jajčeca razvila. Mnogo manjša so števila pri večjih živalih in pa pri takih, kjer nevarnost pogina ni velika. Opažamo pa pri teh živalih tudi to, da postanejo mnogo pozneje sposobne za razmnoževanje. Mali ptici gnezdi-jo večkrat na leto, večji, kakor ujeđe, močvirniki, plovci, le enkrat. Hišna miš ima letno pet do šestkrat štiri do šest mladičev, slično zajec, ki ima mnogo zasledovalcev. Tudi postanejo miši in zajci že v nekaj mesecih po rojstvu ali vsaj v letu rojstva sposobni za raz-

Kaj je prav za prav jajce? Navadno se spomnimo pri tej besedi najprej ptičjih jajec, nato še žabjih in kačjih, ker nam ta najbolj znana. Pa tudi žuželke ležejo jajca in druge. Katere je očistil za praznike Pri-stavil je lestvo in pregnal blagoslovljeno puto; med nogi se ji je zapletel umetni venec, čigar del je odnesla na spovednico, kamor je priležala. Šele po dolgem trudu se jim je posrečilo jo ujeti.

Smoljanka je morala poravnati vso škodo, zakriviljeno po "letečem kolaču," pri čemer se je strohovitno jezila na Drnoljo, ki ji je dala tak nasvet. (Balje na 2. strani).

JOHN SPEH

SLOVENSKA GROCERIJA

1100 E. 63d St. Tel. Henderson 7341

Se priporoča slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup raznih potrebščin ZA PRAZNIKE

Fino, sveže blago in jako zmerne cene.

Veselo Alelujo vsem!

ANTON NOVAK

Slovenska grocerija in mesnica

Se vljudno priporoča rojakom in jim želi vesele velikonočne praznike!

5301-03 St. Clair Ave.

JOS. GLAVAN

SLOVENSKA MLEKARIJA

Se vljudno priporoča vsem našim Slovencem in jim želi vesele velikonočne praznike!

1166 E. 60th St.

FRANK MRAMOR
SLOVENSKA GROCERIJA

Se vljudno priporoča Slovencem in želi vsem skupaj

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

6710 St. Clair Ave.

ANTON PONIKVAR

Slovenska grocerija in mesnica

ki je poznana med našimi ljudmi radi svoje dobre postrežbe in dobrega blaga.

Želimo vsem odjemalcem in Slovencem vesele velikonočne praznike!

 3769 E. 93d St.
Tel. Michigan 1934

LOUIS CIMPERMAN
SLOVENSKA GROCERIJA

Želim vsem svojim odjemalcem prav vesele

VELIKONOČNE PRAZNIKE!

6128 Glass Ave.

LOUIS SAFRAN
RESTAURANT

Candy, cigare, mehke pijače.
Voščim vesele velikonočne praznike in se priporočam rojakom.

1001 E. 62d St.

Tel. Henderson 1894

OB VELIKONOČNEM ŽEGNU
(Nadaljevanje iz 1. strani)

plod, v tem po več letih, na primer kuna po pet, lev po šest, slon po 30 letih itd.

Velikost jajec, oziroma poleženega zarodka je navadno premo razmerna velikosti zarodnika. Vendar ima tudi to pravilo mnogo izjem. Da so nojeva jajca mnogo večja od kurjih, nam je povsem umljivo, ne pa, da je poleženi mladič mačke mnogo večji od kenguruvega, ki meri komaj tri centimetre, dasi je kengeruj srnje velikosti. Seveda nam postane stvar umljiva, če izvedemo, da nosi kengeruj svojega mladiča v trebušni vreči, kjer ga hrani še več mesecev, da postane goden. Takrat pa ni v razmerju s svojim zarodnikom prav nič manjši nego poležena muca napram svoji materi.

Razmerna velikost poleženezarodka je torej v prvi vrsti zavisna od stopnje razvoja, pri kateri zapusti zarodek zarodnikovo telo. Iz tega pa tudi razvidimo, da ni bistvenega razločka v tem, ali kotijo živali žive mladiče ali ležejo jajca. Saj opazamo prvo in drugo celo pri najbližje sorodnih vrstah, na primer pri kuščaricah (živorodna kuščarica, siva kuščarica). Neko dobo, ki je za različne živalske vrste različna, pa precej stalna, se mora zarodek razvijati, da postane samostojno bitje. Čim prej v tem razdobju zapusti zarodnikovo telo, tem večji del te dobe se mora razvijati še izven matrinega telesa, pa naj si bo to v jajčem ovoju ali že izven njega. Piške tekajo za kokljjo, ko so komaj zagledale beli svet, prav kar izlezeni golobji mladiči pa so neobgljeni golčiči, popolnoma zavisni od pomoči svojih starih. Prav tako nepomagljivi so mladiči zveri, glodavcev, vrečarjev, v tem ko je žrebe takoj po rojstvu na nogah in kozorog že v nekaj urah potem, ko se je porodil, jako spretno pleza po skalah. Tudi pujski postanejo živahni in poskočni kaj kmalu potem, ko so zagledali polutmo svojega ograjenega sveta. In s pujski se vrnimo k jerbasi, iz katerega se nam smeja vabljava gnjat.

Prašiča si je udomačil človek šele precej pozno, ne prej, da se je stalno naselil. Danes ga rede v raznih pasmah po vsem svetu. Po najnovejših ugotovitvah izvirajo vse te pasme od dveh divjih vrst, namreč od azijskega prašiča *Sus vittatus* in evropskega vepra (*Sus scrofa ferus*). Sredozemski prašič (*Sus mediterraneus*), ki so ga smatrali za tretjega zarodnika, je najbrž mešanec prej imenovanih dveh vrst. Prašič, pa naj si bo te ali one pasme, po svoji vnanji obliki ni kaj prikupljiva žival. Tudi sicer mu ne pripisujemo lepih lastnosti, zlasti kar se tiče zmrnosti in ljubezni do snage: vse da požre in se valja kjerkoli. Pa delamo mu krivico, vsaj deloma. Res je, da pri jedi ni ravno zdržen, sicer pa tudi lišpavost ne spada med čednosti, toda vzrok temu smo precej sami, ki smo ga privadili požrečnosti v svojo korist, da nam pripravlja iz pomij, krompirja in buč, koruze in repe, čim več mesa in zabele. Posebno zmeren in izbiren sicer tudi tam ni, kjer živi prosto, naj si bo kot udomačenec na naši ali pravi divjak v močvirnem gozdu. Zre precej vse od kraja, pa saj ima prav v ta namen ustvarjeno zobovje in primerno urejena prebavila. Kar se pa tiče snažnosti, prašiča napadno sodimo. Da se valja povsod, kjer je kaj mokega, brez ozira, kaj je to in od česa je mokro, nam izpričuje, da je prašič vodoljubna žival. Prosto živeti prašiči in vepri kaj radi zagazijo v vodo, in znano je, da se prašičje črede podajajo po uro daleč do vo-

de, kjer se okopljejo in ohladi.

Čute ima prašič vse primeroma dobro razvite. Posebno važna pri iskanju hrane sta mu vonj in tip. Tipni čut je vobče jako važen čut v živalskem življenju in se pogostoma podceňuje. Prav za prav posreduje ta čut spoznanje telesnega sveta in podpira druge čute, včasih tudi nadomešča. Oko je majhno in skrito za močne veke, ki ga ščitijo, kadar drvi veper skozi goste grmovje. Sestava oči je jako slična sestavi človeškega očesa. Celo slike predmetov, ki nastajajo na mrežnici, so skoraj enako velike pri človeku in prašiču. S poizkusi in računi so dognali tole: Od predmeta, postavljene na en meter pred oko, nastane na mrežnici pomanjšana slika, in sicer pri človeku 62 krat, pri prašiču 76, pri kitu 25, levu 42, zajcu 112, žabi 200, pri nekem morskem črvu ščetinarju celo 3,370 krat manjša. Vobče je predmetova slika večja v večjem očesu in manjša v manjšem, velikost oči pa sorazmerna velikosti živali. Ptici imajo razmeroma nekoliko večje oči nego sesavci, največje oči od vseh živali pa imajo glavonožci sipe, in sicer relativno in absolutno, saj je znana sipa z očmi, ki merijo po premeru preko 36 centimetrov. Tako oko je veliko kakor majhen kolač ali dobršna potica.

Rozine so posušeno grozdje raznih vrst vinske trte. Grozdje je navadno potaknejo v gorko vodo in ga potem posuše ali na solncu ali v posebnih sušilnicah. Za najboljše rozine velja jo maloazijske sultanine, ker imajo nežno kožo, so jako sladke in brez zrn. Jako na glasu so tudi valencijske rozine, ki jih dobivamo iz Valencije in Malage. Tam jih nalože vsako leto okoli tri milijone zabojev. Mnogo se pridela tudi grških grozdink ali korintov, to so majhne rozine temne barve, pa zelo sladke. Te vrste trta raste v Grčiji in na grških otokih ter rodi redke grozde z majhnimi jagodami, ki so brez zrn. Glavno tržišče za grozdinke je otok Zante in pa Patras na Moreji. Manj vredne so velike cibebe, ki so sicer sladke, pa imajo velika zrna. Tudi Italija uvaža dobre rozine, še več pa jih prihaja v zadnjem času iz Arizone, Californije in Chile.

Rozine so pripravljali in uživali že v predzgodovinskem času; našli so jih v staro-egipčanskih grobnicah. Tudi sveto pismo omenja rozine.

Kakor rozine uvažajo v Jugoslaviji tudi pomaranče. Pomarančevce je najbrž doma na južnih obronkih Himalajskega gorovja, pa se je že davno razširil v zapadne kraje. Ob koncu devetega stoletja so ga začeli gojiti v Arabiji, leta 1002 pa že na Siciliji. Dandanes goje pomaranče po vsem svetu, kjer je dovolj toplo, da more ta južna rastlina uspevati. Velikanski nasadi so zlasti na otokih Malti, Krfu, Sardiniji in Siciliji. Tudi v Jugoslaviji dozorevajo pomaranče v nekaterih krajih južne Dalmacije, vendar jih nikjer ne goje na veliko.

Pomarančnih zvrsti je več, vendar sta užitni samo dve, namreč sladka pomaranča in mandarina. Druge vrste se uporabljajo v zdravilstvu, za pridobivanje nekkih vrst olja ali izdelujejo iz njih poseben liker in slične produkte. V pomarančah in sorodnih citronah je mnogo vitaminov, zato so prav zdravo in tečno sadje.

O zdravljenosti ali tečnosti pri hrenu, ki tudi še kuka iz jerbasa, ne moremo govoriti. Preveč hrena škoduje zdravju, ker more povzročiti krvavenje v ledvicah, v malem pa pospešuje tek in podpira prebavo.

**POPOLNA
ZALOGA**
**Zanesljivo
blago**
**PRIJAZNA
POSTREŽBA**

Blue serge obleke,
najnovejšega kroja.
Srajce, kravate,
spodnja obleka,
žepni robci,
kape.

Svetovno znani

**PORT HATS
KLOBUKI**

Vse sezonsko blago

Cene zmerne

**ŽELIM VSEM
VESELE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE!**
**FRANK
BELAJ**

 6205 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

ANTON NOVAK
SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave.

Pri nas dobite vedno sveže pecivo, potice, kekse, torte in drugo.

Želim vsem vesele velikonočne praznike!

FRANK GREBENC

Slovenska prodajalna dobrih mehkih pijač
Izvrstna postrežba ob vsakem času
Se priporočam Slovencem

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

1297 E. 55th St.

FRANK J. MRAMOR

Slovenska grocerija in mesnica

Se vljudno priporoča rojakom za praznike
ZA IZBORNO BLAGO
Vesele velikonočne praznike!

 4126 St. Clair Ave.
Tel. Henderson 3865

JOS. MODIC
SLOVENSKA GROCERIJA

Za praznike boste težko kje dobili boljše blago kot pri nas. Slovenske gospodinje, priporočam se vam v obilna naročila.

Želim vsem skupaj prav vesele
VELIKONOČNE PRAZNIKE!
Vsa naročila se dovažajo na dom

 1033 E. 62d St.
Tel. Endicott 8905
JOSEPH LIKAR

Edini slovenski cerkveni slikar v Ameriki

6718 St. Clair Ave.

Vesele velikonočne praznike!

ANTON MALNAR
 1119 Addison Rd.
Endicott 4371

GENERAL CONTRACTOR

Cement Work, Garages, Sidewalks,
Driveways, etc.
Se priporočam

Želim vsem rojakom vesele
velikonočne praznike!

FRANK BLAZNIK
RESTAURANT

Domača jedila! Dobra postrežba! Zmerne cene!

1336 E. 55th St.

Vesele velikonočne praznike!

ANTON PRIJATELJ

SLOVENSKA GROCERIJA

Se vljudno priporoča vsem cenjenim slovenskim gospodinjam in želi vsemu slovenskemu narodu prav vesele

VELIKONOČNE PRAZNIKE!

6724 St. Clair Ave.

PETER MUKAVETZ

Konfekcijska trgovina in grocerija

Cigare, cigarete, sladoled in mehke pijače
Se vljudno priporočamo in želimo vsem Slovincem

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

1231 E. 61st St.

LOUIS J. PRINCE

SLOVENSKA GROCERIJA

Se vljudno priporoča vsem rojakom in jim želi prav vesele velikonočne praznike!

1209 Norwood Rd.

Tel. ENdicott 1315

FRANK FABIAN

SLOVENSKA MESNICA

1385 E. 53d St.

Tel. ENdicott 4921

Se priporočam za nakup vsakovrstnega suhega mesa, kot tudi svežega.
—Vsa naročila pripeljem na dom—

Vesele velikonočne praznike!

JOS. DEŽELAN

SLOVENSKA PEKARIJA

Pri nas dobite vedno svež, domač kruh in najboljše vsakovrstno pecivo.
Podpirajte domače podjetje

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem in prijateljem!

6124 Glass Ave.

JOHN CERNELICHNajstarejša
SLOVENSKA PEKARIJA

Se prav vljudno priporoča Slovincem in Hrvatom za
OKUSNO PECIVO
in želi vsem skupaj
vesele velikonočne praznike!

6906 St. Clair Ave.

AUGUST ČESENSLAŠČIČARNA
1188 Norwood Rd.

V zalogi imam cigare, cigarete, sladoled in razne mehke pijače.
Želim vsem prijateljem in znancem
vesele velikonočne praznike!

HLAČE V ŽEGNU

Na velikonočno soboto popoldne je bilo. Slokarjeva Jera je imela na mizi velik barvan jerbas in v njega nalagala svinjsko meso, kolač in sploh vse, kar mora biti za velikonočni "žegen."

Ko je naložila vse te dobrote v jerbas, je slednjega pogrnila z lepim belim prtom. Vendar Jeri ni bilo nekaj po volji narejeno. V jerbasu se ji je zdelo vse premalo naloženo. Dekle je premišljevalo in premišljevalo, kaj bi še dalo v jerbas. Domislilo se je še na turščico storže; kajti tudi ono je mnogo dalo na to, če se dajo storži v "žegen," bo potem turščica bolj obrodila, pa tudi požrešne vrane pustijo tako turščico v miru.

Dodala je tri storžev, a vendar se ji je še vedno zdel jerbas premalo poln. Ugibala je, kaj bi še položila v njega. Stenska ura je baš udarila eno; treba ji je bilo torej hiteti, kajti do farne vrhovske cerkve je skoraj eno uro hoda, ob dveh pa že župnik blagoslovijo ona jedila. Naenkrat je ugledala na klopi pri peči bratove delavne hlače. Brez vseh pomislekov je potlačila še te hlače v jerbas.

Jera je hitro šla po ozki pešpoti med njivami in pašniki proti cerkvi. Prav vseč ji je bilo, ko je videla, da so njene tovarišice še daleč zadaj. Pospešila je korake, kajti hotela si je preskrbeti v cerkvi tak prostor, da bo po opravi prva zunaj. Tudi ona je trdno verovala: katero dekle pride prvo po blagoslovu iz cerkve, se isto leto gotovo omoži.

Vsi fantje v njeni rojstni vasi in iz bližnjih vasi vrhovske fare so vedeli, kako rada bi se Jera omožila. No, pa Je-

ra je bila že blizu tridesetih let in nikakega upanja ni bilo, da bi jo kdo rešil samskega stanu. Dekle se je dobro zavdalo, kaj je vzrok temu. Na levi strani lica je imela veliko bradavico. Drugi važen vzrok pa je obstojal v tem, da je imela po pokojnem očetu spoznanih komaj 200 goldinarjev dote. No, pa dota je že še bila, le tista nesrečna bradavica na licu je kvarila vse izgleda.

Ko so bile ženske v cerkvi in čakale na blagoslovitev, je nekaj navihanih fantinov pri vratih v cerkvene ograje, kjer sta bila dva oreha, napeljala tanko vrvico od enega do drugega oreha. To vrvico so pridrili tako visoko, da se je na vsak način morala kakšna ženska zaleteti z naloženim jerbasom vanjo.

Zlobneži so se skrili po tem delu v farovski sadni vrt in čakali, kako se jim bo obnesla ta kruta šala.

Blagoslovljenje je bilo končano. Jera je hitro pograbila jerbas in posrečilo se ji je, da je bila le prva.

Kar je mogla, je hitela čez pokopališče in po stopnicah. Prišla je do nesrečne nevidne vrvice. Ker je držala jerbas prav nalahno komaj z eno roko, ga ji je vrvica notegnila raz glave. Jerbas je letel po stopnicah nizdol in vse se je raztreslo iz njega.

Ostale Jerine tovarišice, ki so med tem že tudi prišle iz cerkve, so imele kaj videti. Na tleh je ležal zlomljen velik kolač, poleg svinjsko meso, barvani pirhi, storži in pa nesrečne moške hlače, ki so bile kar po dolgem razprostrte.

Nesrečnica še v svojem življenju ni doživela take sramote. Samo toliko je vedela v

nezavesti, da so se prav zlobno smejale skoro vse ženske, ko je pobirala po tleh raztresen blagoslov.

Kakor slučajno je prišel k temu prizoru Brglezov Jurče, ki je bil med fanti, ki so iz farovškega vrta opazovali učinek svoje hudobne šale.

Jurče se je tako smejal, da je kar ob kolena tolkel:

"Jera, Jera, letos se boš pa gotovo omožila! Ni zlodej, saj imaš še hlače v 'žegnu'!"

Fant je vzel hlače in jih tudi hotel potlačiti v jerbas:

"Ne, ne, Jera, še hlače imaš tukaj. Kmalu bi bila pozabila nanje."

Nesrečno dekle je med jokom odgovorilo:

"Ravno ti si bil tisti lump, ki si napeljal vrvico, da se mi je to naredilo. Sram te bodi!"

Z veliko jezo je vrgla nesrečne hlače v fanta, da so se mu obesile okrog vratu, kar je povzročilo ponoven krah med ženskami.

V tem trenutku je prišel tudi župnik iz cerkve. Sedaj je bil pa navihani Jurče v sramoti, kajti tako se še ni nikdar predstavil svojem dušnemu pastirju; s hlačami ovit okrog vratu.

Prav krepko je bil ozmerjan od župnika, kateremu so sedaj pomagale tudi vse ženske, ki so oštevale zlobnega Jurčeta.

Slokarjeva Jera pa je kljub temu, da je bila takrat prva iz cerkve, ostala še do danes sramota. No, sedaj se ji je prevroč kri že malo ohladila. Le jeziček ji še tudi danes dobro služi.

Fantje, ki so še vedno poredni kakor so bili poprejšnje čase, pa kaj radi zopojajo: Kaj se je Jeri naredilo, ne bo se nikdar pozabilo. Je moške hlače v "žegnu" dala, vseeno sama je ostala.

JOSEPH PERPAR

PAPIRAR IN BARVAR

5805 Prosser Ave.

HEnderson 2573

Vedno v zalogi najnovejši stenski papir
Želim rojakom vesele velikonočne praznike!

ANTON MARTINČIČ

SLOVENSKA GROCERIJA

Za obilen obisk ob praznikih se vljudno priporočam, ker vem, da boste zadovoljni.

Želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike!

5919 Prosser Ave.

HEnderson 0982

LOUIS GREGORICH

Slovenska grocerija in mesnica

ŽELI VSEM SVOJIM ODJEMALCEM
PRAV VESELE VELIKONOČNE
PRAZNIKE!

1171 E. 74th St.

Tel. HEnderson 2153

MIKE PIKŠ

SLOVENSKA GROCERIJA

Za praznike vam bomo prav dobro postregli z najboljšimi jestvinami!

VESELO ALELUJO
ŽELIMO VSEM!

1383 E. 53d St.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želim vsem mojim odjemalcem in prijateljem
Pri nas smo vedno pripravljeni vam postreči z najboljšim blagom po zmerni ceni. Se vam priporočam za bodočnost.

ANTON BARTOL

SLOVENSKA GROCERIJA

1425 E. 55th St.

HEnderson 8154

JOHN SMREKAR

Prva slovenska trgovina v Clevelandu
z raznimi predmeti

VARIETY STORE

Želi vsem Slovincem prav vesele
velikonočne praznike!

6112-14 St. Clair Ave.

JOS. POZELNIK

Dobro poznano slovensko kegljišče

Pridite za praznike, da vam lahko voščim
VESELO ALELUJO!

6125 ST. CLAIR AVE.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želim našim slovenskim prijateljem in sosedom

JOHN E. CASSLEKARNAR
(neodvisen)

Posluje v tej okolici že preko 20 let
Sedaj se nahaja na

797 E. 185th St.
vogal Cherokee Ave.

Kremžar Furniture Co.

6108 St. Clair Ave.

ENdicott 2252

ZALOGA POHIŠTVA, FINIH PEČI, PREPROG, ZASTOROV,
LINOLEUMA

Pri meni dobite najfinejše

Victor radio in Victor plošče

Prodajalci Maytag pralnih strojev

ŽELIM VSEM SLOVENCEM IN HRVATOM

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

JOHN STREKAL

Slovenska grocerija in mesnica
3592 E. 80th St. Michigan 8522

Priporočam se za praznike v nakup najbolj-
šega svežega in suhega mesa, doma preka-
jenega, kakor tudi fine, sveže grocerije.

Želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike!

FRANK SOMRAK

PENNZOL STATION

E. 43d St. and St. Clair Ave.
Tel. ENdicott 9181

Tires — Tubes — Oils — Gas — Grease

Se priporočam in voščim vesele
velikonočne praznike!

FRANK AŽMAN

SLOVENSKA MESNICA

6501 St. Clair Ave.

Ako želite imeti za praznik fino, doma
posušeno meso, kot: želodce, šunke,
gnjati in klobase, ter razno sveže
meso in perutnino, pridite k nam.

Se priporočam in želim vsem skupaj
vesele velikonočne praznike!

JOHN GODNJAVEC

SLOVENSKA GROCERIJA

1011 E. 64th St. HEnderson 7437

Priporočam se slovenskim in hrvatskim
gospodinjam za nakup raznih potrebščin za
praznike: orehe, rozine, mandelne, med in
druge stvari, ki jih potrebujete za fine potice.

Vedno sveže blago in nizke cene

FRANK A. TUREK

985 Addison Rd. FLorida 6957-J

SLOVENSKA GROCERIJA

Se priporočam slovenskim in hrvatskim
gospodinjam za nakup velikonočnih
potrebščin za praznike

Točna postrežba in zmerne cene
Voščim vesele velikonočne praznike!

NICK SPELIC

1007 E. 66th Pl. HEnderson 2116

Pri nas dobite vedno sveže mleko, sir,
smetano in sirovo maslo.

Se priporočam in želim vsem mojim
odjemalcem vesele velikonočne praznike!

JOHN GREBENC

Mehke pijače, šolske potrebščine, cigare,
cigarete in candy.

Se vljudno priporočam za obilen obisk in želim vsem
skupaj vesele velikonočne praznike!

1126 E. 61st St.

**ŽALOSTNA IN VESELA VELIKANOČ
ZALARJEVE TILKE**

Najbogatejši posestnik v
Drenovem je bil trgovec in go-
stilničar Zalar. Ravno v sre-
dini Drenovega je bilo mogoč-
no in lepo domovje Zalarjev.
Poleg ceste je bila lepa, z bar-
vo pobeljena hiša. Zadaž za
hišo so bili skedenj, hlev, lope
za drva in vozove, nekoliko da-
lje pe ša kozolec in velik sadni
vrt.

Vsakdo, ki je poznal Zalarja,
ga je blagovolil in nehoti otož-
no zdihnil: "Eja, nekateri
ljudje imajo nebesa že tu na
zemlji. Oh, ko bi jaz bil tako
srečen, kakor je ta Zalar!"

Pa tudi v resnici je bil Zalar
srečen. Kdor je prišel k nje-
mu, ga je vedno dobil veselega
in šaljivega. Kadar je takole
ob nedeljah sedela večja druž-
ba pivev v Zalarjevi gostilni,
pa so hoteli tudi že oditi, je
gospodar poprijel literko ali še
večjo steklenico na mizi in re-
kel: "Ne boste še šli ne, se-
daj bom še jaz dal za en liter
ali pa dva!"

Vsak pivec, bodisi star ali
mlad, se je rad pomudil neko-
liko dalje časa pri Zalarju.
Stregle so namreč pivcem tudi
domače hčere Jožica, Marica in
Tilka. Vse tri so bile prijazne
in so se znale lepo obnašati na-
pram gostom.

Izmed vseh pivev je najra-
je prihajal k Zalarju Pavličkov
Janko. Vse tri domače hčere
so se vselej veselile mladega
Jankota iz domače vasi. Pri-
jazen fant je bil izučen slikar;
v istem času je baš začel sa-
mostojno izvrševati delo. Pa
kako je on znal delati! V so-
bah je naredil take rože, kakor
bi bile naravne. Delal je mno-
go s prosto roko. Poslikaval
je vaška znamenja in opravljal
vsa druga taka dela.

Pogostoma je govoril Zalar:
"Pavličkov Janko je pa res na-
darjen. Lahko bo živel, ker
vedno dosti zasluži."

Na binkoštni ponedeljek, ko
je znani romarski shod pri sv.
Valentinu na Limbarski gori,
je šel v družbi Zalarjeve Tilke
na prijazno božjo pot tudi Jan-
ko. Zgovorni fant je skrbno
pazil, da sta hodila s Tilko za
ostalo družbo po kakih deset
do petnajst korakov zadaj.
Mladenič je imel poseben na-
črt, ki ga je hotel ta dan iz-
vesti.

Tilka in Janko sta prav po
domače kramljala, ko sta ho-
dila po gozdni poti v krasnem
pomladnem dnevu. Gozdne
ptice so veselo prepevale in
skakale od drevesa do drevesa.
Ko sta tako hodila, je utrgal
Janko ob poti rdečo divjo vrt-
nico in jo izročil deklici z na-
slednjimi besedami: "Tilka,
kot prijateljici in ljubljeni
znanki ti izročam ta cvet. Ka-
kor tej vrtnici ni bilo usojeno,
da bi bila zrasla na kakem le-
pem vrtu, tako je tudi z menoj.
Ali vsaj upanja nimam mnogo,
kajti pred seboj vidim prevelike
zapreke, da bi se meni kdaj
izpolnila moja največja in naj-
iskrenejša želja. Ta moja že-
lja je, da bi bila ti moja, sa-
mo moja. To sem ti hotel po-
vedati, pa nič več!"

Vedno veselo dekle je ob teh
besedah obstalo; v roki je dr-
žalo cvet, nanj pa so pričele
kapati debele Tilkine solze. Še-
le čez nekaj časa je mogla iz-
pregovoriti: "Janko, moj lju-
bi Janko, zakaj tako govoriš!
Ti si ne upaš mene ljubiti, ker
sem Zalarjeva. Saj si vendar
fant, ki se ne smeš ustrašiti
nobenih zaprek."

Veselo je pri teh besedah za-
blestelo Jankovo oko in mlada
zaljubljena človeka sta si v
krasnem zelenem gozdu oblju-
bila ljubezen in zvestobo, pa
naj pridejo nad nju še tako
hude težave in zapreke.

Dnevi v našem človeškem
življenju hitijo. Tako so hitro
potekali tudi dnevi, tedni in
meseči Janku in Tilki. Mlada

dva človeka sta svojo ljubezen
tako skrivala, da niti najbolj
jezične ženske niso mogle ni-
česar izslediti.

Malo pred Veliko nočjo na-
slednjega leta pa je poklical
oče Zalar svojo hčerko Tilko v
malo sobico in ji tole povedal:

"Dekle, povem ti nekaj: čez
dober teden bo prišel moj naj-
boljši prijatelj iz Ravnega po-
lja, namreč trgovec Kos, z njim
njegov sin Dragotin. Prišla
bosta tebe snubit. Glej torej,
da se boš proti njima tako ob-
našala, kakor se spodobi! Veš,
jaz želim, da bi bili moji otroci
dobro preskrbljeni, kadar me-
ne ne bo več na svetu."

Samo ni vedelo ubogo dekle,
kdaj je prišlo v svojo malo so-
bico. Jokalo in jokalo je. Nje-
no srce se je kar potapljalo v
hudi žalosti.

Nenadoma je njena starejša
sestra začula neki krik; skočila
je hitro v Tilkino sobico, kjer
je našla v polnezavesti ležečo
Tilko, ki je v rokah krčevito
držala suho gozdno vrtnico in
komaj slišno govorila: "Jan-
ko, moj ljubi Janko..."

Prišli so lepi velikonočni
prazniki. Lepi in veseli pa ni-
so bili za ubogo Zalarjevo Til-
ko. Kadar je Tilka prišla oče-
tu pred oči, jo je ta vselej do-
bro ozmerjal: "To ti pa re-
čem, dekle, naj bo za enkrat.
Tokrat Kosov še ne pride snu-
bit. Povem ti pa, da pride v
kratkem. Veš, moja bo velja-
la! Tistega capina Janka, ako
bo prestopil prag moje hiše,
bom vrget tja na cesto, da mu
za vselej izbijem take muhe iz
glave!"

Pomlad zelena in cvetoča.
Kdo je ni videl! Veseli se je
vsakdo, star ali mlad, toda Til-
ka pomladnih radosti ni obču-
tila. Nekaj tednov potem je
bilo, Baš ob pričetku maja je
rano zjutraj napregal hlapec
konja v kolesel, da se popelje
gospodar Zalar po važnih zelo
opravkih. Preden se je ope-
ljal, je še rekel Tilki: "Danes
se pa s Kosom dogovorim o že-
nitvi. Ko prideta snubit, da
mi ne boš uganjala kakih ne-
umnosti!"

Zalar se je odpeljal. Vozil
se je z novim kupljenim mla-
dim konjem. Nesreča je hote-
la, da je pridrvel avtomobil.
Konj se je splašil, Zalar pa ga
ni mogel obvladati. V divji
vožnji sta pridrvela do neke
hiše, kjer se je koleselj zale-
tel ob hišni ogel. Voz se je
prevrnil, konj se je odtrgal in
divje drvel dalje. Tamošnji
vaščani, ki so vsi poznali tr-
govca Zalarja, so ga nezaved-
nega spravili v neko hišo. Mož

je bil zelo potolčen in ves kr-
vav. Ko se je zavedel, je pro-
sil, naj ga odpeljejo domov.

Pri dobri domači oskrbi in z
zdravniško pomočjo je Zalar
tekem dveh mesecev vstal iz
postelje. Izmed njegovih hče-
ra se je v boleznini najbolj bri-
gala zanj Tilka, ki je prečula
največ večerov ob očetovi po-
stelji.

Zalar je bil že skoro popol-
noma zdrav, ko je nekega ve-
čera začel govoriti Tilki:

"Tilka, ali imaš še vedno ra-
da Pavličkovega Janka?"

Tilka ni na to vprašanje ni-
česar odgovorila.

"Pa ga imej! Povej mu, naj
se oglasi kmalu pri meni!"

Bila je zopet Velika noč. Na
veseli "praznični ponedeljek" je
v bližnji Krtini običajni cer-
kveni shod. Na prostornem
hrbčku se zberejo največ mla-
di ljudje. Kramarji, ki imajo
okrog starodavne cerkve sv.
Roka postavljenih dosti lop, v
katerih prodajajo razne slašči-
ce in tiste rdeče srčke z lepimi
stihii, imajo ta dan dobro kup-
čijo.

Na tem prijaznem hrbčku
so bili ta dan tudi veljavni mož
Zalar, njegova hči Tilka pa
prejšnje leto Zalarju še tako
osovražen Pavličkov Janko.
Mlada dva srečna človeka sta
hodila skupaj, oče Zalar pa po-
leg nju. Ko so hodili sem in
tja po pokopališču okrog cer-
kve, je Zalar pripovedoval Til-
ki in Janku o raznih znamen-
tostih krtinske cerkve, okrog
katere je bilo za časa turških
napadov močno taborsko obzid-
je, kjer so imeli zavetišče ubo-
gi naši predniki. Ogledali so
vsi trije tudi starodavna z že-
lezom okovana taborska vrata,
po katerih so mlatili divji Tur-
ki s svojimi handžarji.

Z drugimi obiskovalci vred
so krenili tudi naši znanci v
Naratovo gostilno pod cerkvijo.
V stranski sobici so se marsi-
kaj pomenili. Preden so odha-
jali, je dvignil Zalar kupico z
vinom in nazdravil:

"Bog vaju živi, Tilka in Jan-
ko! Tebi, Janko, dajem za ve-
likonočne pirhe najdražje, kar
imam, hčerko Tilko. Bodita
srečna!"

Srečna dva mlada človeka
sta si potem kmalu prisegla
zvestobo pred oltarjem. Vztraj-
nost, h kateri je takrat na poti
na Limbarsko goro bodrila Til-
ka svojega fanta, je zmagala.

V hotelu

Gost: "Toliko ste mi zaraču-
nali za električno luč, imel sem
pa le svečo!"

Hotelir: "Je že res; a mi bi
radi prišli do električne raz-
svetljave!"

FRANK CENTA

SLOVENSKA GROCERIJA

1115 Norwood Rd.

Vedno sveže grocerijsko blago
po jako zmernih cenah

Priporočam se zlasti našim gospodinjam
za praznike

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

PRIPOROČILO

Letos kot vsako leto imam za velikonočne
praznike veliko zalogo doma posu-
šenega, okusnega mesa, kot:
šunke, želodce, klobase in plečeta
Posiljam tudi po pošti v druga mesta C. O. D.

ANTON BAŠCA

1016 E. 61st St. Cleveland, O.
HEnderson 2695

Voščim vesele velikonočne praznike
Slovcem in Hrvatom

CUT RATE MEAT MARKET

CHAS. PERKO, lastnik

1423 E. 55th St. Tel. HEnderson 1559

SLOVENSKA MESNICA

Voščimo vesele velikonočne praznike vsem našim
odjemalcem in se tudi priporočamo še znanprej.

Zaloga našega mesa za praznike je izvrstna. Suhe
šunke, plečeta, klobase, sploh vse, kar si
poželite v svežem ali suhem mesu,
prodajamo vedno po najnižjih cenah.

DR. A. J. PERKO

3496 E. 93d St.

Uradne ure:

Vsak dan 10 do 12, 3 do 4:30, 7 do 8
razven ob sredah

Telefon—Stanovanje: GARfield 4579
Urad: MICHigan 4841

ZELIM VSEM SLOVENCEM IN HRVATOM
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

FRED JAZBEC

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

Se vljudno priporoča za praznike slovenskim
gospodinjam za obila naročila vsega,
kar je najboljše za jesti!

Vesele velikonočne praznike želim vsem prijateljem
in odjemalcem!

1561 E. 49th Street

FRANK PETROVČIČ

SLOVENSKA MLEKARIJA

Voščim vesele velikonočne praznike in se
priporočam starim in novim odjemalcem.

Vedno sveže in dobro blago

682 E. 162d St.
Tel. EDdy 1105-R

FRANK MOČNIK

SLOVENSKI KROJAČ

ki vam bo naredil vselej pravo obleko, s katero boste
zadovoljni. Voščim vsem vesele velikonočne praznike.

6911 ST. CLAIR AVE.

John Gornik

SLOVENSKA TRGOVINA
Z MOŠKO IN DEŠKO OBLEKO
IN VSEMI POTREBŠČINAMI

Vesele velikonočne praznike vsem
Slovcem in Hrvatom!

6217 St. Clair Ave.

FRANK SUHADOLNIK

SLAŠČIČARNA

1196 Norwood Rd.

Cigare, cigarete, tobak, sladoled in fine mehke pijače.
Želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

STEVE'S BARBER SHOP

Corner Glass Ave. in Norwood Rd.

Fino striženje las. Moški in ženske ter otroci dobijo pri nas fino postrežbo.

Vesele velikonočne praznike!

WILLOW FARMS DAIRYSLOVENSKA MLEKARIJA
MLEKO — SIR — SMETANA

Vesele velikonočne praznike vsem odjemalcem, in se priporočam Slovencem in Hrvatom še zanaprej.

1172 Norwood Rd.

Tel. ENdicott 3457

NICK PERENCEVICH

Slovenska biljardnica, cigare, cigarete, tobak in dobra mehka pijača. Želimo vsem vesele praznike!

6119 ST. CLAIR AVE.

JOHN DEŽMAN

Confectionery, mehke pijače, tobak, cigare, cigarete, sladoled. Se priporočam rojakom v obisk in jim želim vesele velikonočne praznike.

6301 GLASS AVE.

LOUIS MEDVED

SLOVENSKA MLEKARIJA

Se priporoča rojakom za obila naročila.

Mleko razvažamo na dom.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

1368 E. 53d St.

FLorida 1776-J

JOHN LADIHA

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

1242 E. 74th St.

Tel. ENdicott 3273

Priporočam za praznike svojo bogato zalogo svežega in doma posušenega mesa, kakor: šunk, želodcev, klobas in razne fine grocerije.

Želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

GEORGE KOVACIC

6214 St. Clair Ave.

SLOVENSKO-HRVATSKA BRIVNICA

Vesele velikonočne praznike želim vsem prijateljem in obiskovalcem

STEPHEN ANDOLEK JR.

6810 ST. CLAIR AVE.

Priporočam svojo bogato zalogo konfekcijske trgovine.

Vesele velikonočne praznike!

ANTON ZNIDARŠIČ

SLOVENSKA MLEKARNA

6302 Edna Ave.

HEnderson 7963

Vedno sveže mleko, smetana, sir.

Se priporočam
Vesele velikonočne praznike!

KAKO JE NOSILA MICA ŽEGEN

Pa naj reče kdo, kar hoče, Kurnikova Mica je pa le čedno dekle, da malo takih. Po postavi sicer ni velika, zato jo je toliko, da odtehta marsikatero prekleto. Lička ima polna in rdeča, nasek majhen kot lešnik in ustnice so tako srčkano prištoljene, da bi jih človek venomer poljuboval.

Nekdaj, ko je bila Mica še na domu svojih staršev, je imela jako rada vaške fante. Odkar se je pa udinjala pri vaškem krčmarju ob veliki državni cesti, so prišli vaški fantje ob ves kredit.

Ta izpremema v njenem naziranju je temeljila na praktičnem stališču, kajti večkrat je dejala: "Vaški fantje so siromaki, zato so pa gosposki vse drugačni tiči. Ti dajo kakšno napitnino, da je vredno vzeti."

Take in enake izjave omalovaževanja vaškega sveta so morale izzvati na vsak način cel vihar ogorčenja in pa misli po osveti. Toda kako se maščevati?

Na veliko soboto so debelušna gostilničarjeva mati nabasali v jermas celo kopico raznih dobrot iz moke in drugih pridatkov, dodali še dve mastni gnjati, hrena in lepo barvanih pirhrov. Vse to so pokrili s prtom in postavili jermas na peč v gostilniški sobi. Vse to je opazovalo nekaj vaških fantov, ki so sedeli v pivski sobi.

Ko so odšli hišna mati iz sobe, se je porodila hudomušnemu Petru v glavi zlobna misel. Vedel je, da bo nosila jermas Mica, ki bo zopet hotela biti prva pri pohodu od blagoslovljenja. Mici je hotel na vsak način eno zagosti, ker ni hotela imeti sedaj, odkar je bila pri birtu v službi, nobenega sočuvstvovanja za njegove globočutne vzdihljaje. Obrnil se je napram navzočim fantom ter jim dejal, s pritajenim glasom: "Hej, fantje! Danes pa lahko zagodemo Mici prav pošteno, da se bo še dolgo spominjala na vaške fante."

Z naglimi besedami je nato razložil ves načrt. Dejal je, da bo šel on sedaj domov in pripravil doma v jermas, ki je sličen Micinemu, žegen posebne vrste. Ko bodo pa pritekli otroci skozi vas in se napotili z došlim duhovnikom h kapelici, ta čas pa naj napravijo fantje v veži gostilne malo rabuko. Istočasno bo on prinesel jermas od doma in ga podal skozi okno Janezu, ki naj hitro sname prt z jermasa na peči, pokrije z njim zamenjanega, poln jermas pa naj skrije v zraven ležeči kamrici.

Fantje so bili s tem predlogom docela zadovoljni, saj je tudi nje navdajala želja po osveti.

Vse je šlo po dogovorjenem načrtu. Ko je kriče pritekla mladina skozi vas, je nastalo v veži gostilne prerekanje. Gostilničar, gostilničarka in dekle so se spravili nad razgrajče, da bi jih pomirili. Takrat pa je izginil s peči jermas z žegnom. Zamenjali so ga z drugim, enako polnim ter ga pokrili z gostilničarjevim prtom.

Ko se je polegel umetni prepir in so se podali fantje zopet nazaj v gostilniško sobo, so našli tamkaj za mizo sedeča tovariša, ki sta delala tako nedolžne obraze, kakor bi ju vest prav nič ne težila.

V tistem hipu se je pa tudi že razlegel glas zvona vaške kapelice, ki je vabil dekleta, da prinesejo h kapelici "žegne" k blagoslovljenju. Tudi Mica je zadela na glavo svoj jermas ter hitela gugaje se h kapelici. Prišedši tjakaj, je postavila svoj jermas na tla ter potegnila prt raz njega s kretnjo, kakor bi hotela reči: "Pa se še postavite s tem, kakor se jaz postavim." Nato

pe kleknila na kolena, da si malo pobliže ogleda zalega kaplana, ki je pravkar stopil iz kapelice, da opravi blagoslovljenje.

Pa oj, groza! Mica nikakor ni mogla verjeti svojim očem, kar je zagledala v odgrnjenem jermasu. Tu ji je zijala nasproti cela kopica raztrganih čevljev in copat, drevesne korenine, polena, in še eno malo tnal se je nahajalo v globini jermasa. Nastal je smeh, ki se je stopnjeval v óglušujoče krohotanje.

Mica je stala tu kakor od mrtvouda zadeta. Toda mahoma je oživila tudi v njej vsa vroča kri. Brenila je z nogo v jermas, da se je ves polomil, nato se je zasukala in zdirjala proti domu.

"Prva je tudi danes, pa brez žegna. Vzemi s seboj žegen!" so klicale za njo dekleta. Toda Mici se je preveč mudile. Šele po dolgem času se je posrečilo gospodu, da je pomiril dekleta in mogel izvršiti obred.

Gostilničarju pa ni preostajalo drugega, kakor da je moral povabiti gospoda kaplana v hišo in si dati posebej podeliti blagoslov na "žegen," katerega so staknili za vratmi v kamrici.

In Mica? Ta jo je pa odkurila takoj po praznikih v mestno službo in se je vrnila v vas šele čez nekaj let s klobukom na glavi, ker se ji je posrečilo med tem časom ujeti nekega postarnega vdovca za zakonskega moža.

VSTAJENJE

Med njivami procesija
po dva in dva, po dva in dva
z molitvijo in pesmijo
vstajenja dan proslavljajo.

Pred srenjo stopa Jezus sam,
z nebeskim žarom ves obdan;
v pozdrav Mu ptički gostole
in sladko rožice diše.

Bandero zmage—Glas zvonov
drhti nad strehami domov,
odmeva v sreih radostnih
kot glas neba, kot božji dih.

Čevlji za vašo nogo

Kadar pridete k nam po čevlje, vam zmerimo natančno dolžino noge, stopala in širino, da vam damo čevlje, ki se natančno prilagodijo vaši nogi.

Zato pa vsak odjemalec zapusti našo trgovino s čevlji, ki mu perfektno pristoj.

V zalogi imamo čevlje vseh mer in za vsa vaša družina. Trpežni in lepa oblika.

Želimo vsem skupaj
vesele velikonočne praznike!

Frank Butala

6410 St. Clair Ave.

Vesele velikonočne praznike vsem
odjemalcem in znancem želi

Collinwood Baking Co.

J. Zallar, lastnik

Za obilen obisk naše trgovine se toplo
priporočamo

16006 WATERLOO RD.

Tel. KENmore 1304

LUDVIK GUSTINČIČ
SLOVENSKA GROCERIJA

Želim vsem odjemalcem
prav srečne
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

4526 St. Clair Ave.
Tel. HEnderson 6625**KOMIN'S PHARMACY**

Prva in edina slovenska LEKARNA
v Clevelandu
JOHN KOMIN, lastnik

6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.

Želim vsem skupaj vesele
velikonočne praznike!

LOUIS LANCHMAN

SLOVENSKA MLEKARIJA

Sveže mleko vsak dan dostavljamo na dom.
Se vljudno priporoča rojakom in želi
prav vesele velikonočne praznike!

1083 E. 68th St. Tel. HEnderson 4926

MIKE ZEVIK

SLOVENSKA UNIJSKA PEKARIJA

Se priporoča Slovencem in Hrvatom
in želi vsem skupaj

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

4504 St. Clair Ave.

MATT KOBALSLOVENSKA
GROCERIJA in MESNICA

1166 E. 74th St.

ENdicott 1249

Najboljše, sveže grocerijsko blago, ter sveže in doma
posušeno meso: želodci, šunke, gnjati, plečeta, klobase.
Se priporočam

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

N. VUKUSICSLOVENSKA
GROCERIJA in MESNICA

6024 St. Clair Ave.

HEnderson 9475

Se priporočam slovenskim in hrvatskim gospodinjam
za nakup blaga za praznike.

Imam tudi doma posušeno meso po najnižjih cenah.
VOŠCIM VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

FRANK PERME ST.

SLOVENSKI MIZAR IN GRADITELJ

Popravljamo hiše znotraj in zunaj
in vsakovrstno pohištvo.

Se priporočam in želim vsem

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

1133 Norwood Rd.

HEnderson 4731

JOSEPH YURKAS

SLOVENSKA SLAŠČIČARNA

1063 E. 61st St.

Najfinejša mehka pijača, cigare, cigarete
in najboljši sladoled.

Se priporočam

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Jennetta's Lunch

Dobro poznani slovenski restavrant, kjer dobite na izbero ob vsakem času najboljša jedila, prav domače prirejena.

Vsem svojim odjemalcem in rojakom se priporočamo še naprej in jim želimo VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

6009 St. Clair Ave.

A. Malenšek

SLOVENSKA MESNICA

Se prav vljudno priporoča za domače kranjske klobase, šunke, želodce in vsakovrstno drugo okusno meso

Voščimo vsem odjemalcem vesele velikonočne praznike!

1217 Norwood Rd.
Tel. ENdicott 1037

Anton Svete

Želim vsem odjemalcem in prijateljem vesele velikonočne praznike!

Grocerija, candy, cigare, cigarete, mehke pijače, izvrsten sladoled. Se priporočam za obilen obisk. Točna postrežba!

Pripeljem tudi na dom, ako naročite!

1184 E. 60th St. ENdicott 8909

Frank Kužnik

SLOVENSKA TRGOVINA

kjer dobite ob vsakem času lepe, trpežne moderne obleke, pa tudi fine čevlje za vso družino.

Vsem Slovencem želimo prav vesele VELIKONOČNE PRAZNIKE!

3525 E. 81st St.

Frank Race

SLOVENSKA MLEKARIJA

1028 E. 61st St.
HEnderson 1786

Se priporočam in želim vsem odjemalcem vesele velikonočne praznike!

SUHA ROBA

Jerin Jošk se je odpravljaj z doma, da bi prodal staro sivko, ki je že dvajset let zvesto služila bajti in se v tem dolgem času tako izrabila, da je bila že vsa udrta. Kakor nagubana jadrina se je preko reber mahavo razpenjala ohlapna koža, oči so bile krmežljave in zobje so ji izpadali. Kadar dospel žival tako daleč, mora na pot vsega govejega — v mesnico.

"Kam pa greste, oče?" je vprašal radoveden mali Pepče, ko je videl odhajati očeta iz hiše, a Jošk je zagodrnjal:

"V Ribnico po suho robo!"

Nič rad ni namreč videl, da bi otroci nadzirali njegova pota, celo pa ne take poti. Jošk ni namreč nameraval samo prodati stare, doslužene sivke, ampak je hotel tudi kupiti čilo juničko, ki naj bi poslej pomagala lajšati križe in težave pri bajti. Zbog tega je imel vse polno skrbi. V prvi vrsti se je bal, da mu ne bi najprej prišla ženska nasproti. Potem bi bilo konec; kajti ženska nosi zjutraj samo nesrečo. Tega strahu je bilo na srečo konec. Jošk je namreč srečal že par korakov od hiše nadušljivega Srebotja, ki je kašljal in pihal in prhal ter voščil dobro jutro in dosti sreče. Bajtar ga je bil vesel in sta se začela možaka pogovarjati, kako bo kaj kupčija in kakšne pasme govedo bi bilo za Joškovo bajto najbolj pripravnost. Kmalu se je bajtar uveril, da ima Srebot dobro namazan jezik in da bi bilo najbolje, če bi šla oba skupaj na pot. Na sejmu bi utegnili enega samega premotiti in prekričati, dva bosta pa že zmagala težave. Srebot je dejal, da naj bo v božjem imenu. Izgovoril si je mešetarino in odkašljaj z bajtarjem za sivko, ki je počasi in kakor globoko zamišljena stopala pred njima. Ne z repom ni pomahala in ne z ušesi stresla; tako ji je bilo vseeno, kaj se godi ž njo. Spričo takšne krotkosti se je žival Jošku celó zasmilila in je potegnul z rokavom čez oči.

Čeprav so mešetarji in barantavci vpili nad Joškom, da je sivko podedoval po Noetu, jo je je kmalu spravil v denar. Računal je in se veselil, ko je videl, da bo res lahko kupil juničko, če k izkupičku primakne nekaj prihrankov, ki jih je imel s seboj. S Srebotom začneta ogledovati in izbirati, barantati in hoditi križem, kakor bi hotela pokupiti vso živino, kar je je na sejmu. Nazadnje zbereta šekasto žival, res lepo juničko, da je Jošku kar srce poskakovalo, ko jo je gledal. Tri dolge ure je bilo treba, preden so se domenili, Srebot je tako govoril, da je bil že ves penast in slinast in je samo še pihal, ko je bila kupčija končno sklenjena. Potlej so si voščili srečo. Kmet, ki je prodal, je imel ženo s seboj in mu ni kazalo drugače, kakor da se je po kratkem likofu poslovil; kajti ženica je bila sitna in je ves čas godrnjala in javkala, da jo čakajo doma pajeki in otroci, Jošk in Srebot pa sta ostala in pošteno zalila srečo. Bajtar je odšel Srebotu obljubljeno mešetarino in Srebot jo je po malem odšteval oštirju in Jošk je odšteval oštirju ter mu je izročil počasi vse tisto, kar mu je bil kmet potisnil s ceno, pa še precej čez. Nazadnje se je znočilo nebo in se je znočilo Srebotu in Jošku. Poiskala sta v temi, kar se jima je zdelo, da sta kupila, pa sta se podala na pot. Vrišč mešetarjev in ciganov in javkanje beračev in sleparjev je odmevalo v noč.

Proti jutru sta primotovila z živinčetom domov. Mati Joškova jima je prišla posvetit pred hišo in blagoslovljeno vodo je imela pripravljeno, da bi pokropila žival in voščila srečo.

"Tako sva kupila, da še nikoli tega," se je trudil Srebot. — "Takšne juničke še ni bilo v tem hlevu."

"Odkar jaz gospodarim na bajti, prav gotovo ne," se je mo-

žatil Jošk, a žena je svetila in svetila, ogledovala z desne in leve, spredaj in zadaj ter nazadnje milo zavekala:

"Križ božji, grdobi! Kaj sta mi vendar prignala? To ni junička, ampak stara, suha hrvaška buša. . ."

Ali je treščilo v Joška! Naenkrat je bil čisto trezen. Gleda,

OTROCI SE IGRAJO...

Mihec, Janezek, Metka, Lojzek, Francka, Tonček in Pepca so sami v kuhinji. Oče sedi v sobi, mati je šla na trg. Mihec, Janezek, Metka, Lojzek, Francka, Tonček in Pepca se igrajo "Kristusovo trpljenje." Lojzek je hotel biti Kristus, Janezek tudi. Mihec, ki ima papirnato čako in je najstarejši in ki je rimski stotnik in režiser, je razsodil, da bo v začetku do Kajfeža Kristus Lojzek in Janezek Peter, od Kajfeža do groba Jožefa iz Arimateje pa Janezek Kristus in Lojzek Jožef iz Arimateje. Tonček je moral biti Judež Iskarijot. Branil se je, toda nazadnje mu je dala Metka svoj kos potice od opoldne in Francka pol pomaranče. In ko so mu vsi zatrtili, da se samo igrajo in ni zares, se je vdal ter sprejel odtrgan žep za mošnjo cekinov.

Metka je Veronika s potnim prtom in Francka usmiljena jeruzalemska žena in angel v Getsemanih in Pepca Marija Magdalena.

V kuhinji v kotu so zastavili oder in je prva kulisa na levi ve-

gleda in vidi, da je res: žival ni šekasta, temveč siva in rebra kar škatljajo po njej. Kak cigan je v temi ukradel žival! Bog ve, komu je med tem cigan že odstopil lepo juničko! Jošk je pač ni videl nikoli več. Kljub praznikom se je grdo držal in je krivo gledal. Še dandanes ga ni dobro vprašati, kako je ono leto šel po suho robo.

Igrali so že vrt v Getsemanih. Lojzek je klečal na mali pručici in Francka-angel ga je tolažila. Lojzku je šla stvar k srcu, imel je solze v očeh in vsi so bili tihi. Francka mu je nudila lonček. V tistem hipu so zapazili, da se Tonček pomika proti vratom.

"Mihec mu je planil nasproti. 'Kam greš?' 'Jaz ne bom Judež!' 'Če si pa že snedel potico in pomarančo!' 'Saj ni zares!' je trdila Pepca."

"Ko se mi pa smili! Tako se mi smili!" "Eden mora biti!" je razsodil Mihec.

Tonček je tresoč se vrnil in Mihec mu je veleval:

"Zdaj stopi na stolček in ga poljubi!"

Tonček se je vzpel, toda se vrnil spet in šele, ko mu je Met-

(Dalje na 8. strani)

KUHL HARDWARE

17218 Grovewood Ave., vogal E. 173d St.

Velika zaloga razne železnine, najboljših barv, vrtnega orodja in semena. Vedno sveža zaloga "malta" in "hmelja"

Poslužite se naše trgovine v zagotovilu dobre in točne postrežbe

VESELO ALELUJO!
Anton Kuhel

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI

JOHN KNIFIC

SLOVENSKA GROCERIJA IN SLAŠČICARNA

840 Balbitt Rd., Noble, Ohio

Se toplo priporoča slovenskim in hrvatskim rojakom za obilen poset in nakup

Postrežba točna po solidnih cenah

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
vsem svojim odjemalcem, znancem in prijateljem želi

JOHN TRATAR

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

Vedno sveža zaloga življenskih potrebščin po nizkih cenah

Imamo suho meso, šunke, želodce in pristne klobase

23751 St. Clair Ave., Noble, Ohio

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

PETER USAY

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

783 East 185th Street

Velika izbira moške, ženske in otročje zgornje in spodnje obleke po zelo nizkih cenah

Toplo se priporočam za obilen nakup vsem Slovencem in Hrvatim

St. Clair Tire Shop

A. LUBNIEWSKI, lastnik

Vulkaniziranje in zanesljivo popraviljanje avtomobilskih koles

PRODAJAMO TUDI STARA IN NOVA AVTOMOBILSKA KOLESA DOBRO OLJE IN GAZOLIN

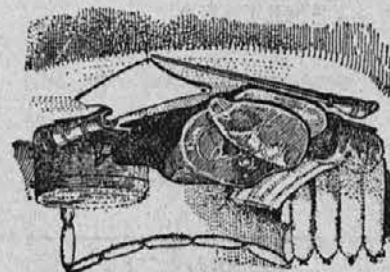
Zastopnik za Fisk Tires

Želimo vsem vesele velikonočne praznike!

6915 St. Clair Ave.

ENdicott 9578

Matt Arko

SLOVENSKA MESNICA

Najfinejše domače šunke, plečeta, klobase, želodci in vse drugo okusno domače meso.

Se priporočam v obila naročila za praznike. VESELO ALELUJO!

3852 St. Clair Ave.
Tel. GRanger 4680-J

National Drug Store

vogal E. 61. ceste in St. Clair Ave.

SLOVENSKA LEKARNA

Pri nas izpolnimo zdravniške recepte hitro in točno

V zalogi razne cigarete, cigare, sladoled in mehko pijačo

ŽELIMO VSEM SLOVENCEM IN HRVATOM VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Louis Lavtižar

SLOVENSKA GROCERIJA IN MESNICA

Za praznike se zlasti priporoča cenjenim slovenskim gospodinjam za vsakovrstno fino domače posušeno meso in dobra jedila.

Želim vsem odjemalcem vesele velikonočne praznike!

1193 E. 60th St.
Tel. HEnderson 7733

Vesele velikonočne praznike
in
boljših časov želi

FRANK ČOŠ

3877 Lakeside Ave.

Pri meni dobite, kar si poželite!

POSEBNOSTI ZA VELIKONOČNI TEDEN!

"Star" peči, samo.....\$100.00
 "Horton" pralni stroji, samo.....\$ 85.00
 "Maytag" pralni stroji, samo.....\$ 99.00

POLNA ZALOGA
 MAJESTIC IN PHILCO RADIO
 OD \$49.00 NAPREJ

Mandel Hardware Co.

15704 Waterloo Rd. KEnmore 1282

"LINDY" LOKAR, zastopnik

Želimo vsem skupaj
 vesele velikonočne praznike!

Jos. Globokar

REAL ESTATE

986 E. 74th St. ENdicott 3968

Kadar imate za prodati, ali želite kupiti hišo, lot, farmo, trgovino ali kako drugo posestvo, se zglasite pri nas. Mi imamo izkušnje v prodajanju ali pa pri kupovanju

Prav iskreno želim vesele velikonočne praznike vsem rojakom

John Strauss

FINE MEHKE PIJAČE

Kdor se zglaši pri meni, dobi piruho po starokrajski pobarvane in dober, okusen prigrizek

Se vam prav vljudno priporočam in želim vsem skupaj

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

881 E. 79th St.
 Tel. ENdicott 9142

Anton Anžlovar

6202 St. Clair Ave.

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA ZA ŽENE,
 DEKLETA, MOSKE IN FANTE

Se vljudno priporoča za vse prilike in želi vsemu slovenskemu narodu vesele velikonočne praznike!

ZGodbica

Pred časom so po Vrhovju nekaj sušljali, da zastavni orožniški podnarednik radi vidi Korenčanovo Zefo. Zefa sicer ni bila lepota, vendar pa tudi ne izmeček. Njen stas je bil morda malo prešibek, noge nekam lopataste, roke pa tako lepo oblikovane, da bi jih moral biti vsak kipar vesel. Pravi primer lepote pa je bil Zefin obraz, s katerega je odsevala nekakšna nepremagljiva milina in taka očarljivost, ki je vsakogar premagala. Komaj je bil podnarednik Štefan Jelen par dni v Vrhovju, je srečal Zefo. Nehote jo je ogovoril. Ko so mu v plahi sramežljivosti zasijale njene mehke, skrivnostno globoke oči, se mu je zdelo, da sanja. Kjer je potem bil in koder je hodil, so ga spremljale njene oči. Kadarkoli je le mogel, je rad govoril z njo. Tako so potem ljudje jeli sušljati, da se podnarednik Jelen in Zefa rada vidita, vendar ni nihče mogel reči nič gotovega.

Na pomlad je bil Štefan Jelen premeščen v Macedonijo. Vrhovčanom je bilo žal zanj, ker je bil, dasi v službi strog, vendar prijazen in prikupljiv človek. Le fantje, ki jim ni mlad tujec, 'bodiš tak ali tak, nikdar vseč, so Štefanu privoščili pot v Macedonijo in se rogali Zefi. No, mladenka ni zbog tega niti trenila. Tudi se ni mogel nihče pohvaliti, da bi jo bil videl, kako se je poslavljala od Jelen. Nič, čisto nič. Zato je sušljanje potihnilo. Zefa je živela in delala kakor vsa kmetška dekleta, le prijateljice ni imela nobene in noben fant ni mogel reči, da je ali da je Zefa bila kdaj njegova.

Tam po vseh svetih se je Štefan Jelen vrnil iz Macedonije. Vedel je povedati mnogo zanimivega, samo nekam bolj resen, skoro zakrknjen se je zdaj zdel ljudem. Posla je imel takoj po svoji vrnitvi dovolj. Po samotah se bili pokradli razni klateži nekaj perutnine, na Preski so se bili stepli fantje, Grčar, ugleden kmet, pa je nekega jutra našel v svojem hlevu novorojenčka, lepo in krepko dete, fantička, ki je obupno vokal in zaman iskal materinih prsi. Grčar je debelo gledal, potem pa je stopil k orožniku, češ:

"Ako bi bilo tele, junček ali telčica, bi nič ne dejal. Ljudi nas je pa že dovolj pri hiši. Kaj hočemo s temle črvičkom?"

Orožniški komandir je poslušal, skimal z glavo in skušal takoj uganiti, kam vodi sled za materjo.

"Domačega pridelka ne bo, se mi zdi," je mirno pripomnil Grčar, "saj ni nič takih žensk v naši občini."

Potem je prišla h Grčarju komisija: komandir orožniške postaje, župan, občinski sluga in babica. Z združenimi močmi so ugotovili, da mora biti dete staro dva do tri dni, da je zdravo in da ima izboren tek. Več o tem oblastnem samozvancu niso mogli uganiti, dasi so mnogo modrovali. Skupno so tudi odredili, naj neobgljenče zaenkrat ostane pri Grčarjevih, čemur se je oče Grčar sicer postavil malo po robu, češ:

"Za tako stvarico naj skrbi tisti, ki ima kaj zaslužnja zanj —"

Vendar je nazadnje pristal. Babica je rekla pred odhodom:

"Ne vem, kako to, ali meni se kar zdi, da je otrok podoben tisti Zefi, tisti Korenčanovi. Ali ne?"

Oče Grčar je dejal, da je otrok otroku podoben in da se on na to čisto nič ne razume. Občinski sluga je zakašljaval, pogledal orožnika in za njim župana, mati Grčarica je pa takoj spoznala, da je najdenček res čisto kot Zefa. Orožniški komandir je namršil obrvi:

"Lahko poskusimo v to smer," je dejal zelo važno. Potlej so odšli.

Komandir je na postaji odredil, da gre po Zefo podnarednik

Jelen. Naročil mu je obzirnost in previdnost, češ, da je to samo poskus na slepo srečo in da orožništva nikakor ne sme doleteti blamaža.

Podnarednik Štefan Jelen se je strumno vzravnaval. Bled kot stena se je pokoril povelju ter odšel. Videl ni nikogar, slišal nikogar, a puška se mu je zdelala težka kakor da nosi pezo vsega sveta na rami.

Korenčanova Zefa je bila doma. Malo medlejša je bila in nekam čudno blede. Ko je zagledala Jelen, se je zdrznila. Prvi hip se je hotela skriti, potem pa je le ostala. Bili sta z materjo sami doma, a Zefina mati je bila gluha in tudi vid jo je močno zamušal. Iz kuhinje ni niti opazila, kdo prihaja.

Jelen je skušal biti zelo služben, ko je stopil v hišo. Čim pa ga je obsijal Zefin pogled, se je zmedel. In kakor otrok je zajecjal:

"Ali je res?"

Mladenki so stopile solze v oči. Za Štefana je bil odgovor dovolj jasen. Bolestno je potopil:

"Zakaj mi nisi sporočila?"

"Sram me je bilo."

Jelena je zasklelo:

"Zaradi mene?"

"Zato, da bi ti ne delala nadlege, škode."

On ni mogel razumeti.

"In si šla in zavrgla lastno dete, najino dete?"

Obupna trpkost je tožila v njegovem glasu, a Zefa ni mogla nič povedati v pojasnilo. Gorje in sreča sta jo palili do blaznosti. Samo tiho je šepetala:

"Stori, kar veš in znaš."

Čez nekaj časa:

"Izdala te ne bom."

On je samo gledal in gledal. Vse se je vrtelo pred njim, le en sam sklep je bil trden. Vprašal ni nič več. Ona se je polagoma dramila iz svoje bolestne izgubljenosti.

"Umrli bi zate v ljubezni," je izustila kakor sama zase, "sramote pa se ne boj zaradi mene."

Štefan ni slišal. Diskretno in obzirno, kakor mu je bilo naročeno, je dejal:

"V imenu postave, prosim!"

Zefa si je otrla solze, poravnala ruto in šla z njim.

"Pogreb!" je mislila spotoma.

"Konec," je od časa do časa obšlo Jelena, čigar lice je bilo

zdaj čisto prstenosivo.

Komandirju je javil kratko in točno. Osumljenka priznava dete za svoje, blamaže se torej ni treba bati.

"Vi ste torej mati tega najdenčka?"

Zefa je trudno prikimala.

"In oče?"

Zefa je molčala.

"Kdo je oče?" je malo ostreje naglasil komandir.

Zefa ga je pogledala proseče in sovražno.

Preden je komandir mogel v tretjič vprašati, je zagrmel s hodnika rezek strel. Nekaj je lopnilo po tleh, iz kuhinje je pridrvela kuharica, pred komandirjem pa je s stola omahnila nezavestna Zefa. Orožnik jo je rahlo spustil na tla in skočil na hodnik, kjer se je v smrtnem boju vil Štefan Jelen. Medtem, ko ga je komandir ves razburjen skušal ohraniti pri življenju, je omahnila na hodnik Zefa in se vrgla na ranjenca.

"Zakaj si mi storil to, Štefan? Sebe in svojo kri bi bila zavrgla, preden bi bil moral najmanjši madež pasti nate, Štefan."

Komandir je zdaj razumel. Hitro je poslal po zdravnika, ki je pa ugotovil samo smrt.

Zefo so odpeljali domov in ji prinesli dete. Tisto uro, ko se je vsula prst na Štefanovo krsto, se je vzdramilo dete in iskalo materinih prsi. Zefa se ni ganila. Zavrgla je svojo kri in odšla za njim, ki ga je ljubila. Njene velike, lepe oči, niti na mrtvaškem odru niso ostale zaprte. Tako začudeno so strmele, da se je zdrznil vsak, kdor je prišel Zefo kropit.

Se preden so pokopali mater, so nesli otroka h krstu. Botrovala sta Grčar in Grčarica, a ime so dali malemu Božidar, da bi se spominjal, kako čudno Bog daruje temu življenje, drugemu smrt, vsem živim bitjem pa med in pelin v isti kupici. . .

Ivan Albreht.

PRVI SLOVENSKI
 PLUMBER

J. MOHAR

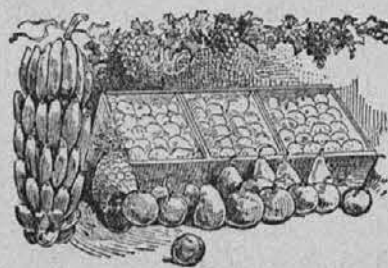
6521 ST. CLAIR AVE.

Če hočete delo poceni in

pošteno, pokličite mene.

RANDOLPH 5188

(Thn. V)

Karol Mramor

SLOVENSKA GROCERIJA

Se vljudno priporoča rojakom in želi vsem skupaj vesele velikonočne praznike!

1140 E. 67th St.
 Tel. ENdicott 0333

Ralph Cebon

4030 St. Clair Ave.
 HEnderson 7182

SLOVENSKA MESNICA

Se priporočam za nakup vsakovrstnega svežega in suhega mesa za praznike.

Doma posušene šunke, želodci in klobase.

Želim vsem rojakom
 vesele velikonočne praznike!

Mrs. Frances KRAŠOVIC

LASTNICA GRDINOVE DVORANE

Tu dobite vedno vsakovrstne dvorane za vse društvene prireditve, male ali velike, za gostije, krstije, poročne slavnosti, shode ali pa društvene seje

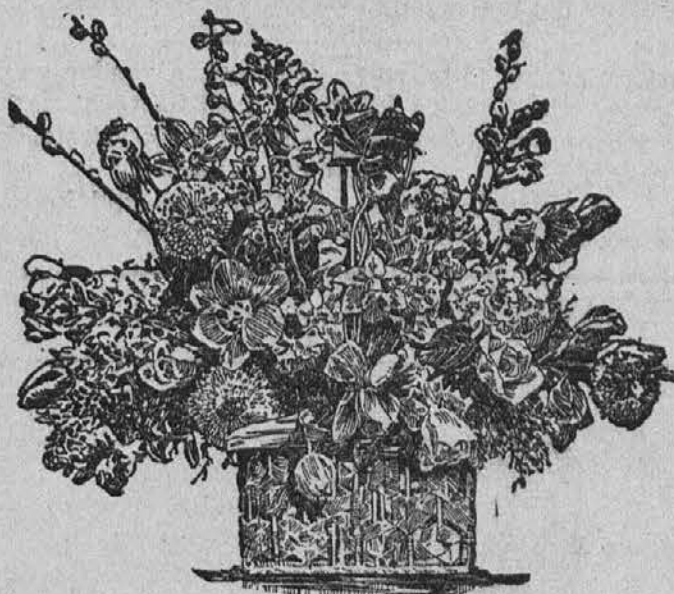
Postrežba dobra, najemnina nizka!

Se priporočam Slovencem in Hrvatom!

Vsem prijateljem želim
 prav vesele velikonočne praznike!

6025 St. Clair Ave.

Tel. HEnderson 8141

Slapnik in Sinovi

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA
 TRGOVINA S CVETLICAMI
 V CLEVELANDU

SAMO ENA TRGOVINA

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila cvetlic za praznike.

V zalogi imamo vsak čas najfinejše sveže cvetlice vsake vrste, kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice.

Prodajamo tudi cvetlice v posodah. Postrežba s cvetlicami pri pogrebi, porokah in drugih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se uljudno priporočamo in želimo vsem vesele velikonočne praznike!

6113 St. Clair Ave.
 Tel. HEnderson 1126

Anton Čehov:

KOZAK

Maksim Torčakov, naseljenec iz Berdjanska, ki je vzel v najej Dolenjo pristavo, se je peljal z mlado ženo iz cerkve, kjer so mu pravkar blagoslovili velikonočno potico. Solnce še ni vzhajalo, a vzhod je že postajal rdečkast, zlat, in podil je narazen meglice, ki navsezgodaj zastirajo nebeško sinjino. Bilo je tiho. Niti ptice se še niso bile prebudile. Samo prepelice so kričale svoje "ped pedi! pet pedi!" in v daljavi je težko plahutal s perotmi zaspan krakulj. Sicer pa ni bilo videti na vsej stepi nobenega živega bitja.

Torčakov se je vozil pa mislil, da ni večjega in veselejšega praznika nego Kristusovo Vstajenje. Pred kratkim se je bil poročil in zdaj z mlado ženo prvičkrat obhajal Veliko noč. Vse se mu je zdelo vzradoščeno, sijajoče. Mislil je na svoj dom in vse je bilo lepo pa v redu. Gledal je na ženo in je videl, da je lepa, prijazna in pohlevna. "Zato se tudi pravi današnjemu prazniku Veliki dan!" ji je pripovedoval.

Na polovici poti do doma, ob Krivi globeli, je zagledal Torčakov osedlanega konja, ki je stal nepremičen in vohal lanski osat. Tik ob cesti je sedel sključen rdečelasi kozak in gledal v tla.

"Hristos Voskrese!" mu je zaklical Maksim. "Saoj, o-ha!" "Voistinu voskrese!" je odgovoril kozak, ne da bi se ozrl. "Kam jašeš?" "Domov, doslužil sem vojake."

"Kaj pa sediš potem tu?" "Kaj hočem, . . . bolan sem in prehud mi je v sedlu."

"Hm. . . o, ti, nesreča! Tak praznik imamo, ti pa si bolan! Vendar bi bolj kazalo, da bi se ustavil na vasi. Kaj boš tu čepel?"

Kozak je dvignil glavo in z utrujenimi, bolehnimi očmi pogledal Maksimov voz. "Ali ste vi od maše?" je vprašal. "Smo."

"Jaz pa sem moral ostati kar na cesti. Ni mi dal Bog obhajati praznika. Zdaj bi moral seveda naprej, a ne gre. Vsaj nekoliko blagoslovljene potice bi mi lahko dala, pravoslavna, da slavim Veliko noč."

"Potice?" je vprašal Torčakov. "Dobro, takoj!" Počakaj

malo. . ."

Maksim si je urno otipal žepa in rekel: "Eh, nimam nobenega noža. Z roko pa res ne gre lomiti, saj bi vso potico zdrobil. O, ti komedija, ti! Poišči no, ali nimaš kje ti noža?"

Kozak je s krehanjem vstal in stopil k svojemu sedlu po nož. "Kaj pa še," je jezno zaklicala Maksimova žena. "Nikar ne misli, da ti bom pustila trgati potico! Kaj bodo domači rekli, če jim prinesem načeto potico! Naj gre na vas h kmetom, pa tam obhaja Veliko noč!" In žena je Maksimu vzela iz rok v prtič zavito potico: "To se ne sme storiti! Saj ni to kar navaden hleb, da bi ga kar sredi poti načeli. Blagoslovljeno potico jemo samo doma."

"No, pa ne zameri, kozak!" se je nasmehnil Torčakov. "Saj vidiš, da mi gospodinja ne pušči! No z bogom, pa srečno!"

Maksim je pogledal konja, žena ga je še dolgo zmerjala in mu dokazovala, da je hotel storiti grch. . . Na vzhodu se je prikazalo solnce in v višini so zazvrgoleli škranjčki. A Torčakov je molčal in sam ni vedel, kam se je izgubilo njegovo praznično razpoloženje. "Ti revež, ti," je rekel četr ure pozneje in se je ozrl. "Ne, ni ga več videti. . . Bogve, ali ne bo morda še umrl na cesti. Vendar bi mu bili morali dati potice, Lizabeta, da bi kaj imel od praznika."

Ko so gospodarja doma srečali hlapci in mu voščili veselo Veliko noč, se je za malo časa razvnel. A ko se je vsedel k praznični mizi in odšepnil prvi kos blagoslovljene potice, je zopet obupno pogledal ženo in rekel: "To pa že ni bilo prav, Elizabeta, da nisva privoščila temu kozaku ničesar za praznik."

"Glej ga no! Kaj pa ti je," je začudeno skomignila Elizabeta z rameni. "Saj veš, da ne gre blagoslovljene potice načeti izven doma. Zdaj, ko leži na mizi, jo vsak lahko dobi, pa če bi bil tudi ta tvoj kozak tu. Saj mu privoščim."

"Ne vem, a vendar ga ne bi smela pustiti tako na cedi. Bolan je bil, sirota, in da leč od svojih."

Torčakov je izpil komaj pol kozarca čaja, ker mu ni dišala

nobena jed. Po kosilu sta šla spat. Ko se je zbudila Lizabeta dve uri pozneje, je stal njen mož ob oknu in gledal na dvorišče.

"Si že pokonci?" se je začudila.

"Nimam pravega spanca. . . Eh, Lizabeta, morebiti je bil ta kozak kjerkoli v bitki, zapravljen je zdravje v službi, a midva sva mu to malenkost odrekla. S seboj bi ga morala vzeti, domov, pa mu postreči, midva pa sva ga pustila kakor berača na cesti."

"Ti pa vedno svojo godeš," je zazehala žena. "Pusti že vendar tega tvojega kozaka!"

A Maksim je natihem stopil v kuhinjo, zavil v prtič kos potice in pet pirhov ter stopil v konjušnico k hlapcem.

"Kuzma! pusti no harmoniko!" je rekel, "zajahi Sivca, pa skoči čim hitreje do Krive globeli. Tam boš našel bolnega kozaka s konjem. Daj mu to, pa ga vprašaj, kako se ima. Morebiti je še vedno tam."

Maksim je čakal, a po večurnem čakanju ni mogel strpeti doma. Zajahal je konja in je oddirjal hlapcu nasproti. Srečal ga je blizu globeli.

"No, kaj, ali si videl kozaka?"

"Saj ga ni nikjer. Najbrž je odjahal naprej."

"Hm. . . kako pa je to mogoče?"

Maksim je vzel hlapcu culico in se ogledal na vasi. Vprašal je kmete: "Možje, ali niste videli bolnega kozaka? Morebiti je jahal mimo? Rdečelas je in rjava konja ima."

Kmetje so se spogledali: "Ne, nobenega kozaka nismo videli. Kdo pa se bo vozil na tak dan? Samo poštar je prišel mimo, sicer pa nobenega človeka ni bilo."

Šele popoldne se je povrnil Maksim domov.

"Ne morem si pomagati," je rekel ženi. "Ta kozak mi ne gre in ne gre iz glave. Vedno si moram misliti, kaj, če naju je hotel Bog poskusiti, kakšni kristjani smo, pa nam je poslal angela ali kakega svetnika v obliki tega kozaka? Saj se dogodi slične stvari. Res nisva storila prav, Elizabeta."

"Kaj pa mi nagajaš s tem svojim kozakom!" se je razjezila žena ter butnila z žlico po mizi. "Naveličana sem že prazno slamo mlatiti!"

"O, ti pa nimaš usmiljenega srca. . ." je odvrnil Maksim in pazno pogledal ženo. Prvič po poroki se mu je zazdelo, da ni tako dobra, kakor je vedno mislil. . . Pustil je kosilo in prišel ženi očitati ozkosrčnost. Lizabeta se je razvnela, se zjokala in naposled povedala, da bo odšla nazaj k očetu. . . Torčkov pa je hodil do mraka po dvorišču in ni imel nobenega miru. Vedno je videl Kozakove vnete bolne oči in omahljive korake. "Eh, nisem prav storil!" je obupno ponavljal. Od samega obupa se je napil, ker se ni mogel potolažiti.

Tako se je pričela njegova nesreča. Vedno se je napil, kadar ga je grizla vest. Zšel je v dolgeve in konji, krave, ovce, ulnjaki, drug za drugim so romali v tuje roke. Svojo nesrečo je tolmačil Maksim s tem, da ima neusmiljeno ženo in s tem, da mu je zameril Bog trdosrčnost napram bolnemu kozaku. . . Lizabeta pa je trpela in sama ni vedela, kdo je bil vsega kriv.

Mož ji je umrl in prišla je žena k zavarovalnici s polico. Uradnik ji reče: "Saj vi ne dobite posmrtnine za možem; ta polica je samo zavarovanje pro-

Soproga senatorja Roberta Bulkleya, ki je nenadoma težko obolela v Washingtonu. Zadel jo je lahka kap. Zadnje dni se ji je stanje obrnilo na bolje.

ti ognju." "Saj to je, kar hočem," odgovori vdova, "saj smo truplo mojega moža sežgali."

OTROCI SE IGRAJO

(Nadaljevanje na 6. strani)

ka vsa nevoljna zaklicala, da bo moral vrniti pomarančo, in sicer ne samo pol, celo, je stopil na prste in poljubil Lojzka.

"Ne, ali je to kaj!" je menil Mihce. "Zdaj pa imaš tu vrv in se obesi!"

Tonček je začudeno gledal. "Judež se mora obesiti! Tako je pisano! Če je srebrnike vzel, se mora obesiti! Kadar Kristusa na križ pribijejo, se mora obesiti!"

V kuhinji je vrišč in jok in otroški kreg. Otroci se igrajo Kristusovo trpljenje.

Janezek stoji z razpetimi rokami pri vratih v shrambo, Marija Magdalena kleči pred njim, stotnik vpije nad Tončkom:

"Zdaj je vrsta na tebi! Kje imaš vrv? Če si izdal in vzel srebrnike!"

Lojzek vleče Tončka za roko, deček bije z nogami in vpije na vse grlo:

"Saj nisem izdal onega, ki visi! Saj sem tebe!" Mihce udari Tončka po licu, udari ga Lojzek, Janezek, Francka in Pepca: "Na, Judež! Na, Judež!"

Tonček tuli in cepeta z nogami.

"Nisem, nisem, jaz nisem!"

"Na vrv!" sili vanj Mihce.

Odpro se vrata, na pragu stoji oče z razmršenim čelom. Za hip je vse tiho.

"Igrali smo se, igrali križanje. . . Tonček je Judež. . . da, Judež, in se noče obesiti!"

"Saj se vsak ne obesi," je zamrmral in pogledal Francko po licu "Samo oni v sv. pismu se je zagotovo!"

Otroci se ne igrajo več križanja; moti jih, da se Tonček ni držal igre, četudi je dobil kos potice in pol pomaranče, da je bil Judež, moti jih, moti, zakaj se vsak Judež ne obesi, če tako stoji v pismu.

VELIKANOČ

JE SIMBOL
VSTAJENJA IN PETJA—
JE SIMBOL
ŽIVLJENJA IN CVETJA

ZA VELIKONOČ:

Bele lilije,
cvetoče rože,
rdeče cvetove,
šopek zelenja,
vrtnice 'nageljne'
dišeče cvete,
da bo čim več
veselja in radosti
na Velikonočno
nedeljo v
domači hiši.

Pripeljemo
na dom.

Pokličite:
ENDicott 1741

Julia's Flower Shoppe

6005 St. Clair Ave.

Zelimo vesele velikonočne praznike!

CLOVER DAIRY

MLEKARIJA

JOSEPH MEGLIC, lastnik

1003 E. 64th St.

ENDicott 4228

Vedno sveže mleko, sir, sirovo maslo in smetana, po nizkih cenah.

Se priporočam tudi trgovcem

VOŠČIM VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

John Žnidaršič

MODERNA
SLOVENSKA KROJAČNICA

Že dolga vrsta let je, odkar sem začel izdelovati obleke za Slovence v širnem Clevelandu, in še vedno sem med vami, kar je dokaz, da sem vam vselej v vašo zadovoljnost postregel. Pri meni lahko izberete blago po svoji volji in jaz vam umerim in naredim obleko, ki bo kot vlita, in s katero se boste lahko povsod postavili.

Se priporočam za obila naročila in želim vsem rojakom vesele velikonočne praznike!

1134 E. 60th St.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM
VLAGATELJEM IN PRIJATELJEM

The North American Trust Bank

6131 St. Clair Avenue

15601 Waterloo Road

Cleveland, Ohio

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 78.

Part III.

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, APRIL 2nd, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

: - : Najrazburljivejša noč mojega življenja : - :

Edison Marshall je eden najboljših ameriških pisateljev lovskih prigod in sam strasten lovec. Vsako leto preživi del leta v Alaski, kjer zbira gradivo za svoje lovske spise, lansko leto pa je šel v Afriko. V naslednjem izbornem opisu pripoveduje, kaj je doživel tam v eni noči, ko je opazoval živalsko življenje skozi "okno" s trnjem zagrajenega prostora, v katerem se je nahajal, 15. čevljev oddaljen od divjih zveri.

Poslovenil Anton Šabec.

Nekega poznega popoldne sva sedela pod mimoza drevesom in zgodaj večerjali. Malo proč od naju so sedeli okoli taboriščne- ga ognja domačini, Zamorci, naši pomočniki, obirajoč kosti in žlobudrajoč v različnih narečjih, katerih niti sam Cottar, moj vodnik, ni mogel razumeti. Nad nami se je bočilo čisto in azurno afriško nebo in solnce je neusmiljeno pripekalo.

Charles Cottar je star 58 let, toda življenje v Afriki ga je postaralo, tako da izgleda starejši. Prigod njegovega življenja ni mogoče opisati v knjigi, kajti svet jih ne bi verjel. Rojen v Texasu, je bil "frontiersman" preteklo generacije. Ko mu je postal ameriški zapad preveč civiliziran, je odšel v Afriko, kjer je za stalno ostal. V onih dneh je tehtal nad dvesto funtov — bile so ga same kosti in mišice — in bil je tak strelec, da je s strelom iz karabinke sklatil le-tečega jastreba izpod neba.

Trikrat je bil napaden od leopardov in vsakokrat se jih je z golimi rokami in z nožem toliko časa otepal, da so mu prišli na pomoč njegovi zamorski pomočniki. Dvakrat je bil v smrtni nevarnosti in je malo manjkalo, da ni bil pohojen in poteptan od razjarenih slonov. Od nosorogov in bivolov je bil zasledovan že tolikokrat, da se tega sam ni spominjal, toda kakor je bilo videti, je stal pod posebnim varstvom *Mvenjize M'ngu-ja*, bogu afriške džungle. Nikoli pa ni bil še napaden od levov. Po bil jih je že na stotine, vendar ni dobil od njih še niti ene praske. Če se Cottar sploh boji česa na svetu, se boji leva; globoko na dnu svojega srca je prepričan, da bo storil svoj konec v levjih šapah.

"Marshall, vi ste torej prišli sem, da spoznate natančneje Afriko," mi je rekel Cottar po večerji. "Če hočete spoznati Afriko, jo morate spoznavati ponoči. Podnevi Afrika spi, toda ponoči je prebujena."

Jaz sem se pžrl preko nizkega gričevja na odprto ravan. Pred svojimi očmi sem našel osem čred velikih živali, od trideset do petsto živali v eni čredi. Bila je tam čreda zeber in več čred različnih antilop in gazel. Nenadaleč od teh se je pasla čreda žiraf, trideset po številu, teh komičnih živali z dolgimi vratovi. Pod nekoliko oddaljenim drevjem je bila čreda bivolov in krav, takozvanih gnu, ki so nekoliko podobni našemu ameriš- kemu bufalu.

"Jaz sem pripravljen prečuti noč v Afriki, kadarkoli hočete, Cottar," sem rekel, "toda težko je verjeti, da bi bila Afrika ponoči bolj čudovita, kakor je podnevi, zlasti v tem trenutku."

"Nu, boste že videli," je rekel Cottar. "In baš nocoj bo ugod-

na noč. Mesec ne bo mnogo svetil; pa nič zato, bo še zanimivejša."

Na Cottarjev ukaz sem ustrelil velikega žrebca iz črede zeber. Zebro smo odrli, ker sem hotel ustrojiti njeno kožo in jo porabiti za pregrinjalo v avtomobilu, meso pa smo nameravali porabiti za vado. Truplo zebre smo odveklili v bližino nekega drevesa, kjer smo mesno malo dobro privezali k tlom, da bi je ne mogle živali odveči.

"Noč boste morali prebiti na tem drevesu, ali pa pod njim," mi je rekel Cottar.

"Pa brez ognja?"
"Da, brez ognja. Če bi imeli ogenj, ne bi videli ničesar, razen morda nekaj parov žarečih oči. Če se odločite, da prebijate noč na dvesu, vam bodo fantje napravili gori nekako platformo, kjer boste varni. Če pa hočete ostati na tleh, vam bodo naredili takozvano "bomo."

Toliko sem že vedel, da imenujejo bomo prostor, ki ga ograda s trnjem. Trnjeva ograja take bome je navadno štiri čevlje visoka, nekaj palcev debela in v njej je baš toliko prostora, da lahko ležeta dva moža.

"Kaj mi vi svetujete: ali naj grem na drevo, ali naj ostanem na tleh v bomi?" sem vprašal Cottarja.

"Hm, to je odvisno od vas," je odgovoril. "Če greste na drevo, boste absolutno varni, tudi pred nosorogom. Še celo leopard ne sledi človeku na drevo. Če pa ostanete v bomi, boste tudi primeroma varni, poleg tega pa boste mnogo več doživeli."

"Kaj pa mislite s tem, "primeroma" varen? Kako naj nekoliko trnja ustavi napadajočega leva?"
"Dragi prijatelj, lev plane lahko skozi tako trnjevo ograjo, kakor bi bila ista iz papirja. — Napadajoči lev je strašen. Ampak ne bojte se: noben lev vas ne bo napadel. Levi napadajo samo takrat, kadar so sami napadeni ali ranjeni. Trnjeva ograja vam bo dala občutek varnosti. Poleg tega bo zadržala tudi vsakega leva, da bi se priplazil k vam ter vas vzel seboj za večerjo. Stvar je namreč takda se simba (lev) ogiblje trnja. On namreč ve, da če dobi trn v šapo, da je včasih po cele tedne šepast. Mogoče je sicer, da bi se ne ustrašil trnja in napadel človeka v bomi, toda le, če bi bil razjaren, ne pa, če bi bil samo gladen. Za to je mnogo preveč previden."

"Nu, prav; sicer pa bom imel pri sebi svojo karabinko."
"Kakopak; če pride do skrajnosti, se je vedno lahko poslužiti. Seve, pri tem vi ne bi imeli mnogo prednosti, boriti se z levom v temi, ko vas on lahko vidi, dočim vi njega ne vidite. Torej, kako ste se odločili: ali greste na drevo, ali ostanete na tleh? Ampak, če ste prišli v Afriko zato, da jo spoznate in če hočete kaj doživeti, vam svetujem, da ostanite na tleh."

Resnici na ljubo moram priznati, da bi bil šel rajši na drevo, toda tega si nisem upal nje-mu priznati. Sicer pa sem tudi vedel, da če pride do skrajnosti, da bo poleg mene Cottar, ki je izkušnen afriški lovec.

Zamorci so pričeli zdaj z velikimi noži sekati trnje, iz katerega so zgradili bomo. V oni strani trnjeve ograje, ki je bila obrnjena proti ubiti zebri, so

pustili Zamorci majhno luknjo, ki je imela nadomeščati okno. Boma je bila oddaljena komaj petnajst čevljev od ubite zebre. Ta razdalja se mi je zdela sicer zelo majhna, ampak ker je Cottar tako odredil, nisem ugovarjal, ker on je že vedel, kaj dela.

V bomo smo potem prinesli dvojce volnenih odevi, kajti noči so hladne, dalje thermos steklenico s kavo, električno svetilko z jako močno baterijo, in dvojce težkih karabink. Nato pa sem v svoje največje začudenje in skrb izvedel, da ne bo Cottar ostal pri meni v bomi, temveč Knini, zamorski fant, ki mi je nosil puške. —

"Onega, kar ima priti," je tiho odgovoril. "In prišlo bo kmalu."

"Ali misliš, da bodo prišle divje zveri?"
"Te vselej pridejo, bvana (gospod). In nocoj jih bo mnogo, to čutim."

Nato je začel potihoma nekaj šepetati. Kmalu nato se je igra pričela. Nenadoma sva namreč začula nad sabo v zraku plahutanje.

Skočila sva pokonci in pogledala navzgor, toda videla sva, da je bil samo jastreb, ki je sel na vrh bližnjega drevesa. Drugi jastrebi, ki so bili morda milje oddaljeni so ga videli sestiti na

jih je mnogo v Afriki. Toda ta čreda je dirjala v paniki, kakor da jo gonita strah in groza. — Prav to čredo sem videl pred dvema urama, ko se je mirno pasla na planjavi; če bi se ji bil približal kak lev, tedaj bi se zebre samo nekoliko umaknile ter se naprej mirno pasle. Zdaj pa je ta čreda dirjala mimo z očmi, v katerih se je brala groza.

Na visokem mimoza drevesu je pričela kričaje žlobudrati mala opica. Njeno kričanje nama je šlo obema na živce. V naslednjem trenutku je pridrljal velik noj, ki je hitel v neko neznano varno pribežališče preko planjave. Knini in jaz sva se nehote

vali, tega nisem mogel dognati. Končno je bil vsak dvom razpršen.

Nenadoma sem začul, kako so ostri zobje trgali meso. Bilo je to pritaženo grizenje in žretje in bilo je očitno, da skušajo samovabljeni gostje prikriti svoje gostijo pred ostalimi lakomniki. To je značilo, da živali, ki so bile zdaj pri mesu, ne spadajo k aristokraciji džungle, temveč da so take, ki se prikrađejo in požro, kjer morejo kaj dobiti. Polagoma sem spoznal oblike, ki so se kretale okoli mesa.

"Mbud va mbitu," (šakali), je zašepetal Knini.

"Kako veš to?"

"Zato, ker je zmerom tako. Šakal je majhen in strahopeten, toda M'ngu (bog) skrbi zanj. Šakal ne bo lačen. Ko bodo že vsi levi in sloni mrtvi, se bo šakal še vedno plazil po travi s polnim želodcem."

Tedaj sem nenadoma pritisnil na gumb svoje električne svetilke.

Svetilka je nenadoma zasvetila in vrgla srebrn krog svetlobe, v kateri se je vse natančno videlo. Z Zamorcem sva opazila v travi meso in dvojce živali, ki sta se potuhnjeno splazili proč. Da, bila sta šakala, najnižje in najstrahopetnejše vrste živali, ki spadajo k pasmi divjih psov.

Ugasnil sem spet svetilko in v trenutku sta bila šakala spet pri mesu. Zopet sva slišala skrtanje njiju kakor škarje ostrih zob. Zrla sta počasi in večkrat prestala, da sta pazno prisluškovala v noč. Tako je pretekla skoraj ena ura.

Nenadoma sta oba šakala pobegnili. Zdaj se nista poizkusila počasi in kradoma odplaziti, kajti njiju noge so v diru topotale po zemlji. Kaj je bilo, kar ju je pognalo v tak panični beg?

Skrivnost je bila kmalu pojasnjena. Nenadoma je trava oživila od živali. V naslednjem hipu je planila na meso skupina živali, ki je pričela hlastaje, renčaje in grgraje trgati meso in lomiti kosti.

V prvem trenutku si nisem mogel domisliti, kakšne vrste živali bi mogle biti. Njihov nenadni pojav po takšni tišini mi je bil uganka. Treba je bilo vedeti, da sem bil v Afriki "greenhorn" in brez vsakih izkušenj. Brez dvoma bi star, izkušen afriški lovec takoj razbral situacijo, kakor jo je, mislim, tudi Knini.

Toliko sem videl, da živali nido dovolj velike, da bi bili levi. Bile pa so predrzne zveri, ki niso izkušale zakriti, da krađejo. Nenadoma pa sem jih prepoznal. Bile so hijene. Vedel sem, da so hijene strahopetne živali in da jih noben afriški lovec ne prištevja k nevarnim, ampak to noč jim jaz nisem posebno zapupal.

Pustil sem jih nemoteno pri žretju približno pet minut, nato pa sem posvetil s svojo svetilko nanje. Na zebri in okoli nje je bilo osem teh grdišč pošasti, z grbami na vratu in s svojimi odurnimi glavami. Njihove oči so bile majhne in so se svetile kakor zeleni emeraldi.

Hijene niso mogle prenesti luči in so pričele odhajati. Ena izmed njih, predrznejša od ostalih, se je obrnila in zarenčala in zdela se je, da bo napadla, nato pa se je obrnila in odšla za drugimi.

Ko je moja svetilka ugasnila, so se spet priplazile nazaj. Deset minut zatem so zopet vse žrle na zebri. Jaz sem jih poizgusil preplašiti s tem, da sem svetilko prižgal in ugašal, toda hijene so postajale čedalje bolj drzne.

Tiste noči sem videl čudovit prizor hinavske pretkanosti. — Okoli enajstih zvečer je izšel mesec in je zdaj pa zdaj posvetil skozi oblake. V tem času sem nenadoma začul kakih sto čevljev od mesa neko renčanje, katero sem smatral za renčanje le-va. Tudi hijene so slišale to renčanje, kajti takoj so prenehale žreti in dvignile glave.

Renčanje je kmalu prešlo v globoko, zamolklo rjojenje. Nato pa se je začulo, kako se tista zver naglo bliža mesu.

Hijene so se naglo ko blisk v paničnem strahu razletele. Nasedle so istemu triku, kateremu sva nasleda tudi Knini in jaz. Ta zver, ki je tamkaj renčala in rjovel, namreč ni bil lev, pač pa neka druga hijena. Bilo je očitno, da ni pripadala tej skupini, zato se je hotela na ta način priklopiti do svojega deleža. Meso je napadla divje in pota- krešno ter odtrgala doberšen kos, predno so prišle nazaj ostale hijene, ki so kmalu opazile prevaro. Dasi so jo takoj pregnale, vendar je dobila, kar je hotela. Jaz in Knini sva jo potem slišala, kako je žrla in goltala nekoliko dalje v travi.

Neverjetna resnica je, da je ta hijena ponovila tekem prihodnje ure še dvakrat in in isti trik. In vsakokrat je bila uspešna ter je pobegnila s kosom mesa vstran.

Kako to, da so si pustile ostale hijene to dopasti? Odgovor je lahak. Zato, ker so bile v strahu pred gotovostjo. Nikdar si niso bile namreč popolnoma gotove, če ni to lev, ki renči tam v temi, in strah negotovosti je držal v objemu njihovo strahopetno bistvo. Morda so stilitile rosnico, ampak njihovi žveci so bili prav tako razdrapani, kakor moji in Kninijevi, zato so vsakokrat pobegnile. Ona osamljena pretkana hijena pa je morala to vedeti, zato je pri tem triku vsakokrat profitirala.

Okoli polnoči se je zopet polastil strah najinih duš. Bil je to najčudovitejši primer najčudovitejša noči mojega življenja. V razdalji kakih sto čevljev sva začula nek čuden glas.

Knini se je zgrozil, se pričel tresti ter je stisnil mojo roko.

"Tui!" je zašepetal (leopard). Hijene so takrat dvignile glave ter začele napeto prisluškovati v smeri, odkoder je prihajal oni šum. Mesec je takrat pravkar priveslal izza oblakov, tako da sem jih mogel natančno videti. Pričakoval sem, da bodo takoj pobegnile, kakor je bila njih navada, toda v moje veliko začudenje so pričele spet žreti.

"Samo en leopard, preveč hijen," mi je rekel Knini. Ta njegov argument je bil dovolj naraven in verjeten. Toda kmalu je zavladal med hijenami viden nemir. Pričele so žreti s kratkim, lakomnim goltanjem, pri tem pa so neprestano dvigale glave in prisluškovale. Zopet so začele pritaženo renčati, jaz pa sem napejal oči, da bi videl to, kar so videle one.

Nenadoma se je pojavila v travi, kakih 50 do 60 korakov od

(Dalej na 3. strani).

Velika noč in mi

IVAN ZORMAN

Na nebu solnce praznično blesti se, iz popja se budi cvetlica nežna, v grmovju pičiji zbor vesel prepeva, v zelenju živo slednja bilka vstaja. I tam v daljini sinji pod Triglavom polje in gora v cvetje se odeva, narava vsa vstajenju spev prepeva. — in bratje naši, prosti spon stoletnih, v življenje novo, lepše vstajajo. Vse, vse kipi, vstajenja se raduje, le mi, ki nas objela je tujina, molčimo tožni in — umiramo.

Umiramo, umiramo!

Z bridkostjo se od vas poslavljamo zakladi vi najdražji duše naše: slovenska mila pesem, govornica, s krvjo odkupljene svetinje dedov!

So klicali zaman svoj rod k življenju navdahnjeni borilci dni minulih, zaman nam v srca vlivali ponosa, sejali seme vere in ljubezni?! Zaman navdušeni so bratski krogi v tujini duh slovenski čuvali,

zaman častili knjigo, pesem svojo, zaman slavili svetle vzore dedov?!

Poginjamo, poginjamo!

Z družico si si včeraj gnezdo spletel — mladič tvoj danes glasov ne umeje, ko zadoni slovenska pesem krasna. Drugam mladiču hrepeni srce,

pri tebi zanj veselja, sreče ni, globok prepad se grohota med vama, ti njemu tujec si, on tujec tebi. K večeru se nagiba ti življenje, samotni, truden zreš v sveta vrvenje, zatoži se ti po planinah jasnih, zatoži po pšeničnem zlatem polju, zatoži po vasi med gorami, zatoži po obrazih dni mladostnih ...

Naš čolnič se potaplja v tujem morju —

O da bi rod naš kakor kapitan, ki svoji ladji je do smrti zvest, do konca branil čolnič svoj pogina in častno pal v valovih vseoblastnih!

"Če bi bil še kak drug beli človek z vami v bomi, bi vam to vzelo polovico interesantnosti," je rekel Cottar. "Prišli ste sem kaj iskati razburljivih dogodivščin, in bogme, teh boste imeli dovolj. Sicer pa postajam tudi prestar, da bi mogel še izgubljati noči brez spanja. Torej lahko noč in dobro srečo!"

Knini, moj zamorski fant, in jaz sva se splazila v bomo; vsi ostali pa so odšli nazaj v taborišče. Solnce je pravkar zahajalo.

Nenadoma se me je polastil občutek velike osamelosti. Bil sem že v marsikaterem samotnem kraju, v Arktiku, ob sibirski obali, v Alaski, toda nikoli še nisem občutil take osamelosti, kakor v tej s trnjem ograjeni bomi sredi afriške planote. Zdela se mi je, kakor da sva Knini in jaz edina prebivalca nekega prazgodovinskega sveta. — Solnce je zašlo, na zemljo je legla mrak in sence so postajale vedno temnejše.

Ta popolna tišina pa ni trajala dolgo. Kmalu se je imela pričeti drama, kateri sva bila to noč priča jaz in Knini.

Knini se je sanjavo zadržal nekam v daljavo. Jaz sem se čutil že brez njegove sanjivosti zelo osamljenega, zato sem ga vprašal:

"Kam pa gledaš in česa pričakuješ?"

drevo, in zdaj so priplahutali od vseh strani in posedli okoli njega.

Poželjivih in lakomnih oči so gledali na meso, ki je ležalo v bližini na tleh. Toda niso se drznili sestiti nanj. Bilo je prepozno in jastrebi so se bali onega, ki mogoče leži in opreza v temi v travi. Koncem konca so jastrebi vladarji teh planjav, zakaj končno vendar vse njim pripade, toda tudi njim je prvo načelo samohranitve. Če ne bi bilo tako pozno, bi sedli na ubito zebro in jo v nekaj minutah do kosti obrali; čež dan ne smete pustiti na afriški planjavi niti pet minut svojega lovskega plena nezavarovanega. V petih minutah oberejo ti pogrebniški zraka vse, tako da ne ostane drugega, kakor bele kosti, ki jih potem razvlečejo hijene in šakali.

Jastrebi so iztezali svoje odurne vratove in lakomno gledali na meso. Takrat sem se spomnil prerokovanja preroka Izaije, ki je rekel:

"Gorje deželi za rekami Etiopije, ki jo zasenčujejo temna krila!"

Centralna Afrika je ta dežela, in senčnata krila morajo biti plahutajoča krila teh jastrebov.

Tedaj sva nenadoma začula topotanje kopit in pridivjala je čreda zeber, ki nama je kmalu izginila izpred oči. Mi smo danes že dvakrat videli zebre, ki

stisnili tesneje skupaj.

Sence so se poglabile. Nenadoma je zletela z vrha nekega drevesa velika maribu štoklja, s kljunom ko rapir, ter odletela nekam v daljavo. Drug za drugim so zdaj odleteli tudi jastrebi.

Nenadoma je razprostrla noč na zemljo svoja črna krila. Znočilo se je tako nenadoma, da sva komaj še razločila vado, ki je ležala komaj 15 čevljev od naju.

V tem trenutku sem občutil, da je bilo tukaj še nekaj drugega, razen Kninija in mene. Deset čevljev za vado se je pojavila senca, temnejša od ostalih senc.

Nikoli nisva izvedela, kaj je bila ta senca, ki je takoj spet izginila.

Okoli najine bome je oživela divjina. Nekje daleč je zarezgetal zebra-žrebec. Čez nekaj časa je nekaj zameketalo, kakor bi se posmehoval gozdni favn. Takoj zatem se je začelo tuljenje hijen. Tuljenje hijen se je vedno končavalo v kratkem, presekkanem, dijaboličnem smehu.

Vsem svojem življenju še nisem nikoli čul tako strašnega smeha.

Spet je nastal molk. Čakala in prisluškovala sva morda pol ure. Medtem se mi je zazdelo, da se sence za vado premikajo. Ali je bil to samo trik mojih oči, ali so se tam res premikale ži-

NAJRAZBURLJIVEJŠA NOČ MOJEGA ŽIVLJENJA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

mesa, dolga, vitka senca. Bila je tako velika, da sem bil prepričan, da je to levinja, ne pa leopard.

"Simba?" sem šepetaje vprašal Kninija.

Ta je odmajal z glavo: "Tukubva." (Leopard, toda velik).

In bil je res velik. Videl sem ga dobro in sem bil prepričan, da me ne varajo oči. V srebrni mesečini sem natančno videl, da je bilo njegovo lepo, vitko telo

za polovico večje od navadnega dorastlega samskega leoparda.

Leopard je šel z dvignjeno glavo naravnost proti mesu. Pričakoval sem, da bo začel renčati, toda se je popolnoma tiho pomikal naprej. In takrat sem spoznal, da to ni navaden leopard. Po hrbtu mi je zagomazelo in vedel sem, da bom zdaj nekaj čudovitega doživel.

Hijene so hotele žreti naprej, toda neprestano napredovanje in bližanje velike mačke je bilo

preveč za njihovo strahopetnost. Stisnile so se tesno skupaj in hripavo renčale. Takrat sem čutil, kako je Knini zakopal svoje prste v mojo ramo.

Še danes ne vem, kako mi je bilo takrat pri duši. Res, da je bila med nama in leopardom ograja iz trnja in da se leopard ni briga za naju, nego za meso. Toda Kninijevi zobje so pričeli šklepetati, jaz pa sem naglo odprl varnostni zapah na svoji težki karabinki. Takrat sem bil mnenja, in tega mnenja sem še danes, da če bi si bil izbral ta leopard naju za svojo žrtev, mesto ubite zebre, da bi proti najini bomi korakal s prav tako resolutnim pogumom, kakor je šel zdaj proti skupini hijen.

Ko je bil oddaljen še petnajst čevljev od mesa, ni ena izmed hijen mogla več vzdržati in je pobegnila. Vso pot je divje tulila in cvilila, kakor da že čuti leopardove zobe na svojem boku. Morda je bila ta hijena bolj strahopetna od ostalih, morda je leoparda bolje poznala od drugih. Naj bo že tako ali tako, ta je pokazala pot, nakar so jo udre vse ostale za njo, tuleč in cvileč, kakor da jim je smrt za petami.

En sam leopard je prepodil osem hijen! To je bil ali čudovit primer hladnega, preračunane blufa, ali pa je bil ta njihov beg posledica kake drame, ki se je odigrala prej v džungli, in v kateri so nastopile hijene in ta leopard. Leopard se ni hotel toliko ponižati v svojem dostojanstvu, da bi jim sledil ali pogledal za njimi, temveč je mirno stopil k zebri in začel žreti.

V tem razburljivem trenutku je mesec zašel za oblak in obdala nas je tema. Malo trenutkov v svojem življenju se morem spominjati, v katerih bi me obvladovalo tako nervozno razburjenje, kot v tem hipu. Leopard je bil oddaljen samo petnajst korakov, jaz pa ga nisem mogel videti.

Zašepetal sem Kniniju, naj pritisne na gumb električne svetilke. V naslednjem trenutku je posvetila svetilka v velikem krogu, sredi katerega je stal perfekten, krasen leopard. Bil je tako velik, kakor mlada levinja, in v resnici krasna žival.

Njegov kožuh bi bil imenitna lovska trofeja. Poleg tega pa je bil tudi pošten lovski plen. — Usmrti in bodi usmrčen, to je načelo afriške džungle in stepe; ta leopard je poklal na stotine gazel in antilop, in zdaj je torej prišla vrsta nanj. Poleg tega pa sem imel tudi občutek, da bi ta leopard takoj napadel človeka, če bi ga slučajno srečal.

Ampak razdalja je bila prokleto majhna, posebno še za nezkušenega afriškega lovca, kakršen sem bil jaz. Če ga takoj s prvim strelom ne zvrnem, bo morda s prihodnjim skokom pri naju v bomi. . .

Krasna žival je pogledala kvišku, ko jo je zadela luč, nato pa je pričela spet nadaljevati svojo

gostijo. Pozneje sem izvedel, da je bilo tudi to nenavadno pri tem leopardu, da ni zbežal ob soju luči, kar velike mačke navadno vedno store.

Jaz sem kolikor mogoče skrbno pomeril, nato pa pritisnil na petelina. Smrtno zadet je leopard strahovito zarenčal, nato pa se je, zakopaje svoje zobe in kremplje v zebino meso, zgrudil poleg mesa na tla. Pomeril sem še enkrat ter mu dal še drugi strel v glavo, da sem bil gotov, da je ubit.

Knini je spet ugasnil luč, nakar sva pričela potihoma govoriti v temi, in sicer samo zato, da sva čula svoje glasove. Dejstvo je bilo, da sva se s tem strelom postavila pred veliko dilemo. V razburjenju streljanja sem namreč čisto pozabil, da v slučaju, da leoparda ubijem, morava iti ven iz varstva najine trnjeve ograje, da ga privlečeva k ograji, sicer ga bodo hijene požrle, preden se bo naredil dan.

Nič kaj mi ni ugajal ta izgle. Resnica je sicer, da najina trdnjava ni bila ničesar drugega, kakor nekoliko trnja, katerega sem lahko z nogo odrinil, toda to je bilo vse, kar naju je ločilo od črnih senc, ki so se plazile po travi v planjavi. Poleg tega pa sem bil v Afriki greenhorn. — Stari Cottar bi najbrže šel ven, ne da bi se niti za trenutek pomišljal, v moji glavi pa so se pričele porajati misli o vsakovrstnih nevarnostih. Kaj, če čaka leopardova samica v travi na samica? Ali če se plazi v travi črna mamba, ki je ena najbolj

strupenih afriških kač? Ali če morda preži v grmičju lev, ki bi se lotil vsakega, kdor bi mu hotel odvzeti meso?

Na drugi strani pa spet, če ne grem, ne bom izgubil vsega spoštovanja samo pri Kniniju, nego pri vseh domačinih, ki so s Cottarjem v taborišču. In kakor požar bi se razširila vest, da je bvana, ki je ustrelil leoparda, bil prestrahopeten, da bi šel ponj in da je rajši pustil njegovo kožo hijenam, ker se je bal za svojo lastno kožo.

Videl sem torej, če hočeva iti ponj, da morava to storiti takoj, brez odlašanja in oklevanja. Čim dlje čakam, tem slabše bo.

"Tvende!" sem rekel Kniniju (pojdiva).

Priznati moram, da sem upal, da se bo Knini branil iti. Ugajala mi je misel, da ako bi me Knini ne hotel ubogati, da mi ne bo mogel nihče ničesar očitati. Nihče bi mi ne očitil, da sem ostal v bomi ter pustil, da so hijene raztrgale leopardovo kožo. Naravno je, da sam ne bi mogel iti. Celo Cottar ne bi šel sam niti ne bi dovolil, da bi šel kdo drugi v takem slučaju. Eden mora namreč pri taki priliki svetiti, dočim drugi straži s puško v roki.

Toda Knini je bil pogumen dečko, iz rodu Vakamba plemena, in kakor vsi afriški Zamorci, je tudi on smatral svojega bvano za čarovnika, proti kateremu nimajo demoni noči nobene moči. Tako so smatrali Zamorci vse bele lovce. In kako (Dolje na 3. strani).

Voščim vesele velikonočne praznike vsem mojim prijateljem in znancem in se jim priporočam za

barvanje hiš

znotraj in zunaj, po zmernih cenah

Matt Strumbelj

PAINTER & DECORATOR

6020 St. Clair Ave.

Rudolph Bukovec

4506 Superior Ave.

ENdicott 9683

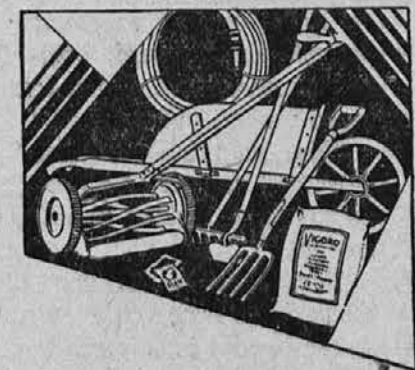
SLOVENSKA
MESNICA

Fino, sveže in doma posušeno meso. Najboljša kvaliteta in jako okusno.

Zmerne cene
Se priporočam

Voščim vesele velikonočne praznike Slovincem in Hrvatom

Garden Supplies for Spring

Ignac Šepic

Slovenska
trgovina
z
železnino,
orodjem
in
barvami

Kdor rabi dobro blago po nizki ceni in dobri postrežbi, naj se posluži v slučaju potrebe le naše trgovine. Bogata izbira vsega vrtnega orodja ter vsega železja, kar ga rabite pri vaši hiši. Velika izbira raznih barv najboljšje kvalitete. Postrežba točna, cene nizke.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM
ODJEMALCEM V PRIPOROČILU
NADALJNE NAKLONJENOSTI

Okusna, domače prirejena jedila ob vsakem času.

Vabljeni so tudi oni, ki prihajajo v Cleveland iz drugih krajev na obisk.

Vesele velikonočne praznike želimo vsem!

GOLOB'S RESTAURANT

6314 St. Clair Ave.

DR. F. L. MRAMOR

3501 E. 93d St.

Michigan 7165

ZOBOZDRAVNIK

Uradne ure:

Vsak dan od 9-12, 1-4:30, 6-8

Ob sredah od 9-12

Voščim vesele velikonočne praznike vsem!

SLOVENSKA KROJAČNICA
in
KEMIČNA ČISTILNICA OBLEK

FRANK POJE IN SIN

631 E. 185th St.

se toplo priporoča rojakom za obilno poslugo njegove firme v slučaju potrebe.

Vesele velikonočne praznike vsem klientom in prijateljem!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ROJAKOM.
ROJAKINJAM IN ODJEMALCEM ŽELI

JOHN TRČEK

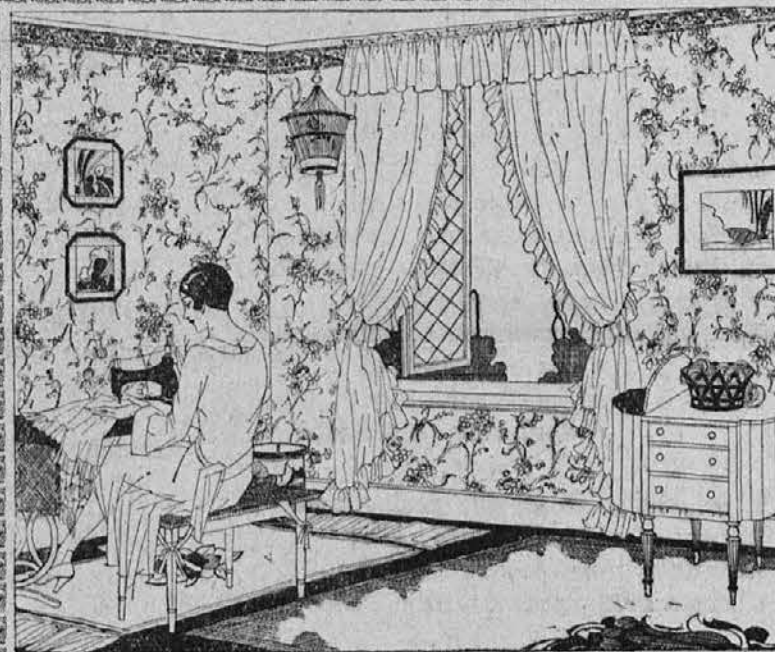
SLOVENSKA SLAŠČICARNA
nasproti slovenske cerkve v Collinwoodu

15508 Holmes Ave.

Cleveland, Ohio

Vedno sveža zaloga tobačnih izdelkov, velikonočnih košaric, sladoleđ, candy ter šolskih potrebščin.

Obiščite me, da vam vljudno postrežem po jako nizkih cenah.

JACK BONCA

Prva slovenska trgovina za papiranje sob

CENE JAKO ZMERNE

Vse delo je točno in čedno narejeno
Se priporoča rojakom in želi vsem skupaj

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

6105 St. Clair Ave.

BUKOVNIK

STUDIO

PHOTOGRAPHY

v Slovenskem Narodnem Domu, 6405 St. Clair Avenue,

HEnderson 5013

Voščim vesele Velikonočne praznike vsem!

NAJRAZBURLJIVEJŠA NOČ MOJEGA ŽIVLJENJA

(Nadaljevanje iz druge strani)

tudi ne! Ali mi ni bilo potrebno samo potegniti z navadnim lesenim klinčkom ob hlačah, pa sem imel ogenj?! In v moj voz mi je bilo treba naliti samo neko smrdeto tekočino, pa sem brzel preko step in planjav, ne da bi ga kdo vlek ali porival! In z železno palico mi je bilo treba samo pomeriti na kako žival, ki je bila dvesto jardov oddaljena, pa je zagrmelo in žival se je mrtva in krvava zgrudila na tla! Da, on pojde z bvano v temo in kamorkoli!

"Dio, bvana!" (pojdiva), je rekel.

Odmaknila sva trnje nekoliko narazen in se splazila ven v temno noč. Jaz sem držal karabinjo, pripravljen na strel, dočim je Knini s svetil z električno lučjo na vse strani. Tako sva se previdno priplazila do ubitega leoparda, da zgrabila vsak s svojo prsto roko ter ga zavlekle k bomi. Sem-li takrat sploh dihal ali ne, tega se danes ne spominjam, tako sem bil razburjen. Čutil pa sem, da mi vstajajo lasje pokonci, da mi nekaj komaj po hrbtenici in srce mi je burno utripalo, dočim sem imel grlo kakor zadrgnjeno.

Toda takoj sem se prepričal, da nisva sama na tem mestu. Opazil sem namreč dvojce postav, velikih kakor srednjeveliki pes, ki sta se plazili v travo. Bila sta to onadva šakala, ki sta prišla zvečer prva na večerjo.

Ko sva privlekla leoparda do bome, sva ga pustila tik onstran trnjeve ograje, kjer sva lahko pazila nanj, sama pa sva naglo splezala nazaj v notranjost bome.

Doživela sva torej že dokaj razburljiv dogodek in kot svoj lovski plen sva imela enega najlepših leopardov, kar sem jih še kdaj videl. Toda pred nama je bilo še vedno pet ur trde noči in vedel sem, da se je stvar komaj pričela. Takrat sem se spomnil nekega svojega znanca, ki mi je pripovedoval, da je nekaj preživel noč v bomi, in da ni naštel nič manj kakor devetnajst levov, ki so se plazili v bližini.

Minila je nadaljna ura, in k vadi ni bilo nobene živali. Končno sta se prikradli spet dve mali postavi iz trave. Brezdvomno sta bila šakala, ki sva ju že prej videla. Morda je bilo res tako, kakor mi je Knini povedal, da zanju skrbi Mvenijezi M'ngu. . .

Jaz bi ju bil pustil, da bi se bila nažrla po mili volji, če bi bilo to v moji moči. Toda takrat so se spet prikrdle nazaj hijene, te ostudne grbaste živali, ki so zopet prepodile svoja manjša in slabotnejša bratranca od gostije. Šakala sta zopet izginila, ampak vedel sem, da nista šla daleč, temveč da čakata samo prilike, ko bodo tudi majhni in slabotni triumfirali.

Hijene so žrle morda kakih petnajst minut, ko sem nenadoma začul od grmičja sem globoko renčanje. Hijene so planile pokonec, kakor bi bile od krogel zadete, nato pa so kakor okorele nepremično obstale. Tako so obstale za hip, nato pa planile kakor blisk od mesa in izginile v travo.

Tedaj so se Kninjevi prsti spet zakopali v mojo ramo. Fant se je tresel po vsem telesu in v mesečini sem opazil belino njegovih, v grozi široko razprtih oči.

"Zdaj prihajajo, bvana!" je zašepetal.

"Kdo?"

"Simba!"

Nemogoče mi je opisati vse ono, kar je položil Zamorec v to edino besedo. Simba pomeni lev.

Dasi sva bila oba utrujena od dolge preže, vendar nisva bila še nikoli v svojem življenju bolj bdeča kakor v tem trenutku. Nekaj časa je bilo vse tiho, nato pa so se izluščile iz temne trave tri velike postavbe.

Bili so trije levi: samec z dolgo in košato grivo po oprsju, in dvojce samice.

Za hip so se ustavili v mesečini in gledali proti nama. Samec je tedaj jezno zarenčal, ena samica pa je stopila naravnost proti najini bomi ter pogledala skozi odprtino v notranjščino. Bila je tako blizu, da sem natančno razločil črte njenega obraza in lahko bi jo bil s pestjo sunil v glavo.

Ampak nisem je sunil in tudi drugače je nisem izzival. Najprej sem mislil, da bi jo bil ustrelil, toda bila je preblizu in njen smrtni skok bi jo bil lahko pogнал v bomo. Sicer pa se je zdelo, da je ni privedla k bomi krvoločnost, marveč radovednost.

Levinja je široko odprla žrelo, zarenčala, nato pa se obrnila in z majestetičnimi koraki odšla k mesu. V naslednjem trenutku se je že gostila in lomila kosti ob ostalih dveh.

V bledi mesečini sem videl velikega samca, kako je položil desno prednjo šapo na meso, da ga je tiščal k tlom, z zobmi pa je trgjal velike kose in jih požiral. Bil je tako blizu, da sem natančno slišal delovanje njegovih čeljusti.

Ali so levi vedeli, da jih opazujeta dva moža, oddaljena komaj petnajst čevljev od njih? Seveda so vedeli, toda niso se zmenili za naju. Tekom prve četrt ure, ko so žrli, so od časa do časa obrnili glave proti nama ter zarenčali, kakor bi hoteli reči, da ne marajo nobenih dvonožnih oprezovalcev in vglarjev v bližini, sicer pa je treba reči, da so se zadržali napram nama z dostojanstveno indiferentnostjo.

Knini in jaz sva natančno pazila na vsako njihovo kretnjo. Čula sva njihovo renčanje, slišala mletje njihovih zob in natančno sva vedela vsakokrat, kadar je kdo izmed njih odtrgal kos mesa. Sicer pa mi je ves ta čas nekaj pravilo, da se ne nahajava v resni nevarnosti.

Občutkov, ki sem jih imel v teh trenutkih, ne morem opisati; rečem le toliko, da bi z veseljem prejedal zopet desetisoč morskih milj, če bi mi bilo spet dano preživeti tako čudovito noč.

Kmalu so levi popolnoma pozabili na naju. Zdaj so polagoma in zložno žrli, prav kakor naše domače mačke, ki se motovijo okoli skled. Ko sem čutil, da se mi je po prvem razburjenju roka pomirila, sem prijel za karabinko, da bi bil pripravljen za vsak slučaj, nato pa sem posvetil na skupino. Ko je posvetila luč nanje, so levi dvignili glave in zarenčali; njihove velike forme so se v mesečini ostro risale proti temnemu ozadju.

Nenadoma se je veliki samec obrnil in odšel, ena samica pa za njim. Druga samica pa je začela renčati, kakor da misli vsak hip planiti na naju, toda tudi ta ni mogla prenesti svetlobe, ki ji je žarko sijala naravnost v obraz. Renče je kmalu zatem tudi ona utonila v temnih sencah.

Ugasnil sem luč, nakar so bile velike zveri takoj zopet nazaj pri mesu. Utripajočih src sva jih s Kninjem opazovala nad dve uri pri njihovi gostiji. Dozdaj pravzaprav še nisva bila v resni nevarnosti. V največji nevarnosti sva bila tedaj, ko sva šla ven po mrtvega leoparda, pa še takrat ni bilo nobene zveri v bližini, in kolikor toliko naju je pred napadom varovala tudi električna luč.

Toda predno se je zdanilo, nama je bilo prestat težko krizo. Ko sva kukala skozi najino "okno" v bomi, so se levi nenadoma odplazili proč. V tem trenutku so bili še tam, v naslednjem jih že ni bil ovec. Knini me je nenadoma zgrabil za roko in dejal: "Ni mambo gani haja?" (Kaj pomeni to?).

Jaz mu nisem mogel odgovoriti, ker sem vedel manj kot on, temveč sem le napeto zrl ven. Nenadoma sva začula neko lomastenje. Vedel sem, da mo-

ra biti nekaj izrednega, sicer se ne bi levi kar tako poslovlili od svoje sočne pečenke.

Takoj nato se začuje zopet lomastenje v nizki gošči, približno štirideset jardov proč. Naravnost proti nama je lomastil neki velik nestvor, lomeč pod seboj grmičje in mlado drevje.

Moja prva misel je bila, da lomasti proti nama slon. Če je bil to res slon, ki naju je zavohal, in če je sklenil, da naju usmrti, naju bo poteptal v najini bomi kot dvojce črvicev. Sicer bi ga bil lahko poizkusil ustavi-ti s svojo karabinko, toda to je bila kaj žalostna tolažba, kajti slona podereš v diru samo tedaj, če ga zadeneš natančno za uho, da mu prodre krogla naravnost v možgane.

Oba sva skočila na noge. Iz goščave se je tedaj pokazala neka žival ogromne oblike, katere nisem mogel takoj spoznati. "Slon?" sem zašepetal.

"Kifarū," je komaj slišno dahnil Knini. (Nosorog).

Takrat pa je bil grozni nestvor že tako blizu, da sem ga natančno prepoznal. Videl sem njegovo čudno, groteskno glavo in dvojce velikih roženih izrastkov, ki ju je imel na nosu. Ta žival je dovolj strašna celo ob solnčni svetlobi, zato si lahko mislite, kako je izgledala zdaj, v tej jutranji pomračini. Bila je prava grimasa na obrazu narave.

Nosorog je manj nevaren kakor slon, manj prevejan in pretkan, a bolj zabiti, bolj hitro razjarjen — ali bolje rečeno, on je sploh zmerom razljučen — in se mu lažje pride do živega kakor slonu. Njegova koža je več kot palec debela in neznansko trda. Njegovi bedasti, majhni možgani so zaprti v debeli in trdi lobanji in kolos tehta nad štirisoč funtov.

Nosorog naju še ni napadel, zakaj kadar napade, pridrvi kakor lokomotiva, temveč je tekkel in drobil proti najini bomi v lahnen dirju.

Baš ko sva midva vstala, se je nosorog za hip ustavil. S prednjo nogo je pričel kopati po zemlji, s svojo veliko glavo pa je nihal sem in tja. Nato je nagnil glavo, da so njegovi nosni rogovi gledali naravnost proti nama, nakar je začel teči proti bomi.

Nekako pet-čevljev pred bomo se je spet ustavil, kopajoč z nogami in globoko sopeč. Prepričan sem, da se je takrat pripravljaj na napad. V njegovih majhnih, bebastih možganih se je pričela takrat kuhati jeza, ki je vrela kakor v kotlu. Vedel sem, da naju zdaj pred njim nič ne reši, razen srečno pomerjene krogel, ki bi ga pogodila v čelo ter prebila njegov debel koščeni ščit.

V hipu sem dvignil puško in položil prst na petelina. Če se zmislim danes na ta dogodek, si mislim, da je ni krogel, pa naj bi ga še tako srečno zadela, ki bi naju rešila. Življenjska sila rihočerosa ali nosoroga je namreč velikanska. Mnogokrat bo dirjal še dvesto jardov daleč s prestreljenim srcem. Nosorogi so usmrtili že marsikaterega izkušenega lovca ob belem dnevu in v kraju, kjer se jim je lahko umaknil, kaj pa naj rečeva midva, ki sva bila zaprti v svoji revni trnjevi bomi?! Ako bi bil takrat nosorog napadel, ne bi bilo danes tukaj ne mene, ne Kninija, da bi povedal to zgodbo.

Toda najhujše nama je bilo prihranjeno, to pa vsled ostro-umnosti mojega Kninija. Jaz sem Kniniju ukazal, naj posveti z lučjo nestvoru naravnost v oči, da bi imel jaz boljši cilj in da bi ga hkrati s svetlobo nekoliko oslepel. Knini pa je takrat posvetil ter obrnil luč namesto na nosorožčev glavo, na neko bližnje grmovje. Nosorog se je v hipu premislil, povesil glavo ter se zakadil proti dotičnemu grmovju, po katerem je plesala luč.

Ko je bil nosorog onstran grmovja, se je ustavil, zmešan in zmeden, ker v svoji trdi butici ni mogel zapopasti, kaj se je zgodilo. Pričel je gledati okoli sebe, in ko naju je zopet ugledal, je spet povesil glavo ter se obrnil proti nama, da naju v zaletu potepta. Ampak zdaj je bil Knini že njegov mojster.

Temu Zamoreu iz rodu Vankamba gre vsa zasluga in zahvala, da sva ostala živa. Knini je namreč dobil neko inspiracijo. Z bliskovitim razumom, ki bi osramotil vsakega belca, je zdaj posvetil na neko manjše drevo v bližini. In v trenutku, kakor bi ga bil Knini treniral, se je zakadil nestvor v drevo in ga podrl.

Nosorog je letel še dvajset jardov naprej, preden se je mogel zopet ustaviti v svojem zaletu. Namreč že plesala njegova luč po polnoma zmeden in zmešan, toda moj izborni Knini mu ni dal več nobenega časa za razmišljanje. V naslednjem trenutku je namreč že plesla njegova luč po nekem orjaškem mimoza debelu.

Brez vsakega pomisleka se je nosorog zaletel in zakadil v drevo, v katero je s tako silo tresčil, da je kar votlo zabobnelo. Nosorog je obstal na mestu kakor vkopan, nato pa je menda spoznal, da je te vrste igra vendar prehuda zanj. Mesto da bi se spet zakadil na naslednje drevo, po katerem je zdaj plesala Kninijeva luč, je globoko zasopel.

Frank Vesel

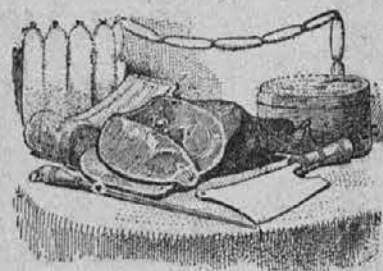
Prva slovenska mesnica in grocerija v NOTTINGHAMU

Zeli vsem svojim cenjenim odjemalcem prav vesele velikonočne praznike!

NAŠI ODJEMALCI VEDO, da boljšega blaga, kar se tiče klobas, šunk, želodcev in plečet, ne morejo dobiti nikjer drugje. Kupite tudi pri nas, in ne bo vam žal.

787 E. 185th St.

Tel. KEnmore 2765

Pintar Brata

6305 Glass Ave.
HEnderson 6995

6706 St. Clair Ave.
ENdicott 0871

19807 Cherokee Ave.
KENmore 1021

AKO HOČETE, DA BO VASA MIZA NA VELIKONOČNO NEDELJO OBLOŽENA Z NAJFINEJŠO SUHO MESENINO—PLEČETA, ŠUNKE, ŽELODCI, KLOBASE (vse doma sušeno in pripravljeno)—ALI S SVEZIM MESOM TER PERUTNINO (kokoši in po naročilu purani, gosi ali race), TEDAJ OBIŠČITE ENO IZMED NAŠIH MESNIC. IME PINTAR BRATJE VAM JAMČI PRVOVRSTNO KVALITETO IN IZREDNO OKUSNO PRIPRAVLJENO MESENINO

IMAMO TUDI OKUSNO DOMAČO REPO IN ZELJE

FINO SUHO IN SVEŽE MESO

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM!
Frank in Jakob Pintar

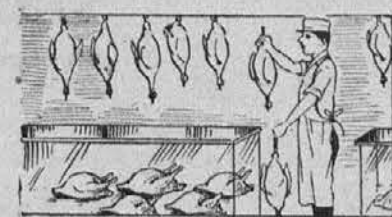
A. F. Svetek Co.

478 E. 152d St.
Tel. KEnmore 2016

15222 Saranac Rd.
Tel. GLenville 5751

SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD

V priporočilu vnaprej želimo vesele velikonočne praznike vsem Slovencem in Hrvatom

John Kaušek

SLOVENSKA
GROCERIJA in MESNICA

19513 Keewanee Ave.

Se priporoča cenjenim gospodinjam za nakup finega, svežega grocerijskega blaga za praznike. Če hočete dati kaj dobrega na mizo za Velikonoč, pridite k meni po doma posušene šunke, želodce, gnjati in klobase. Velika zaloga tudi vsega svežega mesa in perutnine.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Rudolph Perdan

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA GROCERIJA
IN MESNICA V NOTTINGHAMU

Velika izbira dobrega svežega mesa, prekajenih suhih plečet in pristnih domačih klobas. Kvaliteta najboljša, solidna postrežba, ter nizka cena. Toplo se priporoča v naselbini in okolici za obilen poset in nakup za VELIKONOČNE PRAZNIKE

933 E. 185th St.

VSEM ODJEMALCEM IN ZNANCEM
SIROM AMERIKE ZELIM
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

SLOVENSKI DOM

15810 HOLMES AVE., COLLINWOOD

Priporoča cenjenim društvom in klubom prostorne in higijske dvorane za seje, prireditve, bankete, koncerte, svatbe, po nizkih cenah. Dvorane so lepo dekorirane in pripravne za vsevrstne prireditve. Kuhinjske opreme za postrežbo 500 ljudem. V spodnjih prostorih je krasno in moderno urejeno kegljišče. Posečajte, rojaki, to narodno inštitucijo, ki je zgrajena v procvit naselbine.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Direktorij Slovenskega Doma

VESELO ALELUJO
vsem odjemalcem, prijateljem in znanec želi

Anton Gubanc

slovenska modna trgovina
16725 WATERLOO RD.

Nasa trgovina je poznana po dobri, točni in hitri postrežbi. Velika zaloga vsevrstnega oblačila za moške, ženske in otroke po zelo nizkih cenah.

Toplo se priporoča rojakom za veliko poslugo naše trdke v zagotovitvi dobre in poštene postrežbe.

Člani kluba slovenskih mesarjev in grocerjev v Collinwood, Ohio

voščijo vsem svojim odjemalcem in sploh vsem rojakom

vesele velikonočne praznike!

Slovenskim gospodinjam se toplo priporočamo, da nas obiščejo kadar bodo nakupovale jestvine za velikonočne praznike.
Popolna zaloga v naših grocerijah in mesnicah vam bo omogočila izvrstno velikonočno kosilo.
Kupite pri svojih ljudeh, kateri vas poznajo v dobrih in slabih časih.

SLEDEČI SLOVENSKI TRGOVCI, KATERI SO VSI ČLANI TEGA KLUBA,
VAM PRIPOROČAJO SVOJE TRGOVINE:

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

JOHN BRUSS
544 E. 152d St.

JOHN DOLENCE
549 E. 140th St.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.

LOUIS OSWALD
17203 Grovewood Ave.

GEORGE OVANIN
16609 Waterloo Rd.

FRANK MARN
652 E. 136th St.

IGNAC ČERNE
542 E. 185th St.

JOHN KAUSEK
19513 Keewanee Ave.

JOE PETRICH
17406 Grovewood Ave.

JOE JANZEVICH
542 E. 152d St.

MATT PETROVICH
595 E. 140th St.

FRANK VESEL
791 E. 185th St.

LUDWIG RADDELL
15802 Waterloo Rd.

FRANK KASTELIC
19300 Shawnee Ave.

CERGOL & OGRINC
15611 Waterloo Rd.

FRANK URBAS
830 E. 140th St.

JOHN VIDENSEK
486 E. 152d St.

FRANK KRAMAR
15454 Calcutta Ave.

CHAS. LESJAK
15708 Saranac Rd.

JOSEPH MLAKAR
14516 Sylvia Ave.

JOSEPH MODIC
315 E. 156th St.

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

JOHN ŠKOF
1170 E. 174th St.

JOE SACERICH
16005 Waterloo Rd.

JOHN TOMAŽIČ
16821 Grovewood Ave.

JOHN ŠPEHEK
16226 Arcade Ave.

LOUIS URBAS
1170 E. 174th St.

LUDWIG MANDEL
920 E. 140th St.

MARY KUHEL
16321 Arcade Ave.

FRANK BUČAR
15416 Saranac Rd.

JOE TISOVEC
16224 Arcade Ave.

ANTON TEKANČIČ
19302 Chickasaw Ave.

PINTAR BROS.
19807 Cherokee Ave.

ANTON TOMSIC
731 E. 185th St.